[17th March 1953

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1953-54.

MR. SPEAKER :—" I wish to inform the House that motions for reduction of Demands for Grants received before 4 o'clock on the 19th instant will be included in the Agenda. Such motions as are received afterwards will not be admitted.

" The House will now take up the General Discussion of the Budget. I fix a time-limit of 20 minutes for etch hon. Member. The hon. Member Sri M. Hanumantha Rao will now speak."

9-20 a.m. * SRI M. HANUMANTHA RAO :—" అధ్యక్షా, ఈ బడ్జెటు అంచనాలు పూర్తి సంవత్సరానికి వేయబడినప్పటికి, ఆరు మాసములకయ్యే ఖర్చుకు మాత్రమే డిమాండులను ప్రతిపాదించి మంజూరు చేయించుకొనడం ప్రజా స్వామ్య సిద్ధాంతాలకు విరుద్ధమని మనవిచేస్తున్నాను. అందుచేతనే మేము ఈ బడ్జెటు ప్రతిపాదనలను వ్యతిరేకిస్తున్నాము. ఈ విధంగా ఆరు మాసములకు మాత్రమే డిమాండ్లను ప్రతిపాదించడానికి కారణం ఆంధ్ర రాష్ట్ర నిర్మాణమే అని మంత్రిగారు శలవిచ్చారు. ఆంధ్ర రాష్ట్ర నిర్మాణం కానున్నదిగాన ముందుగా ఆరు మాసములకు మాత్రమే డిమాండ్లను ప్రతిపాదించ నవసరంలేదు. అసలు ఆంధ్ర రాష్ట్ర నిర్మాణాన్ని ఆరు మాసముల వరకు ఎందుకు వాయిదా వేయవలసివచ్చినదో నాకేమీ అర్థంకావడంలేదు. ఈ విధంగా మూడు మాసాలని, ఆరు మాసాలని వాయిదా వేస్తూతుదకు ఆంధ్ర రాష్ట్ర నిర్మాణాన్నే వాయిదా వేయటకు పన్నుతున్న కుతంత్రంగా మాత్రమే ఇది నాకు కన్పిస్తున్నది. ఈ కారణాలవలన నేనీ బడ్జెటును వ్యతిరేకిస్తున్నాను.

" ఆర్థిక మంత్రిగారు ఈ బడ్జెటును మిగులు బడ్జెటునుగా చూపించారు. ఈ మిగులు ఇరువదివేలు నామమాత్రమైనటువంటిది. ఈ బడ్జెటునుండి మిగులు బడ్జెటు అని పిలవడం వాస్తవానికి విరుద్ధమైనటువంటిదని తెలియజేస్తున్నాను. ఇది లోటు బడ్జెటు. ఈ లోటు ఘనమారు 16 కోట్లు వరకు ఉంటుంది. గత సంవత్సరములలో కూడా ఈ రాష్ట్ర బడ్జెటు లోటుగానే ఉండినది. కొద్దో గొప్పో మనకు reserve fund ఉన్నది కాబట్టి ఇంతవరకు కొనసాగించుకొని వాగలిగారుకాని ఇకముందు అధమం పంచవర్ష ప్రణాళికలోని పథకములనైనను సక్రమంగా కొనసాగించడం సాధ్యపడదు. పంచవర్ష ప్రణాళికను కొనసాగించటానికి ఇప్పటికి ఏమీ డబ్బు లేకుండా పోయింది. ఆర్థిక మంత్రి ఉపన్యాసంలోనే National Plan appears to be breaking down అని అంగీకరించాడు. ఇక పోతే ఆయన కేంద్రంవైపు చూస్తున్నాడు. Deficit financing వచ్చి తన్ను రక్షించాలని కోరుతున్నారు. అంటే inflation మీద ఆధారపడి సర్దుకోవాలని చూస్తున్నాడు. ఇది ప్రజలను దోచుకునే పద్ధతికి లోనవుతుంది తప్ప పరిస్థితుల్ని ఏమీ బాగుచేయదని గుర్తించాలి. అసలే కొనుకోలు శక్తి పూర్తిగా నశించిపోయి జీవోపోపాధి గడవక బాధపడుతున్న ప్రజలు inflation వల్ల విపరీతమైన బాధలకు గురిగావలసివస్తుందని మనవిచేస్తున్నాను.

" ఇక ఆంధ్ర రాష్ట్ర నిర్మాణ విషయంలో ఈ ప్రభుత్వముబారు అనుసరిస్తున్న విధానం చాలా విపరీతంగాఉన్నది. ఆంధ్ర రాష్ట్రం లోటు రాష్ట్రంగా చూపడానికి ప్రభుత్వంవారు అన్నివిధాలా ప్రయత్నంచేశారు. ఆంధ్ర రాష్ట్రాన్ని వాయిదావేయటకే ఈ ప్రభుత్వంవారు ఇటువంటి కుంటిసాకులు చూపుతున్నారు. భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్ర సిద్ధాంతాన్ని కాంగ్రెస్ ఎన్నోళ్లనాడో సపోర్టుచేస్తూ వచ్చింది. అయినప్పటికి ఈనాడు రాజగోపాలాచారిగారు భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్ర విభజన సిద్ధాంతం tribal idea (ఆటవిక ఉద్దేశ్యం) అని చెప్పడం చాలా హాస్యాస్పదమైనటువంటి విషయం. రాజగోపాలాచారిగారు ఆంధ్ర రాష్ట్ర నిర్మాణ విషయంలో అవలంభిస్తున్న విధానం ఆంధ్ర, తమిళ విభేదాలను ఎక్కువచేసేవిగానే ఉన్నవిగాని, రెండు భాషల

17th March 1953] [Sri M. Hanumantha Rao]

వారి మధ్య సామరస్యాన్ని పెంపుచేసేరీగా లేదు. రాజగోపాలాచారిగారి విధానాలవల్ల అటు ఆంధ్రులకుగాని ఇటు తమిళులకుగాని ఎటువంటి ఉపయోగము కలుగదు. ఒక భాషవారికి ఇంకొక భాషవారికి కలతలుపెంచి ఆయన అధికారాన్ని సుస్థిరం చేసుకొనుటకే ఆ విధానం ఉపకరించవచ్చు.

"ఆయన అనేక సందర్భాలలో ఆంధ్రులను మిగతావారినుంచి వేరుచేసి మాట్లాడటానికి ప్రయత్నం చేయవచ్చు. గాని ఆ మిత్రులందరికీ హెచ్చరిక చేయదలచాను. ఆంధ్ర ప్రజలను అణచిపెట్టియుంచి భాషా విద్యా విజ్ఞానాలు, జీవనస్థాయి అభివృద్ధి కాకుండా చేసినందున ఆంధ్రులు ఆంధ్ర విభజనకోసం పోరాడారు. కన్నడ మిత్రులు కూడా యీరోజు అయిదు రాష్ట్రాలలో ముక్కలుగా చీల్చబడి అటువంటి చిక్కులకే గురిచేయబడ్డారు. మళయాళ మిత్రులు రెండు ప్రభుత్వాల క్రింద నలిగిపోతున్నారు. ఈవిధంగా అణగారియున్నవారిని అట్లే అణచిపెట్టాలని రాజగోపాలాచారిగారు చూస్తున్నారు.

"ఆయనను ఎంతమంది attack చేస్తే అంత ఎక్కువగా తమిళ ప్రజలు తనని కాని యాడుతారని ఆశించవచ్చు. కాని ఆయన విధానం తమిళ ప్రజలకుగూడా తోడుపడదని వారు గుర్తించగలరు. ముత్తయ్య చెట్టి, రామనాథు రాజా, కోయంబతూరు మిల్లు యజమానులకు (వారూ తెలుగు నాయుడులే) ఆయన విధానం ఉపయోగిస్తుంది. కార్మికులకు పేద కూలీలకు రైతులకు ఆయన పరిపాలనలో ఏ మేలూ కలుగుట లేదని వారు గుర్తించకపోరు. ఈ సందర్భములో శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు మరొకచోట మాట్లాడుతూ ఆమరిజీవి శ్రీ పొట్టి శ్రీరాములుగారిని గురించి మాట్లాడిన మాటలు చూస్తే ఏ ఆంధ్రుడికైనా జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని కోరేటువంటి ఏ ప్రజాస్వామికవాదికైనా మనస్సు చిక్కుకొనక మానదు.

"పొట్టి శ్రీరాములు ఒక క్రైమ్ చేశారని, ఆంధ్ర ప్రజల చర్యలను చూసి తాను సిగ్గుపడుతున్నానని రాజగోపాలాచారిగారు అంటున్నారు. శ్రీరాములుగారు ఆత్మార్పణం గావటానికి బాధ్యత ఆంధ్ర రాష్ట్ర నిర్మాణాన్ని తిరస్కరించుతూ వచ్చిన కేంద్ర ప్రభుత్వానిది, రాష్ట్ర ప్రభుత్వానిది ఇక్కడ అక్కడ పరిపాలన చేస్తున్న కాంగ్రెసు పార్టీది. మేము శ్రీరాములుగారు చెప్పిన అన్ని విషయాలతోను ఏకీభవించలేదు. ఆ విషయం ఆయనకు స్పష్టం చేశాము. కాని ప్రధానంగా ఆంధ్ర రాష్ట్ర నిర్మాణం కొరకు ప్రాణాన్నే బలియిచ్చిన మహా మోక్షుడుగా ఆయన్ని మేము పరిగణించాము. మేమే గాదు. భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్రాలను కోరే ప్రజాస్వామిక వాదులందరు దేశం నలుమూలలనుండి ఆయనను దివ్యజ్యోతిగా పరిగణించారు ఆయన ప్రాణాన్ని ఆ విధంగా ఆహుతిగొన్న ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా సత్యరాంధ్ర నిర్మాణంకోసం ఆంధ్ర ప్రజలు ఊపిరితీస్తూనా లేచారు. పెద్ద ప్రవాహం లాగా కదిలి రైళ్లు వగైరాలను నిలుపుచేసి కేంద్ర ప్రభుత్వాన్ని లొంగదీసుకొని వచ్చారు. ఆంధ్ర రాష్ట్రము నిర్మించుతామనే ప్రకటనను రాబట్టారు. పొట్టి శ్రీరాములుగారిని గురించి ఆంధ్ర ప్రజలు చేసిన దానిని మేము గర్వపడుతున్నాం. ఆంధ్ర లోకం గర్వపడుతున్నది. సిగ్గుపడవలసినది మేముగాదు. రాజగోపాలాచారిగారే. శ్రీరాములుగారిని ఆహుతిగొన్నందుకు ఆంధ్ర ప్రజల ఓర్పును నాశనం చేసి వారిని కొన్ని చర్యలు తీసుకునేవరకూ రెచ్చగొట్టినందుకు కాంగ్రెసు ప్రభుత్వము, రాజగోపాలాచారిగారు సిగ్గుపడాలి. ఉద్ధృత సమయంలో ఆంధ్ర ప్రజల బుర్ర పోయిందని కుంభకోణంనుంచి రాజగోపాలాచారిగారు స్టేటుమెంటు యిచ్చినందుకు సిగ్గుపడాలి. ప్రజాస్వామిక వాదులందరు న్యాయమని గుర్తించిన భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్ర విభజన tribal idea అని యీ రోజుకూ నమ్ముతున్నందుకు ఆయన సిగ్గుపడాలి. కాని ఆంధ్ర ప్రజలను చూచిగాదు.

[Sri M. Hanumantha Rao] [17th March 1953

"రాజగోపాలాచారిగారు నిష్పక్షపాతంగా అందరి శ్రేయస్సు కొరకు పని చేస్తూ వచ్చారని వారి మిత్రులు పదేపదే మాట్లాడుతూ వచ్చారు. కాని ఆయన జాతీయ దురహంకారంతో మాట్లాడేవారిని, మద్రాసులో ఆంధ్రులకు స్మశాన స్థలం కూడా లేదన్నవారిని, చిత్తూరు దాకా మాదే అన్నవారిని ఏమైనా విచారించారా అని అడుగుతున్నాను. మాకు సంబంధించి చరంశరణు మేము—ఆంధ్ర కమ్యూనిస్టు పార్టీ మద్రాసు కావాలనేవారిని, చీఫ్ కమీషనర్ రాష్ట్రం కావాలనేవారిని, మద్రాసులోనే తాత్కాలిక రాజధాని కావాలనేవారిని ఎదిరించి న్యాయమైన పరిష్కారం కోసం నిలబడ్డాం. పార్టిషన్ కమిటీలో కోటి రూపాయలకు అంగీకరించి యీ రోజు 50 కోట్లు, 150 కోట్లు నష్టపరిహారం కోరే ఆంధ్ర జాతీయ దురహంకారులను మేము ఎదిరించాం. 4 కోట్లు కనీసం మద్రాసు ప్రభుత్వం యివ్వవలసి వుంటుందని చెప్పాం. ఈ విధంగా జాతీయ దురహంకారాన్ని ఆంధ్ర కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఎదిరించింది. మరి రాజగోపాలాచారిగారో అది చేయకపోగా ఆయనే అందుకు దోహదమిచ్చాడు.

"ఇప్పుడు బడ్జెటులోనే ఏమి జరిగిందో చూస్తే యీ పక్షపాతం తెలుస్తుంది. బళ్లారి జిల్లాలో 3 తాలూకాలు ఆంధ్రులవని ఏనాటినుంచో గుర్తించిన విషయం. కేల్కార్ అవార్డు అదే చెప్పింది. 1950 లో పార్టిషన్ కమిటీ ఆ విధంగానే లెక్కలు చూపి నిర్ణయించింది. ఆంధ్రులను పార్టీ చేసిన నిర్ణయమే ఇది. ఇంతదాకా ఎందుకు? నెల రోజుల ముందు వాంచూకు యిచ్చిన మెమొరాండంలో యీ ప్రభుత్వమే 3 తాలూకాల లెక్కలను ఆంధ్రలో కలిపియిచ్చింది. కాని యీ రోజు బడ్జెటులో ఆంధ్ర దేశానికి చూపిన లెక్కలలో యీ 3 తాలూకాల లెక్కలు మినహాయించబడ్డవి. బళ్లారి జిల్లా అంతా residuary province లో చేర్చబడి లెక్కలు యివ్వబడ్డాయి. పేచీలు పెట్టే దురుద్దేశ్యమే లేకుంటే ఎందుకు ఇలా చేయవలసివచ్చిందని అడుగుతున్నాను, ఇందులో న్యాయం లేదు, సాంప్రదాయం లేదు, చారిత్రక ఆధారం లేదు. అందుకని ప్రభుత్వంయొక్క యీ వైఖరిని తీవ్రంగా ఖండిస్తున్నాను. ఇటువంటి అన్యాయాన్ని గట్టిగా ప్రతిఘటిస్తామని చెబుతున్నాను.

"ఆదేసమయంలో తుంగభద్ర ప్రాజెక్టు ఖర్చంతా ఆంధ్ర రాష్ట్రంలో వేశారు. తుంగభద్ర ప్రాజెక్టు క్రింద సాగులోకి వచ్చే 10 లక్షల యకరాలలో 7 లక్షల యకరాలవరకు బళ్లారి జిల్లాలోనే సాగు అవుతుందని ప్రభుత్వం అంచనాకు చెబుతున్నది. అటువంటిప్పుడు బళ్లారి జిల్లా అంతటిని రిసెర్వ్యయీ ప్రాంతంలో వేసి, తుంగభద్ర ప్రాజెక్టుకు అయ్యే ఖర్చంతటిని ఆంధ్రలో వేయటానికి ఏ reason, రీమూ ఉన్నదో ఆలోచించండి.

9-30 a.m. "మరొక సమస్య ఆంధ్ర రాష్ట్రం లోటు రాష్ట్రమనేది. ఈ ప్రభుత్వం ఆంధ్ర రాష్ట్రం లోటు రాష్ట్రమని చూపటానికి అనేక తంటాలు పడ్డది. వాంచూకు యిచ్చిన నివేదికలో యీవిధంగానే ప్రయత్నించింది. మళ్ళీ ఇప్పుడు బడ్జెటులెక్కలలో ఆ విధంగానే చూపుతున్నారు. ఏమిటి దీనికి కారణం?

"మద్రాసులో వసూలయ్యే సేల్సుటాక్సు అంతా residuary రాష్ట్రంలోనే వేశారు. ఆంధ్ర రాష్ట్రం విడిపోతే, ఆంధ్రులకు ప్రత్యేక ముఖ్యపట్టణం ఉంటే ఆంధ్రుల వ్యాపారం అంతా అక్కడే జరుగుతుంది. మద్రాసులో కనీసం 1 కోటి రూపాయలు

17th March 1953] [Sri M. Hanumantha Rao]

ఆంధ్రులు యిక్కడికివచ్చి పోవటంవలన జరిగే అన్యాయంమీద పన్ను క్రింద వసూలవు తోందని అందరు అంగీకరించిన దే. కనుక ఆ కోటి రూపాయిలు ఆంధ్ర ఆదాయంలో చేరుతుంది గదా !

"అట్లాగే ఎక్సయిజు డ్యూటీలో రివిన్యూ బోర్డు సలహానుసరించి, వచ్చే 72 లక్షలు 41 : 59 వంతులుగా విభాగాలుచేశారు. ఈ విధంగా సిఫార్సు చేయటానికి ఆ రివిన్యూ బోర్డుకు ఎవరు అధికారం యిచ్చారు? అయిదింట 4 వంతులు పొగాకు తెలుగు దేశంలో పండుతున్నది. ఆటువంటప్పుడు డ్యూటీద్వారా వచ్చే 72 లక్షలలో దాదాపు 60 లక్షలదాకా ఆంధ్రదేశానికి వస్తుందిగదా ॥

"పోతే ఆహార సమస్యఉన్నది. ఆంధ్రదేశం అదనపు పంట పండించుతోంది. కనీసం 5 లక్షల టన్నుల ఆహారధాన్యాలు మిగులు వుంటుంది. కేంద్ర ప్రభుత్వం ఇతర రాష్ట్రాలకు యిచ్చే subsidy బట్టి కోటి రూపాయలకు తగ్గకుండా ఆంధ్ర దేశానికి ఆదాయం వస్తుంది. అదిగూడా యిక్కడ మభ్యపెట్టారు.

"వైగా అనేక అనవసరమైన ఖర్చులు జరుగుతున్నాయి. పోలీసు ఖర్చులో దాదాపు సగభాగాన్ని ఆంధ్రదేశంపై నెట్టారు. ఎందుకు యింతభారం ఆంధ్రకు అవసరమవుతుంది? అట్లాగే గవర్నరుపై నిరుడు అందనా వేసిన 10 లక్షలకు ఖర్చు మించింది. 11 లక్షలదాకా ఖర్చు అయినట్లు రివైజుడు ఎస్టిమేట్లు రుజువు చేస్తున్నాయి. ఈ పటాటోపం, ఈ దుబారా ఖర్చు ఆంధ్రదేశం ఎందుకు భరించుకోవలసి వస్తుంది ?

"కనుక అవన్నీ తప్పి పుచ్చి ఆంధ్ర లోటు రాష్ట్రమని చూపటంలో దురుద్దేశమున్నదని అనుమానించవలసి వస్తోంది. లోటు రాష్ట్రమని ఆర్థిక మంత్రిగారు ఎత్తి చూపారు. వారికి తోడుగా ఉండే హిందూ పత్రిక అది పట్టుకొని రాష్ట్రనిర్మాణాన్ని వాయిదావేస్తే మంచిదని వ్రాసింది. కనుక అసలు రాష్ట్రనిర్మాణం యిష్టంలేక యీ విధంగా లోటు రాష్ట్రమని చూపుతున్నారని నేను అంటున్నాను. అట్లాగే మరొక ఉద్దేశ్యంకూడా కనపడుతుంది. ఆంధ్రకు వచ్చే ఆదాయం ఆంధ్రకే సరిపోదని చూపితే మిగతాచోట్ల వచ్చే ఆదాయాన్ని ఆంధ్రలో ఖర్చుపెడుతున్నామని చెప్పి న్యాయంగా విభజనలో రావలసిన డబ్బును యివ్వకుండా ఉండటానికి పునాదివేయవచ్చు. కనుక లోటు రాష్ట్రమనిచెప్పి ఆంధ్ర ప్రజలను గాభరాపెట్టి, కేంద్ర ప్రభుత్వాన్ని గాభరాపెట్టి రాష్ట్రనిర్మాణాన్ని వాయిదా వేయాలనే ప్రయత్నాన్నిగాని, మరొక ప్రయత్నాన్నిగాని మేము ఎరింగుతాము."

*SRI V. SANKARANARAYANA MENON :—" బహుజనప్రజల అభ్యుదయాన్ని, స్వతంత్ర ఇండియాలో ఒకరోజు పురోగమనం ఈ నాట్కిలో సాధారణంగా వారిలో ఆత్రుతయేర్పడ్డకు కారణమైనట్లుగయేగా. అవుతుంది ఆరాయిరం ప్రత్యేకంగా ఏదైతేగాని చిలతెల్లం నిర్మాణమవుతుంది అన్నారు అవుతుంది విశ్వాసం. అన్నారు ఇక్కడ్లోనుంచి బడ్జెట్ కాస్తా కొల్లు తా బడ్జెట్ లోనికి పోలిన వాస్తవంలో ఎత్తయిన నిరాశకారణం వచ్చివెచ్చిన్నుంది. ఇన్నాళ్ళ నాట్కిలెన్నుం జనాలకు ఇటయిన ఒక నిరాశాబోధమాణం వస్తేనాన్నిన్నుంది. అదేతనే భరణం ఏరెరెక్కడ్డాలు వాస్తవంలో ఒక గుణవు కిట్టాన్ పోకన్నిల్ల అన్నుంది ఒక మనోభావం వేత్రన్నివిరికయేగా. అంతేగాక ఒక నిల నమ్మకం నాట్కిలో వస్తాలి అదు నాట్కిలేక్క్ వలియ ఒక అభివృద్ధిక్కాక్కమెన్నో ఆనాన్ పరయేణతిల్లల్లో. ఇదు ఒక బోధం ఇల్లాయ్యవ్వయ్యవాన్ ఉన్న సాధ్యత్వ గవర్నమెంట్కిన్నో మాత్రమేయుల్లు. గతిన్న కొల్లం ఈ భరణత్తిన్నెర భారం ఇన్నత్తె ముఖ్యమంత్రి ఏరెరెక్కడ్డాలో కాస్తాలు నేరెయాకం అన్నో జనాలుక్కో ఆశయుణ్డాయిరున్ను. అన్నాల్ ఇన్నత్తె నిల ఈ భరణక్రమత్తిన్నో పళయ నడపటికలిల్నిన్నో యాతొరు మారవుం వన్నిట్టిల్ల అన్నుల్లతాణ్.

[Sri V. Sankaranarayana Menon] [17th March 1953

ഈ ഭരണപുടത്തിന് ഒരു പുതിയ ചൈതന്യവും പ്രശസ്തിയും വരുത്തി തീർക്കുവാൻ മുഖ്യമന്ത്രി അടക്കമുള്ള ഇന്നത്തെ മന്ത്രിസഭക്ക് സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഈ രാജ്യത്തിലുള്ള അഴിമതികൾ എല്ലാംതന്നെ തടയുവാൻ ഗവമ്മേണ്ടിന്നു സാദ്ധ്യപ്പെടുകയില്ലെങ്കിലും അഴിമതികൾ കണ്ടുപിടിച്ചാൽ തക്കതായ നടപടികളെടുക്കും എന്ന ഭയാശങ്ക നാട്ടുകാർക്കും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും വേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ നിലക്ക് അത് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു. പല ഉദാഹരണങ്ങളും എനിക്ക് പറയുവാൻ സാധിക്കും. കഴിഞ്ഞ സെപ്റ്റംബർ മാസത്തിൽ ചാവക്കാട്ട് ഒരു അംശത്തിൽ ഒരു ഹരിജൻെറ വീട്ടിലെക്ക് ചുട്ടുനശിപ്പിച്ചു. ആ സ്ഥലം എനിക്ക് കാണുവാൻ സംഗതിവന്നു. ഒരു സാധ്യവിന്ന് ഇരിക്കാനുള്ള പുര ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്ന് കാണുകയാൽ ആ വീട്ടത്തെ പോലീസ് സബ്ഇൻസ്പക്ടരെ കാണുകയും നാട്ടുകാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി വീണ്ടും പുരകെട്ടി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ടു ദിവസത്തിന്നുള്ളിൽ ആദ്യം കൊള്ളിവെക്കാൻ ഉത്തരവാദികളായവർ തന്നെ വീണ്ടും പുരപൊളിച്ചു. ഈ വിവരം അറിഞ്ഞ ഉടനെ മലബാർ കലക്ടർക്ക് ഞാൻ എഴുതി. ഈ കാര്യത്തിൽ ഒരു അന്വേഷണം ചെയ്യൽ തരക്കേടില്ല എന്ന്. ഞാൻ ഇങ്ങോട്ടു വരുന്നതിന്നു കുറച്ചുമുമ്പ് മലബാർ കലക്ടറിൽനിന്ന് മറുപടി കിട്ടി അങ്ങിനെ ഒരു സംഭവം തന്നെ നടന്നിട്ടില്ല എന്ന്. ഇതാണ് ഇന്നത്തെ ഭരണത്തിൻെറ സമ്പ്രദായം. എൻെറ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ പട്ടാമ്പിയിൽ കാരക്കാട്ട് അംശത്തിൽ ഒരു ഹരിജൻ യുവതിയെ കുറെ പേർ ബലാൽസംഗം ചെയ്യുതിൻെറ ഫലമായി മരിച്ചശേഷം തുണിമടിച്ചു മാതിരി ഒരു വീട്ടിൽ കെട്ടി തൂക്കിയിരുന്നു. പുറത്തേക്കുള്ള വാതിലും അടച്ചുപൂട്ടിയിരുന്നു. പല സംശയങ്ങൾക്കും കാരണമുണ്ടായിട്ടും പോലീസ് അന്വേഷണത്തിൽ അങ്ങിനെ ഒരു സംഭവം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് പറഞ്ഞ് അതു് ഒരു തുമ്പും ഇല്ലാതെപോയി. ചുരുക്കത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ സാധാരണക്കാരന്ന് ഭക്ഷണമില്ല, തൊഴിലില്ല, ഇന്നാണ് ഇന്ന് ഭരണത്തിൻെറ സ്ഥിതി. അതാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞതു് ഇതു നമ്മുടെ നാട്ടിനെ ഒരു വലിയ ആപത്തിലേക്കാണ് എത്തിക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന്. ഇതിനെപ്പററി ഗവമ്മേണ്ട് ഗൌരവമായി ആലോചിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. മററു പല കാര്യങ്ങളിലും ഉള്ളപോലെതന്നെ ഇന്ന ജനങ്ങളുടെ ഏതു് വിഭാഗത്തിന്നിടയിലും ഒരു വെറുപ്പുണ്ടാക്കുകയാണ് ഭരണം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഫലം. മലബാറിൽ എന്നല്ല ഈ സംസ്ഥാനത്തിലെ Aided അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ കാര്യം അപ്പററി ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. മലബാറിലെ കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യാപക സമ്മേളനത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസ മന്ത്രി അവിടെ വരികയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്ന് ബോദ്ധ്യപ്പെട്ട സംഗതിയാണ് അവിടത്തെ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ. അവക്ക് ഒരു പരിഹാരമെങ്കിലും ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജററിൽ ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു. എല്ലാ കഷ്ടപ്പാടുകളും പരിഹരിക്കുവാനുള്ള പണവും ധനസംബന്ധമായ കുഴിവുകളും ഗവമ്മേണ്ടിന്ന് കുറവാണെങ്കിലും മററ് ചില കാര്യങ്ങൾക്ക് എങ്കിലും പരിഹാരം ഉണ്ടാകുമെന്ന് വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഈ ഗവമ്മേണ്ട് മുന്നറുപ്പിക ശമ്പളവർദ്ധനവ് അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു കൊടുക്കുവാനും ഉദ്യോഗസ്ഥിരത കൊടുക്കുവാനും സാധിക്കുന്നേടത്തെല്ലാം ശമ്പളം നേരിട്ട് കൊടുക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ മുഖേന വിതരണം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യാനും യാതൊരു വിമ്മിഷവും ഇല്ലാത്ത കാര്യങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ഈവക കാര്യങ്ങൾ കൂടി ഗവമ്മേണ്ട് ചെയ്യുന്നില്ല. അങ്ങിനെ എല്ലാ തുറകളിലും ഗവമ്മേണ്ട് ആളുകളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽ ശ്രദ്ധചെലുത്താതെ ഗുണങ്ങൾക്ക് ജനങ്ങൾക്ക് അതൃപ്തിയും വെറുപ്പും വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്. ഇതു് പരിഹരിക്കപ്പെടാതെ ഈ ഗവമ്മേണ്ട് ഈ നാട്ടിൽ എവിടെ എത്തും എന്ന് ശങ്കിക്കേണ്ട കാലമായിരിക്കുന്നു. ഞാൻ അധികം കാര്യങ്ങളെ പററി പറയുന്നില്ല. എൻെറ പ്രദേശമായ മലബാറിലെ ചില കാര്യങ്ങളെപററി പറഞ്ഞു അവസാനിപ്പിക്കാം. ഇന്ന് ബഡ്ജററിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിൽ വരുതിനിവാരണത്തിന്ന് വേണ്ടി നികുതി ഇളവും മററും ചെയ്തായി കാണുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ മലബാർ അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടതായി കാണുന്നില്ല. മലബാറിൽ ഉണ്ടായതായ വരളിച്ചയെപററിയും മററ് കഷ്ടപ്പാടുകളെപ്പററിയും ബഡ്ജററ് നോക്കിയാൽ ഒന്നുതന്നെ കാണുവാനില്ല. ഇതു് വലിയ കഷ്ടമായിപ്പോയി എന്ന് പറയാതെ നിവൃാഹമില്ല. മലബാറിൽ ഭക്ഷണക്ഷാമംകൊണ്ടു് ആളുകൾ വിഷമിക്കുകയാണ്. ഉണക്കം കാരണം ഉല്പാദനങ്ങൾ കിട്ടുന്നവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. റേഷൻ ക്വാപ്പിൽ നിന്ന് നാലു് ഔൺസ് അരി മാത്രമാണ് കിട്ടുന്നതു്. ഈ സ്ഥിതി തുടരുകയാണെങ്കിൽ അവിടെ ഒരു ക്ഷാമബാധിതപ്രദേശമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു് ഉചിതങ്ങളിൽ കൊടുക്കുവാൻ ഗവമ്മേണ്ടിന്ന് ബാദ്ധ്യത എടുക്കേണ്ടിവരും. അതുകൊണ്ടു് അവിടത്തെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ പരിഹരിക്കുവാൻ വേണ്ട നടപടികൾ മുൻ

9-40 പ.ഉ.

17th March 1953] [Sri V. Sankaranarayana Menon]

കൂട്ടി എടുക്കയാണെങ്കിൽ അങ്ങിനെ ഒരു പരിതഃസ്ഥിതി വരാതെ കഴിക്കാം. റേഷൻ ഷാപ്പുകളിൽനിന്ന് 10 ഔൺസ് അരിവീതം കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇന്ന് അവിടെയുള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ വിലകേററതെ നിയന്ത്രിക്കാനും ക്ഷാമബാധിതപ്രദേശമാക്കാതെ കഴിക്കാനും ഗവമേന്റിന്ന് സാധിക്കും. മലബാറുകാർ കുറെ കാലമായി ആശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മലബാർ കുടിയാന്മാർ ഭേദഗതി നിയമം ആണെങ്കിൽ ഒരു കൊല്ലമായി നീട്ടിക്കൊണ്ടു പോവുകയാണ്. മലബാറിലെ കുടിയാന്മാർക്ക് ഭൂമിയിൽ സ്ഥിരാവകാശവും മർദ്ദനപാട്ടവും നിജപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു നിയമമല്ലതെ അവർക്ക് മററ്യാതൊന്നും സ്വീകാര്യമല്ല എന്ന് മന്ത്രിസഭയേയും ഗവമേന്റിനെയും അറിയിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇതു് ഉടനെ നടപ്പിൽ വരുത്തി അവരുടെ പ്രവർത്തനത്തിന്ന് പ്രോത്സാഹനം കൊടുക്കാൻ ഞാൻ ഗവമേന്റിനോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുകാണുന്നു. മലബാർ ഒരു കമ്മിപ്രദേശമാണ്. ജലസേചനപദ്ധതികൾ അവിടെ വളരെ ഇല്ല. അവിടെ ഉള്ളതുതന്നെ അത്യാവശ്യം ചെറുകിട ജലസേചന പദ്ധതികളാണ്. Grow More Food Campaign ന്റെ പേരിൽ അനവധി ജലസേചന പദ്ധതികൾക്കു പണം ചിലവാക്കീട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതൊന്നും ശരിയായ വഴിക്കല്ല പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മലബാറിലുള്ള പഴയ വലിയ കുളങ്ങൾ നേരെയാക്കുകയാണെങ്കിൽ തീച്ചയായും ഭക്ഷണക്ഷാമത്തെ കുറെ കുറക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ഇന്ന് ചില നിയമ തടസ്ഥങ്ങൾകൊണ്ട് ഇത്തരം കുളങ്ങൾ നേരെയാക്കാതെ കിടക്കുകയാണ്. ഉദാഹരണം പറയുകയാണെങ്കിൽ എൻെറ ഫക്കയിൽ വാണിയംകുളം എന്ന സ്ഥലത്തു ഒരു പഴയ കുളം ഉണ്ടായിരുന്നു. 1946 ൽ നാട്ടുകാരുടെ അഭ്യർത്ഥന അനുസരിച്ച് Engineering Department ആ പദ്ധതി പരിശോധിക്കുവാൻ വളരെ അധികം ഉദ്യോഗ ചിലവ് ചെയ്തിട്ടുണ്ടുശേഷം പറഞ്ഞു അവിടെയുള്ള കൃഷിക്കാർക്ക് ഇതു് ലാഭകരമാകാൻ പോകുന്നില്ല എന്ന്. ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു് അതു് തള്ളുകയാണ് ചെയ്തതു്. എന്നാൽ അവിടെയുള്ള നാട്ടുകാർ ഒത്തൊരുമിച്ച് സ്വന്തമായി ഈ കുളം നേരാക്കുകയാണ്. ആയിരം ഉറുപ്പികയിൽ അധികം അവർ അവരുടെ കയ്യിൽനിന്ന് ചിലവാക്കികഴിഞ്ഞു. ഇത്തരം കുളങ്ങൾ നേരാക്കുകയാണെങ്കിൽ ഭക്ഷണപ്രശ്നം പരിഹരിക്കാനും അധിക ഉല്പാദനം ഉണ്ടാക്കുവാനും സാധിക്കും. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ഞാൻ മുമ്പ് പറഞ്ഞപോലെ ഒരു കേന്ദ്രീകരിച്ച ഗവമേന്റിന്ന് പല വിമർശനങ്ങളും ഉണ്ടായേക്കാം. എന്നാൽ ഒരു വികേന്ദ്രീകൃത ഭരണത്തിൻകീഴിൽ സ്വയംസമൃദ്ധങ്ങളായ ഗ്രാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇവകകാര്യങ്ങൾ വിജയകരമായി നടത്തുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. ഈ വീക്ഷണഗതിയിൽകൂടി നോക്കുമ്പോൾ ഈ പുതുവക്കത്തെ ബഡ്ജററിനെ ഏററവും നിരാശയോടുകൂടി മാത്രമേ വീക്ഷിക്കുവാൻ തരമുള്ളു. ആരോഗ്യസംബന്ധമായി പറയുകയാണെങ്കിൽ മലബാറിൽ തമിഴനാട്ടിലെപോലെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഒന്നായി സമീപമായിട്ടുള്ള വീടുകൾ അല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവിടെയുള്ള വൈദ്യസഹായപ്രവർത്തനം ചിന്തിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യമാണ്. ഇപ്പോൾ അതു് തീരെയില്ല. ഗ്രാമങ്ങളിലും അംശങ്ങളിലും പ്രസവ ശുശ്രൂഷയിൽ പരിശീലനം സിദ്ധിച്ച ഒരു midwife കൂടിയില്ല. ഒററപ്പാലം മഹിളാ സമാജത്തിന്റെ അഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു mobile van പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട് ഇതുമൂലം 30,000 രോഗികളെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ ചിലവിലേക്കായി മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്ട് ബോഡ് ആയിരം ഉറുപ്പിക കൊടുക്കാമെന്ന് ഐക്യകണ്ഠേന ഒരു പ്രമേയം പാസ്സാക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ പണം ചിലവാക്കുവാൻ ഇല്ല എന്ന് പറഞ്ഞു് ഗവമേന്റ് ഇതിനെ വിലക്കിയിരിക്കുകയാണ്. തദ്ദേശഭരണസ്ഥാപനങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ ഐകകണ്ഠേന തീരുമാനിച്ചിട്ടും ഗവമേന്റ് അതു സമ്മതിക്കുകയില്ല എന്നുവെച്ചാൽ എന്തിനെയാണ് ഈ നാട്ടിൽ വൈദ്യസഹായങ്ങൾ നടത്താൻ പോകുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഇതു് വളരെ നിരാശജനകമാണ്. പിന്നീട് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്, മലബാറിലുള്ള പരസ്പരസഹായ സംഘങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തെ പററിയാണ്. അവിടെയുള്ള P.C.C. Society കളെപററി ഞാൻ കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജററ് പ്രസംഗത്തിൽ പറയുകയുണ്ടായി. കണ്ടോൾ എട്ടത്തോടുകൂടി വളരെ വിഷമം പിടിച്ച ഘട്ടത്തിലാണ് ഇതിന്റെ നില എന്ന്. ഇതിനെ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കണമെന്ന് പരസ്പരസഹായ മന്ത്രിയോട് കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജററ് സമ്മേളനത്തിൽ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം ഉടനടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാമെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു വരെയായിട്ടും ഒന്നു തന്നെ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇതു് നശിക്കുന്നതിന്ന് മുമ്പ് അവയെ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. അതു് ചെയ്യാതെ ഇരുന്നാൽ മലബാറിലെ സഹകരണപ്രസ്ഥാനം

9-50 a.m.

నశిక్కకతప్పన చెయ్యం అన్నాణ్ ఎనిన్ విశ్వాసం. ఈ సంఘాలన్నిటి కార్యక్రమమాయ నడతిప్పిన్ పరిశీలనం సిద్ధిచ్చిన ఆళ్ళకళ్ళ నిత్యయికేణమెన్నం ఒత్త పరస్పరసహాయ Training Centre మలబారిల్ తొరక్కణమెన్నం కళిఞ్ఞ ప్రావశ్యం తన్నె శవమేణ్ణిమోన్ అభ్యర్థిక్కకయుణ్ణాయిట్టుణ్ణు. పల నియోజనంకళ్ సమర్పిక్కకయుణ్ణాయిట్టుణ్ణు. డిప్రాస్ట్రమెన్రతన్నె ఇదు శివాశీచెయ్యిట్టు ఉణ్ణు అన్నాణు అరిఞ్ఞతు. అన్నిట్టు ఈ తుచ్ఛమాయ కార్యంకళ్ళపోలుం శవమేణ్ణిన్ చెయ్యాన్ సాధిచ్చిట్టిల్ల అన్నతుం పరితాపకరమాణు. కొంబత్తిల్ ఈయక కార్యంకళ్ళక్క శవమేణ్ణిన్ మువ్వాయిరం ముతల్ అయ్యాయిరం ఉరుప్పికయరె ఇతిన్ చెలవు వరికయుణ్ణు. చిలవు ఇత్ర తుచ్ఛమాయిట్టుపోలుం శవమేణ్ణు ఇత్ర చెయ్యవాన్ మతియాణిల్ల. ఇత్తరం కార్యంకళ్ళ కన్నల్ల పత్తల్ల ఎడ్తుపరయవారుణ్ణతు. ఈయక కార్యంకళిల్ శవమేణ్ణిన్రెం శ్రద్ధ పతిత్తుకాణమెన్న ఞాన్ విశ్వసిక్కున్న. ఇతినెల్లం పురమె ఇన్నత్తె బడ్జెట్రిల్ పుకయిలయె సంబంధిచ్చ్ ఒత్త పుతియ నికతి చుమత్తియాయి కాణున్న. సాధారణక్కారుటె ఇటయిల్ ఈ పుకయిల ఉపయోగిక్కత్త ఆళుకళ్ళ ఇల్ల ఎన్నత్తిన్నె పరయం. సాధారణక్కారన్న ఇత్ర కళిచ్చుకూడాత్త ఒత్త కార్యమాయిరిక్కున్న. ఈ పుకయిల ఉపయోగిక్కున్నత్ నల్లతో చీత్తయో ఎన్న పరయవాన్ ఞాన్ ఇప్పోళం ఉద్దేశిక్కున్నిల్ల. పుకయిల ఉపయోగిక్కున్నత్ ఆరోగ్యత్తిన్ హానికరమాయిరిక్కం. పక్షె యాథార్థ్యం నోక్కకయాణెంకిల్ అత్ర ఇన్న్ సాధారణక్కారన్న కళిచ్చుకూడాత్త ఒత్త కార్యమాయిత్తిన్నిరిక్కయాణు. ఇత్తరం కార్యంకళం నాం పరిశోధిచ్చు వేణ్ణత్ర చెయ్యాతె ఇరున్నాల్ నమ్మటె భావి ఎన్నాయిరిక్కుమెన్న అరికయిల్ల. అత్రకొణ్ణు ఈయక కార్యంకళిల్ శవమేణ్ణిన్రెం నయం ఒన్న మంత్రవాన్ అభ్యర్థిచ్చుకొణ్ణు ఞాన్ ఎనిన్రె చెరుప్రసంగం అవసానిప్పిచ్చు కొల్లున్న."

* SRI Y. AUDINARAYANA REDDI :—"Mr. Speaker, Sir, ఈ సంవత్సరపు బడ్జెట్‌లో ఆంధ్ర ప్రభుత్వానికి ఫిగర్సు ప్రత్యేకంగాను, రెసిడ్యూరీ ప్రభుత్వానికి ఫిగర్సు ప్రత్యేకంగాను యివ్వబడ్డాయి. ఆంధ్ర-రాష్ట్రము స్థాపన కాబోతున్న పరిస్థితులలో, బడ్జెటు ఆరు నెలల వరకే ఎందుకు వచ్చిందో నాకు అర్థం కావడంలేదు. బహుశః ఆంధ్ర రాష్ట్ర నిర్మాణమును వాయిదా వేయటకా అనిపిస్తున్నది. ఆంధ్ర రాష్ట్రము తొందరలో ఏర్పాటు చేయాలని అనుకునే పరిస్థితులలో ఆరు నెలల వరకు ఆంధ్ర రాష్ట్రానికిగాను యేలాటి ఖర్చుచేయ వీలులేదని చెప్పడం ప్రధాన మంత్రి శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారి ఉద్దేశ్యమో లేక ప్రభుత్వ ఉద్దేశ్యమా అర్థం కావడంలేదు. ఆంధ్ర ప్రభుత్వ వ్యవహారములలో కొన్ని విషయాలు చెప్పవలసిన అవసరమున్నది. ఆంధ్రులు అడగకుండానే, అనవసరమైన సలహాలు ఆంధ్రులకు శ్రీ ముత్తయ్య చెట్టిగారివంటి సోదరులు సలహాలు యివ్వటం జరిగింది. అటువంటి సలహాలు యివ్వకుండా ఉంటేనే ఆంధ్రులు బాగుపడతారని తమిళ సోదరులు గుర్తించాలి. వారి సలహాలు కోరనప్పుడు, ముఖ్యంగా ఆంధ్ర పార్టీ నాయకుల ఎన్నికలలో ఆంధ్రులలో వి వి పార్టీ ఫుండబోతుందో అని అంతా వారు చెప్పవలసిన అవసరంలేదు. ఆంధ్రులు ఎవరిని పార్టీ లీడరుగా ఎన్నుకోవాలో ఆయా పార్టీకి సంబంధించినవారే ఎన్నుకోగలరు. అంతేకాకుండా యీసభలో వారు కొంతమంది ఆంధ్ర నాయకుల సమర్థతను గురించి మాట్లాడటం సమంజసముకాదు. సమంజసమని అనుకొనేటటువంటి సభ్యులకు నేను మనవిచేసేది ఏమిటంటే, ఆంధ్ర శాసనసభా విషయాలు ఆంధ్రులు సమర్థతతో నిర్వహించగలరు. ఆంధ్ర-రాష్ట్ర వ్యవహారాలలో ప్రప్రథమముగా మద్రాసు వ్యవహారము చాలా గందరగోళపు పరిస్థితులలో పడి మద్రాసునుగురించి తర్జన భర్జనలు జరిగినవి. ఆ తర్జన భర్జనలు ఎంతవరకు అయినవి అంటే, రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి రాజగోపాలాచారిగారు ప్రధాన మంత్రిగారికి ఒకపక్షము తరఫున తాను చెప్పవలసింది మాత్రం చెప్పారు.

17th March 1953] [Sri Y. Audinarayana Reddi]

"మధురలో యిచ్చిన ఉపన్యాసములో ముఖ్యమంత్రి శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు మద్రాసును ఒక స్త్రీగానున్నూ, ఆంధ్రులను, అరవలను మగవాళ్లుగాను పోల్చి ఆస్త్రీ పురుషు కావాలంటే, మాకు కావాలనే ఉద్దేశ్యముతో ఆపహరించటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారని అనడం, వారికి ఎంతయోతగినమాట అని అంటాను. ఇందులో దేశభాషలు జాతీయ భాషలని చెప్పవలసిన యీ యిద్దరు సోదరులు యింతవరకు అనుభవిస్తూన్న ప్రాంతాన్ని పుచయులు కోరటానికి ఏమాత్రం తప్పులేదని చెప్పుచున్నాను.

"ఇక బడ్జెటు వ్యవహారము వచ్చినప్పుడు రాయలసీమను గురించి గాభరా చేసేటట్టు, రాయలసీమకు 'అంతఇచ్చాం', 'ఇంతయిచ్చాం', రాయలసీమలో కరువు నివారించామనే చెప్పకునే ప్రభుత్వంవారు 17, 18 లక్షలు ఖర్చుపెట్టామని చెప్పడం జరిగింది. ఈ 17, 18 లక్షలతో లక్షలాది ప్రజల ప్రాణాలు పోతూండే పరిస్థితులలో ఆవారము ధేక అలమటించి పోతున్నవారికి ఖర్చుపెట్టి ఆకలి తీర్చాము అని ప్రభుత్వంవారు చెప్పకుంటూఉంటే, అది అన్నంతమాత్రాన, రాయలసీమప్రజల ఆకలి తీరుతుందా! ఈ యిచ్చిన సొమ్ములో చెరువుల మరమ్మత్తు స్కీములు, వగైరా రాష్ట్రంమొత్తము మీద నలభై లక్షలు కేటాయిస్తూ, రాయలసీమవారికి రెండున్నర లక్షలు మాత్రం ఇవ్వడం ప్రభుత్వం పక్షపాతబుద్ధితో చేస్తున్నదని రాయలసీమవారు తప్పనిసరిగా అనుకోవలసివస్తున్నది. నిజంగా రాయలసీమ కరువు నివారణకుగాను రెండున్నరలక్షలు చాలదు.

"మరొకవిషయం చెబుతాను. ప్రొహిబిషనుగురించి మనం ఆలోచిస్తే, రాష్ట్రంలో గాకుండా ప్రపంచములో ఎక్కడచూచినా యీనాడు జరిగే పరిస్థితులు అందరికి తెలిసిన విషయమే. ప్రభుత్వంవారు తెచ్చిన మద్యనిషేధచట్టం సక్రమంగా అమలులో పెట్టడం విఫలమయింది. ఇదివరకు యీచట్టము రాకముందు కొద్దిమంది పేదవాళ్లు మాత్రమే త్రాగుతూఉండేవారు. ఆలాంటిది యీ రోజులలో ధనికులకుకూడ అదే పని అయింది. మద్య నిషేధచట్టం ఆంధ్రదేశములో ప్రత్యేకించి అనేక జిల్లాలలో సక్రమంగా అమలుజరుపబడుతున్నదని అనటానికి వీలులేదు. మద్యనిషేధచట్టం ప్రత్యేకంగా పేదవారికొరకే ప్రభుత్వం తెచ్చింది. ఈనాడు మద్యం పేదవాళ్లనుంచి ధనిక వర్గములోకి చొచ్చింది. వారు యీనాడు దినమునకు సుమారు నాలుగు రూపాయలనుంచి ఎనిమిది రూపాయలవరకు ఖర్చుచేసి త్రాగుతున్నారని చెప్పక తప్పదు. ప్రజలు యీసారాయి యింతకుముందు తియ్యనిదిగా త్రాగేవారు. మద్యనిషేధం ధనికవర్గంలో పురుషోగించుమన్నప్పుడు, త్రాగినట్టు జయపుకు తెలియనివ్వడంలేదు. అట్లాంటిది, పేదవాళ్లు త్రాగకపోయినను, Prohibition department వారు వాళ్ల యిళ్లలో ప్రవేశించి వారిమీద తప్పుడుకేసులు పెట్టడం జరుగుతున్నది. యీ చట్టంలో అలవికాని లోపాలు ఉన్నందున యీ చట్టం ప్రజలకు నిరుపయోగమని అంటున్నాను.

"ఇకపోతే ప్రభుత్వంలోని general administration గురించి ఆలోచన చేస్తే ప్రభుత్వోద్యోగులలో లంచగొండితనం (corruption) అధికంగా పెరిగిపోయింది. ప్రభుత్వ కార్య కలాపాలు రానురాను అధికం కావడమువలన, దానికి తగినట్లు సిబ్బందినికూడా జాస్తి చేశారు. ప్రభుత్వపాలన సరిగాను, సమర్థతతోను జరగడంలేదు. ఈ లంచగొండితనాన్ని ప్రభుత్వం వెంటనే నిర్మూలించాలి. ఈ రెండూ ప్రభుత్వ పరిపాలనలో పూర్తంగా పెరిగిపోయినవని చెప్పతున్నాను. బ్రిటిషు హయాంలో యీ లంచగొండితనం కొద్దిగా ఉండేది. అటువంటిది యీనాడు పూర్తిగా పెరిగిందంటే అర్థంకాదు. Strict administration ఉన్నట్లయితే, ఈ లంచగొండితనం యింత

10 a.m.

[Sri Y. Audinarayana Reddi] [17th March 1953

పెచ్చు పెరిగేది కాదనుకుంటాను. ఈ ప్రభుత్వ పరిపాలనావిధానంలో వున్న లోపాలను ఉదహరణలతో చెప్పవలసివుంటుంది. ప్రభుత్వము డబ్బుయిచ్చి కరువు ప్రాంతాలలో ప్రజలకు పనులు కల్పించమని తహసీల్ దార్లకుగాని వారితాబేదార్లకుగాని తాకీదులు పంపితే, అవి శీఘ్రం జరుపడంలేదు. ముఖ్యంగా కరువు ప్రాంతాలలో తహశీల్ దార్లుకాని, వారి తాబేదార్లుగాని యీ పనులు అమలు పెట్టడంలో వాళ్లు చేసేటటువంటి ఆలస్యము యింత, అంత, కాదు. ప్రభుత్వమువారి తాబేదార్లుగా వున్నవారు ప్రభుత్వమువారి ఆర్డర్లు వెంటనే జరిపించకుండ ఆలస్యము చేయుట అనుమానానికి హేతువు అని చెప్పక తప్పదు. ప్రభుత్వంవారు యీ విషయము గుర్తించాలి.

"రెండవది. కడపజిల్లా రాయచోటి తాలూకాలలో క్షామపరిస్థితులవల్ల గంజి కేంద్రాలు ఏర్పాటుచేయమని కలెక్టరుగారు ఆర్డరులు పంపించారు. ఆర్డరులు పంపిన పదునైదు రోజులకుగాని ఆ gruel centres ఏర్పాటు చేయకుండా వున్న గంజి కేంద్రాలు కొన్ని తీసివేశారు. ఈ ఆలస్యమునకు కారణమేమని అడిగితే నాకు ఆర్డర్లు రాలేదని తాహశీల్దారు అన్నారు. ఈ విషయము ప్రభుత్వమే గుర్తించాలి. ఇటువంటివి యింకను ఎన్నో వేలు చెప్పవచ్చు.

"మరొక విషయం చెప్పతాను. Irrigation works విషయము దూద్దాము. ఈ works execute చేస్తామని ప్రభుత్వంవారు ఉత్తర్వు నిచ్చారు. నిజంగా యీ పనులు కొంతవరకు చేయించారు కాని యీ పనులు చేయించుటలో ఒక పద్ధతిగాలేదు. Irrigation పనులు చేయించినంతవరకు కంట్రాక్టర్ల బిల్లులు ఆరు ఎనిమిది నెలలు అయినప్పటికి బిల్లులు ప్యాసు చేయకుండా ఉంటున్నారు. కారణం యేమని అడిగితే డబ్బు లేని పరిస్థితులు వున్నవి, రాగానే ప్యాసు చేస్తామంటారు. చేసినవరకు కంట్రాక్టర్లకు డబ్బు యివ్వకపోతే ఈ కరువు కాలంలో మిగతా పనులు ఎట్లు పూర్తి చేయగలరో గమనించాలి. ఈ ఆలస్యమునకు ప్రభుత్వోద్యోగులే కారణమని చెప్పక తప్పదు. ఇంతేగాకుండా జిల్లాబోర్డు తరపున ఉన్న పనులు యింకను అధ్వాన్నముగా ఉంటున్నది. జిల్లాబోర్డు వర్కుస్ చేయించే కంట్రాక్టర్ల బిల్లులు బోర్డుకు పంపితే వాటి సంగతి అతీగతి లేకుండా ఉంటున్నది. ఎంతో ఆలస్యంగా యిచ్చిన చెక్కు మార్చుకుందామంటే, జిల్లాబోర్డు ప్రెసిడెంటు వారువచ్చి మీకు డబ్బులేదు అని చెప్పి కాలయాపన చేస్తారు. ఆ తర్వాత ప్రభుత్వాన్ని అడిగితే డబ్బు లేదని వారికి చెప్పడం పనులు చేయించుకోవడం, చేసిన తర్వాత బకాయిలు పెట్టడం సమంజసంగా లేదు. దీన్నిగురించి ప్రభుత్వం శ్రద్ధతీసుకోవాలి.

"ఇక కరువు పరిస్థితులు చూస్తే గత ఆరు సంవత్సరాలుగా యథాప్రకారంగానే ఉంటున్నవి. కేంద్ర ప్రభుత్వం కరువుకు కావలసిన సహాయము చేస్తామని అంటున్నారు. నిజానికి కరువుకు కోరినంత సహాయము యిస్తారని ప్రభుత్వ సహాయం గట్టిగా అందుతుందని గూడ మభ్య పెట్టిస్తున్నారు. అంతేకాదు ప్రస్తుతము రాయలసీమలో వున్నటువంటి కరువు పరిస్థితులు సరిగా అర్థం చేసుకోవడం లేదు. ప్రజలు వలసపోయినందువల్ల జనము లేకపోవడం అచ్చట కరువు తప్పిపోయిందని చెప్పి అర్ధధ్ధ రిపోర్టులు ప్రభుత్వోద్యోగులు వ్రాస్తూ ఉంటారు. రైతులనుండి పన్నులు వసూలు చేయటానికి ఆరంభించారు. కరువా తగ్గనేలేదు. ఖర్చుపెట్టిన కొద్ది డబ్బు అయినా సక్రమంగా అవసరమైన వారికి ఖర్చు చేయకుండ ప్రభుత్వోద్యోగులు ఏదో విధముగా postpone చేస్తున్నారు. రాయలసీమకు ముఖ్యమంత్రి రాజగోపాలాచారిగారు పర్యటనకు వచ్చినప్పుడు మా మీ రాండము ఒకటి సమర్పించడం జరిగింది. అందులో ఆ తాలూకాలలో సుమారు నలువది వేల పశువులు చచ్చిపోయినవని తెలియజేస్తే రెండువేలే

17th March 1953] [Sri Y. Audinarayana Reddi]

చచ్చినవని ప్రభుత్వోద్యోగులు తప్పుడు రిపోర్టులు వ్రాశారు. కాని నిజస్థితి ప్రభుత్వానికి తెలియపరచకుండా మభ్య పెట్టిస్తున్నారు. ప్రభుత్వోద్యోగులు చేసిన అబద్ధపు రిపోర్టుల మీద ప్రభుత్వము ఆధార పడటమువల్ల ప్రజలకు విమాత్రపు సహాయము అందలేదు. ప్రజలను కరువు నుండి రక్షించాలని ప్రభుత్వము ఆలోచించడంలేదు. దీనిబట్టి రాయలసీమలో జనాభ్యుదయానికి ప్రభుత్వము తోడ్పడుతున్నట్లు కన్పించదు.

"ఆంధ్ర రాష్ట్రము వీడిపోతుంది కాబట్టి పనులన్నియు కుంటుపడినవని తెలుస్తున్నది. ఇది నాఅనుభవంలో కనుబడినది. నిన్న మొన్న నేను తాలూకానుంచి వస్తూవుంటే ఒక ప్రభుత్వోద్యోగస్థుడు కరువు పనులను గురించి అడిగితే, ఆంధ్ర రాష్ట్రం వస్తుంది కాబట్టి అన్ని పనులు ఆపివేయబడినాయని చెప్పినాడు. గ్రూయల్ సెంటర్సు విషయంలో గూడా ఈ ప్రభుత్వోద్యోగస్థులు డబ్బులేని కారణంచేత నిలివాము అని చెప్పడంజరుగుచున్నది. రాష్ట్ర నిర్మాణం ప్రభుత్వ కార్య కలాపాలకు అడ్డురాకూడదు. వాస్తవిక పరిస్థితులనుబట్టి కరువు ప్రాంతాలలో కరువువల్ల బాధపడి ఆకలి చావులు పెరగకుండా ప్రభుత్వం చూడాలి. ఈ ప్రజలను రక్షించటానికి ప్రభుత్వం తప్పని సరిగా పూనుకుంటుందని ఆశిస్తున్నాను. ఆంధ్ర రాష్ట్ర సాధనకు శ్రీ పొట్టి శ్రీరాములుగారు చేసిన ఆత్మబలి దానం త్యాగాన్ని కొనియాడక తప్పదు."

* SRI P. SELVARAJ :—" Mr. Speaker, Sir, I have great pleasure in congratulating the Government on having come forward now with this interim budget. Sir, during the past nine months, our State has undergone great vicissitudes of Nature. On the one hand, there was the fury of Nature and on the other there was the failure of Nature. To add to that, there is also a proposal to partition our State. In these circumstances, it is but natural for the Government to have come out only with this budget. As we are all aware, the recent cyclone has played havoc in the districts of Tanjore and Tiruchirappalli, and the Government as well as the philanthropists have contributed a good amount of money for affording relief to the distressed people. Sir, the Government have not only to grant relief to the people but also have to make up the deficit in the budget. We were blessed in one way, for there were rains as a result of the cyclone and some districts were benefited. Thus there was a soul of goodness in things evil. 10–10 a.m.

" Coming to the question of failure of monsoon, we are all aware that famine conditions have prevailed for the past six years in the districts of Tirunelveli, Ramanathapuram and Madurai. Particularly, in the district of Tirunelveli, the taluks of Kovilpatti, Sankarankoil, Nanguneri and a portion of Tiruchendur are under acute famine conditions. Famine was raging in Kovilpatti and Sankarankoil for the past six years also. As a result of the famine conditions, the agriculturists have lost all their articles which could be converted into money. They are now left with only fallow lands and bulls. These fallow lands and bulls could not fetch any appreciable price in the market. Therefore, they remain only as liabilities and not as assets. The people have lost their purchasing power and now they find it difficult even to get loans to carry on the agricultural operations. Sir, even though famine conditions prevail, the agriculturists have got to carry on their day-to-day

[Sri P. Selvaraj] [17th March 1953

work such as ploughing, manuring, etc. I find from the Budget papers that the Government have made provision for the grant of loans to agriculturists. In spite of this, all the agriculturists in my constituency are not benefited by this measure. Ninety per cent of the lands in my constituency are in the Ettayapuram Zamindari which, unfortunately, has not been taken over by the Government. Hence, most of the relief measures that are available to the ryots under the ryotwari system and in the zamindaris which have been taken over by the Government, are not available to the agriculturists in the Ettayapuram Zamindari. We know what great hardship it would be if a neighbour, a co-agriculturist, gets some relief while the other man who, by accident happens to be under the zamindari tenure, does not get it. Therefore, I urge the Government to grant relief to the agriculturists in the Ettayapuram Zamindari also.

"Again, short-term loans and long-term loans that are given to the agriculturists in the famine areas, are, I am given to understand, not available to the agriculturists of my constituency. To enable the agriculturists to acquire some purchasing power, the Government should start immediately relief works such as the construction of roads and digging of canals and wells. There are some proposals to start some relief works in my constituency but they have not yet been taken in hand. For instance, in my constituency there is a supply channel from the river Vaippar to the Vilathikulam tank. I referred to this matter in my speech on the Budget last year, but no action has been taken till now. I understand that the proposal is still under the scrutiny of the Chief Engineer. I request the Government to take up the work immediately so that a large number of people in my constituency may be benefited.

"Another point which I would like to impress on the Government is this. Remission of rent is granted to poor agriculturists and even in this matter the Government have placed a restriction or rather made a discrimination. That is to say, people paying an assessment of more than Rs. 100 are not eligible for this concession. This year these people have also equally suffered on account of famine and I hope the Government will do something for them also.

(At this stage, the Deputy Speaker occupied the Chair.)

"Another matter which needs the attention of the Government is the sinking of wells. In my constituency, namely, the Vilathikulam constituency, there are not many wells and the people have to depend upon rains for their requirements. Now, as a result of the famine, there is scarcity of drinking-water. Not only human beings but also cattle have been affected on account of famine. Fodder which used to be available for the cattle in the preceding famine years is scarce now. So, the cattle are not assets to the farmers; they are only liabilities. I request the Government to make arrangements for sending fodder to my constituency.

17th March 1953] [Sri P. Selvaraj]

"As regards irrigation projects, people have subscribed generously for the Manimuthar Project. I would, in this connection, urge on the Government that the work should be carried out early and efficiently. We are concerned very much with the production of food, and it is the desire of the Government as well as of the public that we must become self-sufficient in that respect. But, if the Government adopt the 'slow down' policy, the goal cannot be reached within the five years allotted for this purpose. Therefore, they should carry out the work on hand as early as possible.

"Tank repair works are being attended to by the Government. I would like to submit that there are many tanks lying in the zamindari areas yet to be taken over by the Government and they also need their immediate attention."

* SRI P. CHOKKALINGAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! இப்பொழுது சபை முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்த பட்ஜெட்டானது, இன்றைக்கு நம்முடைய ராஜ்யம் எந்த நிலைமையில் இருக்கிறதென்று கட்சி பேதமின்றி எல்லா அங்கத்தினர்களும் கூறி வந்திருக்கிறார்களோ அந்த நிலைமையை திருப்திகரமாகச் சமாளிக்கக்கூடிய அம்சம் எதுவும் இதில் காணப்படவில்லையென்று நான் கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பாக இன்றைய தினம் பருவ மழை சரியாகப் பெய்யாததின் காரணமாக, அதன் விளைவுகளைச் சமாளிக்க சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளாததின் காரணமாக நம்முடைய மாகாணத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பரவிக்கொண்டிருக்கிறது. நாளுக்கு நாள் விலைவாசிகள் ஏகமாக உயர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாவற்றையும் உடனடியாக சர்க்கார் சமாளித்துவிடக்கூடிய அறிகுறி எதுவும் காணப்படவில்லை. பஞ்ச நிவாரணத்திற்காக சென்ற வருஷம் ஒதுக்கிய தொகையை விட இந்த வருஷம் மிகவும் குறைவாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இன்னும் பொதுச் சுகாதாரம், சிவில் துறைகளில் ஆகட்டும் சென்ற வருஷத்திற்கு இந்த வருஷம் மிகக் குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதைத் தான் நாம் பார்க்கிறோம். இவைகளையெல்லாம் சமாளிப்பதற்குச் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறார்கள்? என்னென்ன எடுக்கப்போகிறார்கள் என்பது காணப்படவில்லை. குறிப்பாக சர்க்கார் தரப்பிலுள்ள அங்கத்தினர்களே பலர் பேசினார்கள். தென் ஜில்லாக்களை மழை தவறிவிட்டதின் காரணமாக மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கேயுள்ள ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கோவில்பட்டி, சங்கரன்கோவில், நாங்குநேரி, திருச்செந்தூர் போன்ற பல பிர்க்காக்களில் பருவ மழை இல்லாததின் காரணமாக குளங்கள் எல்லாம் வறண்டு கிடக்கின்றன. குடிப்பதற்குக்கூட தண்ணீர் கிடைக்காமல் மக்கள் மிகவும் தவிக்கிறார்கள். பல அங்கத்தினர்களும் அந்த ஜில்லாவிற்கு வந்திருக்கிறார்கள். கனம் மந்திரிகள் இருவரும் அந்த ஜில்லாவில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து பார்த்து அந்த ஜில்லாவை இரண்டாவது ராயலசீமாயென்பதாகவும் கூட ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவேயுள்ள நெசவாளர்களின் பிரசனை ஒரு புறத்தில் அந்த ஜில்லாவில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதோடு மழை தவறியதினால் ஏற்பட்ட துன்பம் வேறு மிக அதிகமாக ஆகிவிட்டது. பருவ மழை வருவதோ, வராமல் இருப்பதோ மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்டது என்பதை நான் ஒப்புக்கொண்டாலும்கூட, இந்த மாதிரியான ஒரு சமயத்தில் கஷ்டத்தைச் சமாளிக்க சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருந்ததுதான் குற்றமாகும். இயற்கையினால் மிகவும் மோசம் செய்யப்பட்டு மனமுடைந்திருக்கிற விவசாயிகள் அரசாங்கமும் தக்க உதவி செய்ய முன் வராததைக் கண்டு மிகவும் வருந்துகிறார்கள். எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிற நாங்கள் நாட்டில் இருக்கும் பஞ்ச நிலைமையை எடுத்துச்சொன்னால் எதிர்க்கட்சியாதலால் சர்க்கார் மீது ஏதாவது குற்றம் சாட்டவேண்டுமென்பதற்காகவே சொல்லுகிறார்கள் என்று கருதலாம். ஆனால் அரசாங்கத்தரப்பிலுள்ளவர்களே இன்றைய தினம் பஞ்சம் நாடு முழுவதில் மிகவேகமாகப் பரவிக்கொண்டு

10–20 a.m.

[Sri P. Chokkalingam] [17th March 1953

வருகிறது என்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். குறிப்பாக ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களில் பயிர்கள் அழிந்து தீஞ்சு போய்விட்டன. மக்கள் இலைகள், கிழங்குகள், போன்றவைகளைத் தின்று வருகிறார்கள். மழையில்லாததின் காரணமாக விவசாய மக்களிடையேயும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் வெகுவாகப் பரவி வருகிறது. சர்க்கார் நாளடைவிலேயே இந்த நிலைமையைக் கவனித்து வந்திருந்தால் இன்றைய தினம் இவ்வளவு அதிக அளவிலே கஷ்டம் இருக்காது என்றுதான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மழையில்லாது போய்விட்டதினால் உணவுக் கஷ்டம் ஒரு புறம் இருக்க, விவசாய மக்களிடையே வாங்கும் சக்தி குறைந்துவிட்டது. வியாபார மந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தீர்ப்பதற்கு என்ன செய்யப்படவேண்டுமென்று சர்க்கார் சகஷி சட்டசபையில் விவாதித்து முடிவு செய்யவேண்டும். காங்கிரஸ் தேர்தலின்போது மக்களின் நலனை உத்தேசித்து, நாட்டில் இருக்கின்ற பெரும்பாலான விவசாய மக்களின் நலனை உத்தேசித்து பல திட்டங்களைப்பற்றி கூறினார்கள். பெரிய பெரிய திட்டங்களை வகுப்பதினால் மாத்திரம் இந்த நாட்டின் உணவுப் பஞ்சத்தை நம்மால் போக்க முடியாது. அணைக்கட்டுகள் கட்டவேண்டியது அவசியம்தான். அவைகள் நீண்டகால உணவுப் பஞ்சத்தைப் போக்க நிச்சயம் உதவும் என்பதில் கருத்து வேற்றுமையில்லை. இருப்பினுங்கூட தாய் பட்டினியால் வாடும் பொழுது காசியில் போய் தானம் செய்வதைப்போல நம் நாட்டில் இன்றைய தினம் சிறு சிறு குளங்கள், கண்மாய்கள் ரிப்பேர் செய்யப்படாத காரணத்தினால், 20 நாள் தண்ணீரில்லாது, 30 நாள் தண்ணீரில்லாது பயிர்கள் அழிந்து கொண்டிருக்கும் காலத்தில் பெரிய பெரிய அணைக்கட்டுகள் கட்டுவதற்கு மாத்திரம் திட்டம் போடுவதின் காரணம் என்னவென்று தான் எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே சர்க்கார் பெரிய பெரிய திட்டங்களில் கவனம் செலுத்தும் பொழுதே சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களிலும் கவனம் செலுத்தியாகவேண்டும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்ய காலத்தில் இருந்த உத்தியோகஸ்தர்களே இப்பொழுதும் இருக்கிறார்கள் என்றாலும் அவர்கள் அந்தக் காலத்தில் எவ்வளவு சிரத்தையோடு காரியங்களைச் செய்தார்களோ அவ்வளவு சிரத்தையாக இப்பொழுது அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் எந்தக் காரியத்தையும் செய்யவில்லை. இன்றைய நிலையில் ஜில்லாக் கலெக்டர்கள், இஞ்சினியர்கள் போன்றோர் மக்களின் நலனை உத்தேசித்து நேர் பார்வையில் எந்தவிதமான படவடிக்கையையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை, என்பதை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மேலும் விவசாயிகளின் நலனை உத்தேசித்து இந்தக் காங்கிரஸ் சர்க்கார் எவ்வளவோ விஷயங்களைச் செய்யப்போவதாக அடிக்கடிப் பிரசாரம் செய்துவந்தார்கள். ஆனால் சுப்பிரமணியம் கமிட்டியின் குறைந்த பக்ஷ சிபார்சைகூட நிறைவேற்ற முன் வரவில்லை. அவைகளை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தால் தான் விவசாயிகளுக்கு அனுகூலம் ஏற்படும். அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தால் நிச்சயமாக மிராசுதாரர்களுக்கு கொஞ்சம் கஷ்டமே ஏற்படும். விவசாயிகளை பொறுப்படுத்தாமல் மிராசுதார்களுக்கு பயந்து இவர்களின் ஆதரவைப் பெறுவதற்காகத்தான் அவைகளை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவில்லை. ஆனால் மிராசுதார்களுக்கு சாதகமாக இருக்கவேண்டும், அவர்களை காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற உள் நோக்கத்தோடு தான் இன்றைய தினம் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் கொண்டுவந்திருக்கும் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டமும் அமைந்திருக்கிறதென்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே இந்த சர்க்கார் பதவியில் இருக்கும் வரையில் ஏழை மக்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையையும் செய்யப்போவதில்லை. இந்தச் சர்க்காருக்கு செய்யவும் மனமிராது என்று நான் நிச்சயமாகக் கூறுவேன்.

"அதுபோலவே எல்லோரும் கைத்தறி ஜவுளியையே வாங்கிக் கட்டுங்கள் என்று வெறும் பிரசாரம் செய்வதினால் மட்டும் கைத்தறி நெசவாளர்களின் கஷ்டத்தை சிறிதளவும் போக்கமுடியாது. உடனடியாக விவசாய மக்களும், நெசவாள மக்களும், தொழிலாளர்களும் பட்டினியிருப்பதை மாற்றுவதற்கு இந்த சர்க்கார் முயற்சிக்கவேண்டும். விவசாய அபிவிருத்திக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துகொடுப்பதுடன், மைனர் நீர்ப்பாசன வசதிகளில் சர்க்கார் உடனடியாக கவனம் செலுத்தினால்தான் இது சாத்தியமாகும். மற்ற எந்த வழியாலும் இதைத் தீர்க்க முடியாது என்று

17th March 1953] [Sri P. Chokkalingam]

நான் நிச்சயமாகச் சொல்லுவேன். விவசாய அபிவிருத்திக்கு வேண்டிய நிலம் மராமத்து, கால்வாய் மராமத்து, கண்மாய் மராமத்து இவைகளை செப்பனிட்டுக் கொடுப்பதுடன், சுப்பிரமணியம் கமிட்டியில் கண்டுள்ள குறைந்த பக்ஷ சிபார்சுகளையாவது உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தாக வேண்டும். இல்லாத பக்ஷத்தில் பஞ்சத்தில் அகப்பட்டு மிகவும் பரிதவிக்கின்ற மக்கள் இன்னும் அதிருப்தி அடைந்து, கோபம் ஆத்திரம் இரண்டும் அதிகரித்து சர்க்காருக்கு விரோதமாகக் கிளம்பும் நிலைமை ஏற்படும். பருவ மழை தவறியதினால் இன்றையதினம் நாட்டுப்புறங்களில் ஏற்பட்டிருக்கும் பஞ்ச நிலைமையைப்பற்றி நாங்கள் வேண்டுமென்றே அதிகப்படுத்திச் சொல்வதாக பல நண்பர்கள் பேசுகிறார்கள். பலர் அப்படியே நினைத்துக் கொண்டும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் நான் சொல்லுகிறேன், கோவில்பட்டி, சங்கரன்கோவில் போன்ற கிராமங்களிருக்கும் மக்கள் இன்றையதினம் சாப்பிடுவதற்கு உணவு இன்றி கிழங்குகளைச் சாப்பிடுகிறார்கள். தழைகளை அவித்துச் சாப்பிடுகிறார்கள். இதையெல்லாம் அதிகாரிகள் வந்து பார்க்காது எங்கும் பஞ்சமேயில்லையென்பதாக அரசாங்கத்திற்கு அறிக்கை அனுப்புகிறார்கள்' இரண்டொரு கிராமங்களில் 'பட்டினியால் மக்கள் இறந்திருக்கிறார்கள்' என்று பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னபொழுது அரசாங்கக் கட்சிக்காரர்கள், 'பட்டினியால் யாரும் இறக்கவில்லை. காலராவால் இறந்திருப்பார்கள்,' என்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். எவ்வளவு கிராமங்களில் மக்கள் இரண்டு நாள், மூன்று நாள் உணவு இல்லாமலேயே தவிக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல முடியாது. பட்டினியால் வாடும் மக்களின் முகத்தைப் பார்க்க வேண்டும். மிக கோரமாக மாறியிருக்கிறது. குழந்தைகளும், குட்டிகளுமாகக் களைத்தொட்டிகளை நோக்கி ஓடி வருகிறார்கள். நூற்றுக்கு 75க்கு மேல் கர்பிணித் தாய்மாரகளும், குழந்தைகளும், வயோதிகர்களும்தான் கண்ணீர் உகுத்துக்கொண்டு களைத்தொட்டியைச் சுற்றி நிற்கிறார்கள். அங்கே கொடுக்கும் சிறிய அளவு உணவை வாங்கிகொண்டு செல்லுகிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு, இரண்டு நாளைக்கு, ஒரு வாரத்தில் உணவு கிடைத்துவிட்டால் இவர்கள் சாப்பிட்டுக்கொண்டு சௌகரியமாக இருக்கிறார்கள் என்று அர்த்தமா? பஞ்சத்தால் உணவு கிடைக்காமல் தவிக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் இதை நாங்கள் மிகைப்படுத்திச் சொல்வதாகவா சர்க்கார் நினைப்பது என்று நான் கேட்கிறேன். ஆனால் கிழங்கையும் கீரையையும் புசித்துக்கொண்டிருக்கும் மக்கள், எச்சிக் கலையைநக்கிக்கொண்டிருக்கும் மக்கள், எறும்புப் புத்துக்குள் சேமித்து வைத்துள்ள தான்யத்தை எடுத்து உண்ணும் மக்கள், ஒரு நாள் நிச்சயம் கொதித்து எழும்பப் போகிறார்கள். 'ஏழை அழுத கண்ணீர் கூறியவாளை ஒக்கும்' என்று பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை நோக்கிக் கூறினோம். இன்றைய ஆட்சியாளர்களுக்கு இது பொருந்தாதா. தன் வீட்டு விளக்கென்றால் சுடாதா. தாயுமானவரையும் நெருப்பு சுட்டது என்பதையும் நீங்கள் யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். மக்கள் எவ்வளவு நாட்களதான் மிகப் பொறுமையாக தழை, கிழங்கு போன்றவைகளை உண்டு கொண்டிருக்க முடியுமென்பதை நீங்கள் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இன்றைக்கு நான் என்ன கூறுகிறேன் என்பதில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுகிறோம் என்று நீங்கள் கருதாமல் உங்கள் உள்ளத்திற்கே உண்மையான நிலவரம் என்ன வென்று தெரியும்பொழுது உங்கள் மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாகப் பேசாமல் நீங்கள் யோசித்துப்பாருங்கள். அழுது அழுது மக்கி மக்கி மடிந்து கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு நீங்கள் செய்யப்போகும் உடனடியான நிவாரணம் என்ன? உண்மையாக இந்தச் சர்க்கார் பதவியில் நீடித்திருக்க விரும்பினால், உண்மையாக காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி பீடத்தில் இருக்க விரும்பினால், மக்களுக்கு உண்மையான தொண்டை மனச்சாட்சிக்கு விரோதமில்லாமல் செய்ய எண்ணினால் நான் இன்றையதினம் சொல்லுகிறேன், உடனடியாக பஞ்சத்தில் அவதிப்படுகின்ற விவசாய, நெசவாளி மக்களுக்கெல்லாம் நிவாரணம் அளிக்க முன்வாருங்கள். அப்படிச் செய்யத் தவறினீர்களேயானால் நீங்கள் மக்களின் ஆதரவை நிச்சயம் இழந்து விடுவீர்கள். அந்த சந்தர்ப்பத்தை எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுங்கு அளிக்கத்தான் விரும்புகிறீர்கள் என்று அர்த்தமாகும்.

[Sri P. Chokkalingam] [17th March 1953

10–30 p.m. "ஆகவே சபாநாயகர் அவர்களே! நான் ரொம்பவும் உணர்ச்சி வசப்பட்டவன். இன்றைய தினம் ஒரு கிராமத்தில் மாத்திரம் 13 பேர்களுக்கு மேற்பட்ட தாய்மார்கள் தங்கள் தாலியை, 9 அணா முதல் 1 ரூ. வரை விற்றுச் சாப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் இன்னமும் நாட்டில் பஞ்சம் பரவவில்லையென்று யாராவது கருதமுடியுமா? நகரங்கள், கிராமங்கள் எங்கும் இன்று 20% மக்கள் வேலையும், உணவுமின்றி மயானத்தை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் நான் சொல்லுகிறேன். சர்க்கார் எல்லா விஷயங்களையும் நன்றாக யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். கஞ்சித்தொட்டிகளுக்கு சென்று அங்கே உணவுக்காக காத்துக் கொண்டிருக்கும் பஞ்சத்தால் ஆண்டியான மக்களைப்பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் முகத்தில் தோன்றி நிற்கும் கோர ஸ்வரூபத்தையும், உள் உணர்ச்சியை, உள் நரம்பைத் துடிக்கச் செய்யும் பரிதாபப் பார்வையையும் கவனிக்கவேண்டும கிராமங்களுக்குச் சென்றுவிட்டு வாசலடியே சோர்ந்து குந்திக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளின் முகத்தில் இருக்கின்ற பரிதாப உணர்ச்சியைப் பார்க்கவேண்டும். மழையின்றி தீஞ்சுபோய் கிடக்கும் விளை நிலங்களைப் பார்க்கவேண்டும். உண்ண தீவனமின்றி எலும்பும் தோலுமாக, குடிக்கத் தண்ணீரின்றி தவித்துக்கொண்டிருக்கும் கால்நடைகளைப் பார்க்க வேண்டும். அவைகள் எல்லாவற்றையும் பார்த்து, கண்களை மூடிக்கொண்டு எவனாவது அழவில்லையென்றால், மனமுருகி மக்கள் பஞ்சத்தில் தவிக்கிறார்கள் என்று சொல்லாமல் நாட்டில் பஞ்சமேயில்லையென்று சொன்னால், 'அவன் மனம் கல், அவன் மனம் இரும்பு, அவன் மனம் வெறும் உணர்ச்சியற்ற, ஜீவனற்ற, மக்கள் இருதயத் துடிப்பை உணரச்சக்தியற்ற ஜடம், பாறைங்கல்', என்றே நான் நிச்சயம் கூறுவேன். இவ்வளவையும் பார்த்து, கிராம அதிகாரிகளோ, ஜில்லா அதிகாரிகளோ சர்க்காருக்கு என் உண்மையான நிலவரத்தை அனுப்பவில்லையென்றால் 'கனம் ராஜாஜியின் ஆட்சியில் நாட்டில் பஞ்சம் இருந்தது. அவர் ஆட்சியில் மக்கள் பட்டினியால் தவித்தார்கள். கடவுளின் பக்தரான அவர் முதல் மந்திரியாக இருந்த பொழுதுதான் மக்கள் பஞ்சத்தால் இறந்தார்கள்', என்ற இழிவுச் சொல் அவருக்கு வரக்கூடாது என்றே என்னவோதான் அதிகாரிகள் உண்மையான விஷயத்தைச் சொல்லாமல் மறைத்து வைக்கிறார்கள் என்று நான் கருத வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு புறத்திலே கைத்தறி நெசவாளர்கள் தவிக்கிறார்கள், மற்றொரு புறத்திலே மில் தொழிலாளர்கள் மின்சார வெட்டினால் பாதிக்கப்பட்டுத் தவிக்கிறார்கள். ஆகவே இன்றையதினம் நாட்டில், விவசாய மக்கள் உள்பட எல்லோரும் தவித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய நலன்களையெல்லாம் உத்தேசித்து சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறதென்று நான் கேட்கிறேன்.

"விக்கிரமசிங்கபுரத்தில் ஹார்வி மில்லில் அகாரணமாக நீக்கப்பட்ட 123 தொழிலாளர்கள் விஷயமாக கனம் ராஜாஜி அவர்கள் மதுரையில் பேசும் போது அவர்கள் அதில் சிரத்தை எடுப்பதாக சுட்டிக்காட்டி இருப்பதில் நம்பிக்கை வைத்து இருக்கிறேன். எனது தொகுதியிலும் மில் தொழிலாளர்களும் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய பரிகாரமும் தேடிக் கொடுக்க வேண்டும். இந்தக் காரியம் மட்டுமல்ல, குறிப்பாக ஒன்றை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

"பிரஜா உரிமை என்றும், ஜனநாயகம் என்றும் பேசப்பட்டது. இது பற்றி பல காலமாக 1918–ம் வருஷம் முதற்கொண்டு எல்லா காங்கிரஸ் கார்களும் பேசி இருக்கிறார்கள். பல இடங்களில் நானும் இதைபற்றி பிரசாரம் செய்திருக்கிறேன். அப்பொழுதுமுதல் ஜனங்களுடைய அன்பும் ஆதரவும் பெருவாரியாகப் பெற்று நேர்மையாக சேவை செய்து வந்தவர்களில் இந்த சொக்கலிங்கம் பிள்ளை பிரதானமானவன். இன்றைக்கு நிலைமை என்ன? பிரஜா உரிமை குறுக்கப்படுகிறது. சட்ட சபை கூட்டம் முடிந்து என் தொகுதி மக்களுக்கு இங்கு நடந்ததைக் கூறவேண்டுமானால் மைக் வைத்துக் கொள்வதற்கும், பொதுக் கூட்டத்துக்கும் ஒரு வாரத்துக்கு முன்பே Dy. S. P.-க்கு மனுச்செய்து உத்தரவு பெறவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் மிகவும் அசவுகரியம் ஏற்படுகிறது. சர்க்கார் ஒரு check up வேண்டுமெனக்

17th March 1953] [Sri P. Chokkalingam]

கருதினால் கூட்டத்தன்றே லோக்கல் சப்-இன்ஸ்பெக்டரிடம் கூட்டத்துக்கும், மைக்குக்கும் சாங்ஷன் வாங்கினால் போதும் என்று சர்க்கார் உத்தரவிட வேண்டும் என்று கோருகிறேன். சிட்டி போலீஸ் ஆக்ட் இருக்கிறது. அதன் படி சப்-இன்ஸ்பெக்டருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கலாம். எங்களுக்கு திடீர் என்று ப்ரோகிராம் வருகிறது. எங்களுடைய தொகுதிகளில் ஊழியம் செய்ய, பிரசாரம் செய்ய வரவேண்டு என்று அழைக்கிறார்கள். அப்பொழுது உத்தரவு கேட்டால் ஒரு வாரம் பத்து நாட்களாகின்றன. ஆகவே இந்த விஷயங்களை யெல்லாம் சர்க்கா நடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். இந்த விஷயங்களில் கொஞ்சம் சிரத்தை எடுத்துக் கொண்டு இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"இன்னும் பல புகார்கள் இருக்கின்றன. திருநெல்வேலி, ஜில்லா தச்ச நல்லூரில் ஒரு 'மில்' இருக்கிறது. அங்கு இது வரையில் மூன்று ஷிப்டுகள் இருந்தன. நூல் அதிகம் ஸ்டாக் இருக்கிறதென்று கூறி இப்பொழுது அது ஒரு ஷிப்டுக்கு வந்து விட்டது. அதனால் அநேகம் தொழிலாளிகள் வேலை இழந்து விட்டனர். பிறகு லேபர் ஆபீசருக்கு புகார் அனுப்பிய பிறகு லேபர் ஆபீசர் ஸ்டாக் தீர்ந்ததும் 3 ஷிப்டுகளுக்கு ஏற்பாடு செய்வதாகவும், வேலை இழந்தவர்களில் சீனியாரிடி பிரகாரம் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளச் செய்வ தாகவும் கூறினார். ஆனால் ஏற்கனவேயுள்ளசங்கங்களில் சேருவதில்லை என்று வாக்குறுதி கொடுப்பவர்களை மட்டும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் படுகிறது. அவ்விதம் எடுப்பது சரியல்ல. இவ்விதம் செய்வது அவர்களுக் குள்ள சங்கத்தை உடைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதாகத் தெரியவருகிறது. ஏனென்றால் சங்கத்தின் மூலமாக ஏதாகிலும் செய்ய நேரிடும் என்பதற் காக அந்த சங்கத்தையே உடைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இது ஒரு தப்பான காரியம். தொழிலாளர்களுக்கு பாது காப்பு அளிக்கும் முறையில் அங்கள்ள லேபர் ஆபீசர்களும், கலெக்டரும் நல்ல முறையில் ஜனங்களுடன் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் காரியத்தை செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

'இன்னொரு விஷயம், மணிமுத்தார் அணைக்கட்டு விஷயம்.' நேற்று ஒரு அங்கத்தினர் கனம் நல்லசிவம் அவர்கள் பேசியபோது கீழ்பவானி திட்டத் தில் நடந்து வரும் லஞ்சத்தைப் பற்றி சொல்லி வந்தார். அந்த திட்டத்தில் எந்த விதத்தில் பணம் சிலவாகிறது என்பதைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார். அதைப் போலவே இந்த மணிமுத்தார் திடத்திலும் பணம் ஊதாரித்தன மாக செலவழிக்கப்படுகின்றன. லஞ்சம் தாராளமாக நடக்கிறது. இதைப் பற்றி முதல் மந்திரி அவர்களுக்குக் கூட ஏற்கனவே ஒரு கடிதம் எழுதி இருக்கிறேன். இன்று கூட ஒரு கடிதம் எனக்கு வந்திருக்கிறது. நான் எழுதிய கடிதத்திற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக் கிறார்கள், எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அது அவர் களுடைய பொறுப்பு, அவர்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லையானால் பொது மேடை இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் நல்லமுறையாக நடந்து கொள்ளு வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதற்க தவே இதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக பாபனாசம் மின்சார இலாகா இருக்கிறது. அங்கே ஏற்கனவே பத்து வருஷங்களுக்கு முன்னதாக வேலையில் இருந்தவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உணவு உற்பத்தி செய்வதற்கு என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. துஷ்ட மிருகங்களையும், மலேரியாவும் வராமல் தடுக்க அணைக்கட்டின் நேர்ரோடுக்கு இருபுறங்களிலுமுள்ள புதர்களை தொழிலாளர்களே அறித்து பயிர்செய்து கொள்ளும்படி அனுமதிக்கப்பட்டது. அவர்களை யெல்லாம் அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்று இஞ்சினியர்கள், பாரஸ்ட் ஆபீஸர்கள் எல்லாரும் காலி செய்யவேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தம் செய்கிறார்கள். அது நியா யம் இல்லை. அது சம்பந்தமாக நானும் மிமோராண்டம் கொடுத்திருக் கிறேன். விவசாய இலாக மந்திரிக்கு பயிர் செய்பவர்கள் மகஜர் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே இவைகளை யெல்லாம் சர்க்கார் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு ஜனங்களுக்கு என்ன செய்ய

10-40 a.m.

[Sri P. Chokkalingam] [17th March 1953

ವೇಂಡುಡುಮೋ ಅತ್ತೆಚ್ ಚೆಯ್ಯವೇಂಡುಂ. ಜನಂಗಳುಡೈಯ ಅಭಿಮಾನತ್ತೈಪ್ ಪೆಱ್ಱುಕ್ ಕೊಳ್ಳವತ್ತಕ್ಕು ಎನ್ನನಚೆಯ್ಯವೇಂಡುಡುಮೋ ಅತ್ತೆಚ್ ಚೆಯ್ಯ ವೇಂಡುಂ ಎನ್ಬತುತಾನ್ ಎನ್ನುಡೈಯ ಆವಲ್. ಅತ್ತೆ ಚರ್ಕ್ಕಾರ್ ಚೆಯ್ವಾರ್ಕಳ್ ಎನ್ಱ ನಂಬಿಕ್ಕೈಯುಡನ್ ಇರುಕ್ಕಿಱೇನ್. ಇಲ್ಲಾವಿಟ್ಟಾಲ್ ಮಕ್ಕಳ್ ಸುಮ್ಮಾ ಇರುಕ್ಕ ಮಾಟ್ಟಾರ್ಕಳ್ ಎನ್ಬತೈ ಞಾಪಕಪ್ಪಡುತ್ತವಿರುಂಬುಕಿಱೇನ್."

* SRI S. PARAMESWARAPPA :—"ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ನಾನು ಸಿರಿಗುಪ್ಪ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಬಂದಿರುತ್ತೇನೆ. ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ವಿಭಾಗಮಾಡಿ 7 ತಾಲೋಕುಗಳು ಕರ್ನಾಟಕ ವೆಂತಲೂ, ಉಳಿಕೆ 3 ತಾಲ್ಲೋಕುಗಳು ಆಂಧ್ರವೆಂತಲೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ತೊಂದರೆಗಳು ಏರ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯು ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರ ಕೇಂದ್ರ. ಆಂಧ್ರವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುವ ಆದವಾನಿ, ಆಲೂರು ಮತ್ತು ರಾಯದುರ್ಗ ತಾಲೋಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಆದವಾನಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಇದೆ. ಎಮ್ಮಿಗನೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆ ಇದೆ. ರಾಯದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 15 ಮೈಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಗಡಿಯು ಇದೆ. ಇವರೆಗೆ ಮೈಸೂರು ಗಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, ಚಳ್ಳಕೆರೆ ವಗೈರೆ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮತ್ತು ಬಂಧುವರ್ಗದ ಸಂಬಂಧಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿವೆ. 1921 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಲ್ಕರ್ ತೀರ್ಮಾನದ ಪ್ರಕಾರ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 7 ತಾಲೂಕುಗಳು ಕನ್ನಡದವೆಂತಲೂ, 3 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಆಂಧ್ರವೆಂತಲೂ ಹೇಳಿರುವುದು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ವೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಆಲೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಹೊಳಗುಂದಿ ಭಿರ್ಕಾದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರೇ ಜಾಸ್ತಿ. ಹೊಳಗುಂದಿ ಪಂಚಾಯತಿ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಕೂಡ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ವಿಭಾಗಮಾಡಬೇಡವೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದವಾನಿ ತಾಲ್ಲೂಕ ಕೌತಾಳ ಭಿರ್ಕಾದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕನ್ನಡಿಗರು ಜಾಸ್ತಿ. ಎಮ್ಮಿಗನೂರು ಟೆವನಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ. ಕೋಸಗಿ ಭಿರ್ಕಾದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳು ಕನ್ನಡಿಗರಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಬೋಡರಿ ಕಮಿಷನ್ ವರ್ದಿಟ್ಟಾಗ ಗ್ರಾಮಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇವುಗಳ ಅಂತ್ಯ ನಿರ್ಧಾರವಾಡ ಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇಡೀ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮದರಾಸು ರೆಸಿಡ್ಯುಯರಿ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆಯಾ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟು ಸ್ನೇಹಿತರು ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿರುವ ಅಂಕಗಳಿಗೆ ಸಮಂಜಸವಿಲ್ಲಾ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಮತ್ತು ಹೊಸಪೇಟೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರು ಜಿಲ್ಲಾವನ್ನು ವಿಭಾಗಮಾಡಬಾರದೆಂತಲೂ, ಇದನ್ನು ಮದರಾಸು ರೆಸಿಡ್ಯುಯರಿ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಡಬೇಕೆಂದೂ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತವೆ. 'ನಡೆಯಾತೆ ನುಡಿ, ನುಡಿಯಂತೆ ನಡಿ' ಎಂದು ಅಲ್ಲೂರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ರಾಜಾಜಿಯವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ದೈವಭಕ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿ. ಭಗವದ್ಗೀತೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ದೇವರು ಇಲ್ಲ ಎಂತ ಹೇಳುವ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವತ್ತೂ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜಾಜಿಯವರನ್ನು 1937 ರಿಂದ ನಾನು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದು ಬೊಂಬಾಯಿ ಪಿ.ಐ.ಸಿ.ಸಿ. ವಿಭಿಂಗಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಆದವಾನಿ ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಏನು ಬೇಕು ಎಂತ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರು. ಜನರು ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯಬೇಕೆಂತ ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ಆದವಾನಿ ತಾಲ್ಲೋಕಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅದೇ ನಿದರ್ಶನ. ಅವರಿಗೆ ದೂರದೃಷ್ಟಿ ಜಾಸ್ತಿ. ಅವರು ಮುಂದೆ ಬರುವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಈಗಲೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರೂ, ಪ್ರಧಾನಿ ನೆಹರೂ ಇರುವ ತನಕ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರುಗಳಿಗೆ ದೇವರು ಆಯುರಾರೋಗ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿ.

"ನಾಲ್ಕು ಮಂತ್ರಿಗಳು ರಾಯಲಸೀಮೆಯಿಂದ ಬಂದರೆಂತ ರಾಯಲಸೀಮೆ ಜನರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವರುಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಉಪಕಾರವೂ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂತ ಜನರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಯಾವ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಇದುವರೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲಾ. ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ಬಂದು ಹಳ್ಳಿಯವರ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

"ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಡಾಕ್ಟರ್ R. ನಾಗಣ್ಣ ಗೌಡರು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದಾಗ 5 ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆದರು. ಇದರಿಂದ ಅವರ ಹೆಸರು ಅಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತ

17th March 1953] [Sri S. Parameswarappa]

ವಾಗಿದೆ. ಅವು ಯಾವುವೆಂದರೆ : ಕೂಡ್ಲಿಗಿ, ಕಂಪ್ಲಿ, ಆಲೂರು, ಕೋಸಗಿ ಮತ್ತು ಸಿರಗುಪ್ಪ. ನಾನು ಕೂಡ ಆಗ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ಮೆಂಬರಾಗಿದ್ದೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕೆಲಸಮಾಡಿದವರು, ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಕಟ್ಟುವ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರವು 35,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರಂತೆ G.O. ಇದೆ ಎಂತ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಂತೆ ಆಲೂರು ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗ್ರಾಂಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂತ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಉಳಿಕೆ 4 ಹೈ ಸ್ಕೂಲಿಗಳಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟು ಅದೇ ರೀತಿ ಕೊಡಬೇಕಂತ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ವಗ್ರಾಮವಾದ ಕೋಸಗಿಯಲ್ಲಿ 35,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಜಿಂದಾವಾಗಿ ವಸೂಲುಮಾಡಿ 'ಶ್ರೀ ಆಂಜನೇಯಸ್ವಾಮಿ ಹೈ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಿಸಿ' ಹೆಸರಲಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾಮಾಡಿಸಿ ಕಾಲ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಮೇಲ್ಕಂಡಂತೆ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡಿಸಿಕೊಡುವುದಲ್ಲದೆ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ರವರು ಬುನಾದಿಕೆಲಸನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಂತ ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

"ನಾನು ಈವಾಗ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ರಾಜಾಜಿ ಯವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನಂದರೆ : ರಾಯಲಸೀಮೆಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಹಾಕುವವರು ಸಾಲ ಕೊಡಬೇಕಂತ ಹೇಳಿರುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾಫಿ ಕೊಡಬೇಕಂತ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಊರವಕೊಂಡದವರು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೇಕಂತ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ 4,000 ಮಗ್ಗಗಳಿವೆ. ಸಾಮಾನುಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಕೋಸಗಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ 1,400 ಭಾವಿಗಳಿವೆ; 3,000 ಮಗ್ಗಗಳಿವೆ, 6 ಜಿನ್ನಿಂಗ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಿವೆ; 4 ಹಿಟ್ಟಿನ ಗಿರಣಿಗಳಿವೆ. ಕೋಸಗಿ ಫಿರ್ಕಾದಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿ ಭಾವಿಗಳಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಕೋಸಗಿ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಕೊಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ P.W.D. ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಾಖಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಮನವಿ ಮಾಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಇದುವರೆವಿಗೂ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲಾ. ಆದವಾನಿಗೆ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಕೊಟ್ಟು 2 ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದವು. ಕೋಸಗಿ ಆದವಾನಿಗೆ 18 ಮೈಲಿಗಳಲ್ಲಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ 18,000. ಇದು ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥಳ, ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್ನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜಾಗ್ರತೆ ಕರೆಂಟು ಕೊಡಿಸಿಕೊಡಿ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಕರೆಂಟು ಅವ್ಯ. 'Grow More Food Campaign' ಗೂ ಸರಿ ಇದು ಬಹಳ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತೆ.

"ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ರಾಜಾಜಿಯವರು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೇ, ರಾಜಾಜಿಯವರು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಪಜಾಮಾಡಿ ಜನಗಳ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಂತ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ."

SRI S. VEMIAH :—"On a point of order, Sir. No reporter has been taking down notes of what the hon. Member has been saying. Is it the misfortune of the hon. Member ?"

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member will himself furnish a copy of his speech to the Office."

*SRI C. KANDASWAMI :—"ಕನಂ ಉತವಿ ಸಭಾನಾಯಕರ್ ಅವರ್ಕಳೇ, ಇಪ್ಪೊಳುತು ಸಭೆ ಮುಂಬಾಕ ವೈಕ್ಕಪ್ಪಟ್ಟಿರುಕ್ಕಕ್ಕೂಡಿಯ ಇಂತ್ತ ವರವು ಚೆಲವು ತಿಟ್ಟಮಾನತು ಇತ್ತ ವರೆಯಿಲ್ ಇಂ ಮಾತಿರಿಯಾನ ತುರ್ಪಾಕ್ಕಿಯಮಾನ ವರವು ಚೆಲವು ತಿಟ್ಟಮಾಕ ಇರುನ್ತಿರುಕ್ಕವೇ ಮುಡಿಯಾತು ಎನ್ರು ಚೊಲ್ಲಕ್ಕೂಡಿಯ ನಿಲೈಮೈಯಿಲ್ ಇರುಕ್ಕಿರತು. ಕಣಕಿಟ್ಕಾಕ ರೂ. 20,000 ಮಿಚ್ಚಂ ಕಾಟ್ಟಿಯಿರುಕ್ಕಿರತೇಯೊಳಿಯ ಕನಂ ನಿತಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ್ ಅವರ್ಕಳ್ ಪಿನ್ನಲ್ ಕೂರಿಯಪಡಿ ಇಂತ್ತ ಪಟ್ಜೆಟ್ಟಾನತು ಮಿಕವುಂ ನಷ್ಟಂ ಕಾಟ್ಟಕ್ಕೂಡಿಯ ಪಟ್ಜೆಟ್ಟಾಕುಂ. ಏನೆನ್ರಾಲ್ ಮೂಲತನಚ್ ಚೆಲವುಕ್ಕು ಇಪ್ಪೊಳುತು ಒರು ಪೈಸಾಕ್ಕೂಡ ಕೈಯಿಲ್ ಇಲ್ಲೈ ಎನ್ಪತೈ ಎಟುತ್ತುಕ್ಕಾಟ್ಟಪ್ಪಟ್ಟಿರುಕ್ಕಿರತು. ಇನ್ರು ದೇಶತ್ತಿಲ್ ಪಞ್ಚಂ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುಕ್ಕಕ್ಕೂಡಿಯ ನಿಲೈಮೈಯಿಲ್ ಕುರಿಪ್ಪಾಕ ಮಕ್ಕಳುಡಯ ಕಷ್ಟತ್ತೈ ತವಿರ್ಪ್ಪತಕ್ಕು ಏತಾವತು ಇರುಕ್ಕಿರತಾವೆನ್ರು ಎಟುತ್ತುಕ್ಕೊಂಡು ಪಾರ್ಕ್ಕುಂ ಪೊಳುತು ಇಂತ್ತ ಪಟ್ಜೆಟ್ ಅತಕ್ಕು ಒರು ನಂಪಿಕ್ಕೈ ಅಳಿಕ್ಕಕ್ಕೂಡಿಯತಾಕವೇ ಇಲ್ಲೈ. ಪೋನ ವರುಷ ಪಟ್ಜೆಟ್ಟಿಲ್ ಜನಂಕಳ್ ಏರಾಳವು ಇಂತ್ತ ವರುಷಂ ವಾಳ ಮುಡಿಯುಂ, ತಂಗಳುಕ್ಕು ವೇಲೈ ಕಿಡೈಕ್ಕುಂ, ಕೂಲಿ ಕಿಡೈಕ್ಕುಂ ತೈರ್ಯಮಾಕ

[Sri C. Kandaswami] [17th March 1953

முன்னேற்ற மடையலாம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் இருந்தது. ஆனால் இந்த வருஷ பட்ஜெட்டில் அப்படி ஒன்றுமில்லை. அதற்கு நேர்மாறாக நிதி மந்திரி அவர்கள் பஞ்சப்பாட்டையே பாடியிருக்கிறார். அதையும் நம்புவோமாக என்ற அதே பல்லவிதான் இந்த பட்ஜெட் பூராவிலும் இருக்கிறது என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

10-50 a.m. "அடுத்தபடியாக செலவினங்களைப் பார்த்தால்கூட சென்ற வருஷத்தை விட இந்த வருஷ செலவினம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது இங்கே தெரியவரும். அதாவது குறிப்பாக சுகாதார இலாகாவில் இந்த வருஷம் ரூ. 37 லட்சம் வரையில் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு இதைக் குறைத்துவிட்டார்கள் என்பதை புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. சென்ற வருஷத்திலும்கூட சுகாதாரத்திற்கு இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டது. பல வருஷங்களுக்கு முன்பு ராஜாஜி அவர்கள் கிராமங்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான குடி தண்ணீர் வசதியும் சுகாதாரத்திற்கு இனனும் அதிகப்படியாக செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அப்படி இருந்தும்கூட ராஜாஜி அவர்களின் ஆட்சியில் குடி தண்ணீருக்கு வசதி அளிக்காமலிருப்பதும் இந்த வருஷ பட்ஜெட்டில் பொது ஜன சுகாதாரத்திற்கு ரூ. 37 லட்சம் குறைந்திருப்பதானதும் மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். கிராமங்களின் நிலைமையை புரிந்துகொள்ளாமலிருப்பது வருந்தத்தக்க விஷயமாக இருக்கிறது.

"அதைப்போலவே பஞ்ச நிலைமையும். இப்பொழுது பஞ்ச நிலைமையிலும் நிவாரணம் அளிப்பதில் ஒரு வித முடிவிற்கும் வரவில்லை. இந்த வருஷம் அதிலும் கை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வருஷம் பஞ்ச நிவாரணத்திற்குக் குறைவாகவே ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக தோன்றுகிறது. கஞ்சித் தொட்டிகள் வைப்பதில்கூட பணம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறைந்த அளவில் இப்பொழுது பணத்தை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இவ்விதம் குறைத்தால் இது எங்கே கொண்டு போய்விடும் என்பதைச் சொல்ல தேவையில்லை. பஞ்சத்தைப்போக்க வேண்டுமென்றால் அதற்குத்தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். தொடர்ந்தாற்போல் இயற்கையும் மோசம் செய்து வருகிறது. அதே சந்தர்ப்பத்தில் இயற்கையின் சூழ் நிலையை கவனித்து அதற்குத்தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதன் மேல ராஜ்ய மக்களைக் காப்பாற்றித்தரவேணடும். அதற்கு பஞ்சப்பிரதேசங்களுக்கு அதிகமான கஞ்சித்தொட்டிகள் அமைத்து தேவைகளைக் கொடுத்து பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை நடத்தவேண்டும். ஒவ்வொருவரும் ஜீவிக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்றும் இந்த சபையில் நாங்கள் அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். அந்தத் துறையில் அதுவும் நன்றாகத் தெரியும்.

"விவசாய சீர்திருத்தம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இந்த தஞ்சை ஜில்லா சட்டமானது அத்துடன் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதையே மற்ற தாலூகாக்களுக்கும் விஸ்தரிக்க போராட்டம் நடக்கிறது. இப்பொழுது சிதம்பரம் தாலூகாவில் நடக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சியைப் பார்த்தால் அங்கும் இதை விஸ்தரிக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது அங்கும் போராட்டம் நடத்தப்பட்டுவருகிறது. அங்கு விவசாயிகள் எந்த அளவிற்கு நசுக்கப்பட்டு வருகிறார்கள் என்பது நன்றாகத் தெரியவரும். உண்மையாகவே அங்கே போராட்டம் நடத்தப்பட்டுவருகிறது. அது எந்த முறையில் நடத்தப்படுகிறது என்பதை பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இந்த சட்டத்தை அங்கே விஸ்தரிப்பதற்கான ஒரு தொனிகூட இந்த அரசாங்கத்தின் வரவு செலவு திட்டப் பேச்சில் இல்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் விவசாயிகளுடைய வாங்கும் சக்தி குறைந்துவிட்டது. விவசாயிகளின் வாங்கும் சக்தியை அதிகப்படுத்தாத வரையில் இந்த பஞ்சத்தை சமாளிக்கப்போவதில்லை. இயற்கையின் இரக்கத்திற்குக் காத்திருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. சாதாரணமாக அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கையின் மூலம் இதை நீக்கப்போவதில்லை என்பதை சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது.

17th March 1953] [Sri C. Kandaswami]

"அடுத்தபடியாக தஞ்சை ஜில்லாவின் புயல் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் 25 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உடனடியாக அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை போற்றக்கூடியதுதான். அதை யெல்லாம் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் உணவு பொருள் விஷயத்தில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தவில்லை. இப்பொழுது உணவு பொருள் தட்டுப்பாடான காலத்தில் அதைக் காப்பாற்றும் முறையில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இப்பொழுது தென்னையையும், வாழையையும் உணவு பொருள்கள் என்று அதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்றைய தினம் இந்த புயலின் காரணமாக தஞ்சை ஜில்லாவில் தென்னையும், வாழையும் வெகுவாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சுமார் 40 லட்சம் தென்னைகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருத்துறைப்பூண்டியில் ஏராளமான தென்னை மரங்கள் விழுந்துவிட்டன. அதற்கு எந்த நடவடிக்கையும் இது வரையில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அதனால் உணவு பொருள் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் என்பதையே யோசிக்கவேண்டும். அதனால் அங்குள்ள விவசாயிகளின் வாங்கும் சக்தி குறைந்துவிட்டது. இது வரையில் அதற்கு வேண்டிய யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்டவேண்டியதாக இருக்கிறது.

"விவசாயிகளுக்கு கடன் உதவி அளித்து நீண்டகாலக் கடன் கொடுத்து உதவவேண்டும். தக்காவி கடன் கொடுக்கவேண்டும். அதையும் இந்த வருஷ பட்ஜெட்டில் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுதுள்ள நிலைமையை சமாளிக்க இதுதான் ஒரே வழி. இந்த விவசாய நில சீர்திருத்தத்தை மாகாணம் பூராவும் விஸ்தரிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. 40 லட்சம் தென்னை மரங்களை இழந்தவர்களுக்கு நீண்டகால கடன் கொடுத்து அவைகளை மீண்டும் வைப்பதற்கு அவசியம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதையே எதிர்தரப்பிலும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஐந்து வருஷ திட்டத்திற்கு அடிப்படையாக மக்கள் ஒத்துழைப்பு அவசியம். அதற்கு அவசியமான நில சீர்திருத்தம் தேவை. இனனும் கொடுத்து கடனை திருப்பித்தருவதற்கு காலத்தை ஒத்திவைக்கவேண்டும். இன்னும் நில வாடகையையும் ரத்து செய்யவேண்டும்.

"அடுத்தபடி முக்கியமானது கைத்தறி பிரச்னை. நாம் இங்கு ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அந்தத் தீர்மானம் இது வரையில் என்ன வாயிற்று, கைத்தறிக்கு வேஷ்டியையும் புடவையையும் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தும் இந்தப் பிரச்னை இன்னும் தீர்ந்தபாடில்லை. இந்த நெருக்டியை சமாளிக்க அரசாங்கம் இன்னும் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. பிற மாகாணங்களில் உற்பத்தியாகும் துணிகளை இங்கு கொண்டுவரப்படுவதாக சொல்லப்படுகிறது. கூட்டுறவு சங்கங்களில் ஒரு கோடி ரூபாய் சரக்கு முடங்கிக்கிடந்தது. பொங்கல் காலத்தில் வியாபாரம் நடந்ததால் கோடியிலிருந்து ரூ 60 லட்சத்திற்கு குறைந்ததாக சொல்லப்படுகிறது. இதனால் நிலைமையை சமாளித்து விட்டோம் என்று சொல்வது சரியல்ல. தற்போதுள்ள கொள்கை என்ன வென்பது கனம் நிதிமந்திரி அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் ஒரு தொனிகூட இல்லை. இதற்குக்காரணம் சொல்வதைப்பார்த்தால் ரொம்பவும் வேடிக்கையாக இருக்கிறது. இதர பகுதியிலிருந்து துணிகளை நம் தலைமீது கொண்டுவந்து சுமத்தப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இதனுடைய அர்த்தம் என்னவென்பது புரியவில்லை. அது நம்முடைய பொறுப்பு இல்லையா. பக்கிங்ஹாம், ஹார்வி மில்கள் என்ன செய்கிறது. அங்குள்ள நூல் என்னவாகிறது. நம்முடைய கைத்தறி, தொழில் நாசமடையாமல் நாம் பார்த்துக்கொள்ளவேணடும். இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தோடு போராடி ஒரு முடிவிற்கு வரவேண்டும். நாம் அவ்விதம் போராடாமல் இருப்பதால்தான் மத்திய அரசாங்கம் நம் தலைமீது சுமத்தப்பார்க்கிறார்கள் என்று கேட்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையெல்லாம் ஏன் செய்யவில்லை, என்பதற்கு பதில் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

"அடுத்தபடியாக உணவு பிரச்னையை எடுத்துக்கொண்டால் இன்றையதினம் கொள்முதல் திருப்திகரமாக நடைபெறுகிறது என்று கூறு,

[Sri C. Kandaswami] [17th March 1953

சொல்லப்படுகிறது. இது வரையில் தஞ்சை ஜில்லாவில் 50,000-டன் வரையில் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. அதுபோதாது. இந்த வருஷம் தஞ்சை ஜில்லாவில் உற்பத்தி வெகுவாக பெரிய அளவில் குறைந்து விட்டது. சுமார் ஒன்றுக்குப்பாதியாகக் குறைந்துவிட்டது என்பது மந்திரி அவர்களுக்கும் தெரிந்த விஷயம்தான், இந்த வருஷம் நாம் எப்படி சமாளிக்கப்போகிறோம், என்ன விலைவாசி இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி எந்த விதமான விவரமும், பிரசங்கத்தில் காணப்படவில்லை. இப்பொழுது இருக்கும் அரிசியை வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லை. ஏனென்றால் அவர்களிடத்தில் வாங்கும சக்தி குறைந்துவிட்டது. இணறைய தினம் ஸ்டாக் தேங்கிக்கிடக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைப் பற்றியும் அதன் விலைவாசியைப்பற்றியும் அரசாங்கம் மௌனம் சாதிக்கிறது. ஏற்கனவே விற்ற விலையைவிட இரண்டு மடங்கு அதிகமாக fair price shop-களில் விற்கப்படுகிறது. அதைப் பற்றி கேட்டால் மௌனம் சாதிக்கிறார்கள். ஒரு படி ஆறு அணா என்று விற்கப்பட்ட அரிசி இப்பொழுது 15 அணாவிற்கு விற்கப்படுகிறது. இதனால் ஜனங்களிடத்தில் வாங்கும் சக்தி குறைந்து ஸ்டாக் தேங்கிக்கிடக்கிறது. விலைவாசியை கவனிக்காமல் அரசாங்கம் திடீரென்று ரேஷனை எடுத்திருக்கக் கூடாது. விலைவாசியை கவனிக்கவேண்டும். விற்பனைக்கு வரும் பொருள் அதிகமாக இருக்கிறது. வருமானம் குறைவாக இருக்கிறது. மக்கள் விற்கும் பொருள்களின் விலை குறைந்திருக்கிறது. அதனால் மக்களிடத்தில் வாங்கும் சக்தி குறைந்து விட்டது. இதை சமாளிக்க முடியாமல் மக்கள் சோற்றுக்கு வழி இல்லாமல் வாங்குவதற்கு வழி இல்லாது இருக்கிறார்கள் இதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்கவேண்டும். நியாய விலைக்கடைகளில் அரிசியை வாங்குவதற்கான ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் இதை சமாளிக்காமல் விட்டுவிட்டால் எந்த நிலைமையில் கொண்டுபோய் விடும் என்பதை குறிப்பாக அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். இப்பொழுதே தஞ்சை ஜில்லாவில் மூட்டை ரூ. 25 என்று விற்கப்படுகிறது. இது சாவசாதாரணமாக விற்கப்படுகிறது. இதனால் பின்னடி கடும் பஞ்சம் வரப்போகிறது. பெரிய நெருக்கடி வரப்போகிறது. வருமானக் குறைவினால் வேலையில்லா திண்டாட்டம் கைத்தறியாளர்களுக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டம் விவசாயிகளுக்கும் ஏற்படப்போகிறது. விவசாயிகளின் கணக்கை எடுத்துப்பார்த்தால் வருங்காலத்தில் அவர்களுடைய சமூக வாழ்வு பாதிக்கும் என்பதைப் பார்க்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக விலைவாசிகள், குறிப்பாக அரிசி விலையைப்பற்றி மட்டும் குறிப்பிடவில்லை. மக்கள் வாங்கும் சாமான்கள் எல்லாவற்றையும் கவனிக்கவேண்டும். அவைகளின் விலைகளும் உயர்ந்துவிட்டன. ஆனால் மக்களின் வருமானம் குறைந்து விட்டது. நாம் ஏற்றுமதி செய்யும் பொருள்களின் விலையில் தாழ்வு அடைந்திருக்கிறது. இந்த விலைவாசியின் தாழ்வை வரவேற்கமுடியாது. இது தேசத்தின் பொருளாதாரத்தை பாதிக்கும். இதை ஏற்கமுடியாது. இன்னும் சொல்லப்போனால் இந்த தேசத்திலிருக்கக் கூடிய ஏகாதிபத்தியத்தன் பிடிப்பு காரணமாகத்தான் நாம் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு விலையில் தாழ்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே சந்தர்ப்பத்தில் மக்கள் வாங்கும் பொருள்களின் விலைகள் அதிகரித்திருக்கிறது. இவ்விதமாக பொருளாதாரம் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது. இதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். இதற்குத் தக்க நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுக்கவேண்டும். இதைப்பற்றி சொல்லும் போது 'We should not mind loss of revenue if that is due merely to a lowering of a price level—only volume of trade in commodities should not fall' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது யாருடைய தப்பு. இது ஒரு தப்பான முடிவு. இது தொழிலாளிகளின் தலையில் கை வைப்பதுதான். ஏற்றுமதி இறக்குமதி குறையாமலிருக்கவேண்டும். அத்துடன்கூட லாபகரமானதாகவும் இருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் மார்க்கெட்டை அது முக்கியமாக பாதிக்கும். பிறகு பளு தொழிலாளர்களின்மேல் சுமத்தப்படும் என்பதைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

17th March 1953] [Sri C. Kandaswami]

"அடுத்தபடியாக மிகப் பிரபலமாகப் பேசப்படுவது இந்த சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டம் (Community Project). இத்திட்டத்தின் நோக்கம் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்துவதற்கு கூட்டுறவு முயற்சியில் நடத்துவதேயாகும். உணவு உற்பத்தியில்தான் அதிக கவனம் செலுத்தப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் கடந்த 7, 8 மாதகாலத்தில் என்ன சாதித்தார்கள் என்று தெரிந்துக்கொள்ள முடியவில்லை.

"நமது மாகாணத்தில் 1946-ம் ஆண்டு ரிசர்வ் நிதி 46 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. ஆனால் இன்றைய தினம் நமக்கு 97 கோடி ரூபாய் கடன் தான் இருக்கின்றது. கடன் தான் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. இந்த நிலைமையிலே நம்முடைய சர்க்கார் ஐந்து வருஷ திட்டத்திற்காக 141 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட வேண்டியிருக்கிறது. ஐந்து வருஷ திட்டத்திற்காக நமது சர்க்கார் வருஷத்திற்கு சராசரி 28 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கவேண்டி இருக்கிறது. 1951-52-ம் ஆண்டுத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டது 27 கோடி ரூபாய். துண்டு விழுந்தது 5½ கோடியாகும். 1952-53 ம் வருஷத்திற்கு 29 கோடி ரூபாய். துண்டு விழுந்தது 5½ கோடியாகும். 1953-54-ம் வருஷத்திற்காக இந்த வருஷ பட்ஜெட்டிலே ஒதுக்கியிருப்பது 29 கோடி ரூபாய். ஆனால் கையில் பணமே கிடையாது என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பணத்திற்கு மத்திய சர்க்கார் தான் உதவி செய்யவேண்டும். அவர்களிடமும் பணம் இல்லாவிட்டால் நிதி நிபுணர் தேஷ்முக் சொல்வது போல அதிக நோட்டுகளை அச்சிட்டுக் கொள்ள வேண்டியதுதான். இந்தக் காரியத்தைச் சாதாரண மனிதர்கள் செய்தால் இதற்குப் பெயர் கள்ள நோட்டு அடித்தல் என்றாகும். ஆனால் அரசாங்கத்தார் செய்தால் அதிகப் பணவீக்கம் ஏற்படுத்துவதாகும். இந்த நிலைமைக்கு இன்றைய தினம் நம் மாகாணம் வந்திருக்கிறது. இதை எப்படிச் சமாளிக்க முடியுமென்று நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். நம் நாட்டிலுள்ள மிகப் பெரும்பான்மை மக்களின் நலனை உத்தேசித்து, வாழும் மக்கள் வருங்காலத்தில் சந்தோஷமாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக, மக்களுக்காக இந்த ஐந்து வருஷ திட்டத்தை சர்க்கார் அமுலுக்குக் கொண்டுவர எண்ணியிருக்குமானால் ஐந்து வருஷ திட்டத்திற்கு மக்களின் ஒத்துழைப்பு நிச்சயமாக போய்விடும் என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்குக் கடன் வாங்கியாவது திட்டத்தை நிறைவேற்றத்தான் வேண்டும். கடன் பணத்தை வாங்குவது போல மக்களின் ஒத்துழைப்பையும் வாங்கியாக வேண்டும். மக்களாக மனமுவந்து தங்கள் ஒத்துழைப்பை எல்லா வகையிலும் கொடுக்க முன் வராவிட்டால் அரசாங்கத்தார் பலாத்காரமாகவாவது அவர்கள் உழைப்பை வாங்கிக் கொண்டே தீருவார்கள் என்று அர்த்தம் படக்கூடிய வகையில், பொருள் தொனிக்கக் கூடிய வகையில், அரசாங்க நிதி அமைச்சரின் பேச்சு அமைந்திருக்கிறது."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" நீங்கள் நன்றாகப் படித்துப் பார்த்துச் சொல்லுங்கள். நீங்கள் சொல்லுகிற அர்த்தப்படியா பதம் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது? "

* SRI C. KANDASWAMI :—" அப்படித்தான் பொருள் படுகிறது. சர்க்காரின் நோக்கமும் அப்படித்தான் இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. இல்லாவிட்டால் ஐந்து வருஷ திட்டம் மக்களின் நலனை உத்தேசித்துக் கொண்டுவரப்பட்டதாக இருந்தால், மக்களின் க்ஷேமத்தை உத்தேசித்தே வகுக்கப்பட்டதாக இருந்தால் மக்களின் ஒத்துழைப்பை சர்க்கார் நாடவேண்டிய அவசியமேயில்லை. மக்களே தங்கள் ஒத்துழைப்பை மனமுவந்து கொடுக்க முன்வந்திருப்பார்கள் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே ஜனநாயக சர்க்காருடைய நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்த ஐந்தாண்டு திட்டம் மக்களின் நலனை உத்தேசித்து வகுக்கப்பட்ட திட்டங்கள் இவைகள் என்று இன்றைய தினம் உத்திரவாதம் அளிக்க முன் வரவேண்டும். இப்படிப்பட்ட உத்திரவாதம் அளிக்கப்படவேண்டுமென்றுதான் ஆட்சியாளர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri C. Kandaswami] [17th March 1953

"ஐந்து வருஷ திட்டத்திற்காக சர்க்கார் கடன்களை எழுப்பியது. சமீபத்தில் கூட சென்னை சர்க்கார் 5 கோடி ரூபாய் கடன் எழுப்பிற்று. இதற்குச் சாதாரண விவசாயிகளும் கூட நிறையக் கடன் கொடுத்தார்களென்று அரசாங்கத் தரப்பிலிருந்து சொல்லப்படுகிறது. சாதாரண விவசாயிகள் கொடுத்தார்கள் என்றால் பெரிய பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் கொடுத்தார்களே தவிர சாதாரண உழவன் கொடுக்கவில்லை. வாரக்காரனோ, குத்தகைக்காரனோ, கொடுக்கவில்லை. அதைத் தாராளமாகக் நான் கூறுவேன். மேலும் மேலும் சர்க்கார் கடனை எழுப்பினால் நிலப்பிரபுக்கள் கடனைச் சர்க்காருக்குக் கொடுத்து இந்த சர்க்காரின் ஆட்சியிலே தங்கள் பிடிப்பை என்றும் விவாத வகையில் பிடித்துக் கொள்ளப் போகிறார்கள். இது நிலப் பிரபுக்களின் அரசாங்கமாக, நிலச்சுவாந்தர்களின் ராஜ்யமாகவே மாறிவிடும். இந்த நிலைமை வராத வகையில் தற்போதே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

11–10 a.m. "அடுத்தப்படியாக தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் பண்ணையாள் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் நாகப்பட்டணம் சென்று வந்திருக்கும் ஒரு எம்.எல்.ஏ. ஸ்ரீ சிவராஜ் அவர்கள் சொல்லுகிறார் அந்த இடத்தில் நடக்கும் அக்கிரமங்களையெல்லாம். இதை கதையாகத்தான் நீங்கள் எண்ணுவீர்கள். ஆனால் இந்தக் கதையில் ஏதாவது உண்மை இருக்கிறதாவென்று நீங்களே விசாரித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று தான் நான் சொல்லுகிறேன். அரசாங்க அதிகாரிகளின் உதவியைக் கொண்டு பண்ணையாட்களை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் அடைப்பது போன்று மிராசுதார்களின் தொட்டிலில் அடைத்து கஷ்டப்படுத்துகிறார்களாம். இதற்கு வெளியே காவல் இருப்பது அரசாங்கப் போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள். இதைப்பற்றி அரசாங்கம் கவனித்து விசாரணை செய்யவேண்டும். இது மாதிரியாக விவசாயிகளுக்குத் துன்பம் வராத வகையில் இந்த சர்க்கார் பார்த்துக் கொள்ளத்தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இது சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுத்தால் தான் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதாகும் என்று சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

* RAJAH MUTHIAH CHETTIYAR of CHETTINAD :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I should like to offer my congratulations to our good friend the Hon. Finance Minister for the very clear way in which he has explained the true position of the finances of this State."

SRI S. NARAYANAPPA :—"On a point of order, Sir. May I know whether the Hon. Deputy Speaker will enlighten the House on one point? Whenever Sri Muthiah Chettiar comes to the Assembly, he is getting priority for speaking. May I know why it is so?"

DEPUTY SPEAKER :—"It is not a point of order."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, with great respect to the Chair I wish to state that the hon. Member's statement is a reflection on the Chair and it should not have been made. Ordinarily, whoever catches the eye of the Speaker is supposed to be called. That being so, if any charge as was made by the hon. Member, is made on the floor of the House, it is a reflection on the Chair. I therefore request the hon. Members, to whichever side they may belong, not to cast such aspersions on the Chair."

17th March 1953]

SRI C. SUBBARAYUDU :—" Whenever a Member from this side of the House asks for a chance to be given for speaking, he is not given a chance. But unfortunately, Sri Muthiah Chettiar and practically all the Members of the Muslim League are always given a chance, which we are denied."

DEPUTY SPEAKER :—" It is not a point of order."

SRI C. SUBBARAYUDU :—" On a point of personal explanation, Sir . . ."

DEPUTY SPEAKER :—" There is no point for personal explanation."

SRI C. SUBBARAYUDU :—" Sir, we are denied opportunities . . ."

DEPUTY SPEAKER :—" Order, order. The Hon. Finance Minister has made the position clear. There is no point of order or personal explanation. The Rajah of Chettinad may continue his speech."

RAJAH MUTHIAH CHETTIYAR OF CHETTINAD :—" Sir, I am grateful to the Hon. Finance Minister . . ."

(Some hon. Members stood up in their seats on points of order.)

DEPUTY SPEAKER :—" I am not going to allow any more points or order. The hon. Member may continue his speech."

* RAJAH MUTHIAH CHETTIYAR OF CHETTINAD :—" Sir, I am very grateful to the Hon. Leader of the House for having brought to your notice and for the information of the hon. Members of this House the normal procedure that should be adopted on the floor of the House. My friend who raised the point of order has not been sufficiently long in this House to know the correct procedure. If he continues to be here for some more time, I am sure he will not raise such points. Sir, we have seen the procedure adopted in this House for some months now. Whether you are in the Chair, or the Hon. Speaker is in the Chair or any Member from the Panel of Chairmen is in the Chair, all leaders of Parties, all whips of Parties and all other Members—by some arrangement through the kind offices of the Hon. Leader of the House, the Hon. Speaker and the Hon. Deputy Speaker—have been getting a chance to speak on a number of occasions. I wish to tell the hon. Member who spoke last from the other side that Members from all sections of the House have been getting equal opportunities to speak. Invariably one Member from the left and one from the right side were being called to speak. Probably the same procedure has been adopted now also. The hon. Member who raised the point will perhaps now understand the position. If he sits in this House for some more time, he will more fully understand the procedure adopted here.

[Rajah Muthiah Chettiyar of Chettinad] [17th March 1953

"Mr. Deputy Speaker, I have very little time at my disposal and so I wish to straightway go into the budget that is before us. I should like to offer my warmest congratulations to the Hon. Finance Minister for the very clear and lucid manner in which he has explained the budget memorandum and the budget position. We should doubly congratulate him for the simple reason that he has not painted any pessimistic picture which may be considered an exaggeration. He has given the true position as it stands at present and it is for us to draw our conclusion and give support to him which he richly deserves. In that way, I am very happy that he has taken the middle course in presenting the present budget. He has given certain figures, by quoting which I shall not take the time of the House. The only thing that I wish to say is that we are going through a period of unprecedented drought and very difficult conditions, and at this time the Finance Minister has presented the budget in as best a fashion as possible. I do hope that the whole House will sympathise with him in spite of the several criticisms that will be made on the floor of the House.

"As far as the seasonal conditions are concerned, I wish to state that famine is not confined to one particular district. The entire Tamilnad and parts of Rayalaseema which are recovering from the recent famine conditions are severely affected on account of the failure of the south-west monsoon. There is no water in the Periyar Reservoir and it is a sad feature. Further there has been shortage of power which has resulted in two difficulties. One is loss of work for workers and the other is loss of current to lift water from underground. At a time when the south-west monsoon has failed us, it should have been possible for us to lift water for irrigation only if we had enough power available. That is why we have been stressing the necessity for having thermal plants throughout the State. We are glad that one plant has come into existence in Madras and another at Madurai and a third is likely to be put in commission at Coimbatore. I think during the last five years, we have lost precious time in not availing ourselves of American aid in respect of these thermal plants. I do hope that the Government of India will lose no further time in going in for foreign aid by getting an adequate number of thermal plants for installation in South India. This is absolutely necessary and is the only way in which irrigation is possible in the South, especially where we do not have rivers, dams and other facilities. I do hope the Government of India and the Madras Government will bestow their earnest attention on this aspect and take early steps to install a number of thermal stations.

"On the question of famine, I am glad to note that the Hon. Finance Minister has stated in his speech very clearly that the Government have spent Rs. 10 crores in Rayalaseema, and that they have received only Rs. 2 crores from the Government of India as loan. Now, is it not the duty of this House to back the Government and request them to ask the Central Government to give the balance of Rs. 8 crores and such other assistance as is necessary

17th March 1953] [Rajah Muthiah Chettiyar of Chettinad]

to cover the deficit? The Government of India did not come to the help of the State Government as was expected. I am sure the hon. Members of this House will express their opinion in clear and unambiguous terms and support the State Government in their demand for more money from the Government of India, especially for recouping the amount spent in Rayalaseema. We were promised by the Government of India substantial help in this regard. But actually we find they have not helped us to the necessary extent. I do not know what the hon. Members from South India are doing in Parliament. They are not doing anything to put forth our case. That is my charge against them. When they come here tomorrow and see what I have spoken of them here they will say that I am not tired of accusing Members of Parliament from the South. I have been repeatedly telling this fact on the floor of the House and I am not tired of repeating it now also. I only want that they should actively support our case in the Parliament at Delhi. Each of them represents four or five Assembly constituencies and so they have a duty to represent our cause effectively in the Parliament. I am sure that the voice of the South will be heard if properly put forth. First of all the Members from the South should wait in deputation on the Finance Minister and the Prime Minister and should impress on them the need for giving the Madras Government a sum of at least Rs. 8 crores immediately. If it is not possible for the Government of India to give this Rs. 8 crores, the Madras Government will experience very great difficulty with regard to the ways and means position, as it will be very difficult to get even temporary accommodation. Who will provide temporary accommodation? If the Government of India cannot give this amount immediately, let them ask the Reserve Bank at least, to give the Madras Government the sum of Rs. 8 crores. This will cover the expenditure incurred on the Rayalaseema and we can see about Tamilnad later. As a matter of fact, the Finance Minister has also referred to this aspect of the matter. He has referred to the famine conditions in Rayalaseema and the amount spent by the Government there. That does not mean that famine does not prevail in Tamilnad. As soon as the Government of India replenish the State Government to the extent of Rs. 10 crores to cover the amount spent on Rayalaseema, I am sure the Government will take all steps necessary to deal with Tamilnad. In this connexion, I wish to state that the Government should lose no time in coming to the aid of the Tamil districts where acute famine is prevailing. I would also like to utter a note of warning to the Government of India that unless they immediately come to the aid of the State Government, the position in Tamilnad will become much worse than Rayalaseema. The needs of the Tamil districts must be immediately attended to. There is no question of providing rice which the people cannot buy, as they have no money. Many of the fair price shops are being closed down as nobody is going there to get the rice which is selling at a very high price. Again the gruel centres are also closed as they are not run efficiently and are not popular. Maramath works, that is maramath of tanks and kanmois must be immediately

[Rajah Muthiah Chettiyar of Chettinad] [17th March 1953

taken up. Such minor irrigation works alone can meet the present water shortage. Then only enough quantity of cheap paddy and other foodgrains can be produced and poor people can go in for them. With the money at our disposal at the present time, it is not possible to give any substantial relief. It is already late. All steps must have been taken even in December last year. We are already in March of this year and in a few days, we may disperse. There is also the impending separation of the Andhra State. I shall not discuss that subject now as I have already dealt with it on another occasion. At present, we have to address ourselves to the question of famine. I am very glad that hon. Members have devoted most of their time and attention to this question. That shows how anxious the hon. Members are to see that the people are relieved of the present famine conditions and difficulties. We cannot afford to waste our time in referring to other minor and unimportant matters. We should impress on the Government one thing. There is going to be the formation of the Andhra State. Whether it is the Advisers' regime, whether it is the Governor's rule, or whether it is the President's rule, whether it is Communist regime, whether it is Congress regime or whether it is a Government of any other Party, the only question that any Government will have to tackle immediately is the famine conditions. The number 'one' question is famine which can only be solved by the number 'two' question, viz., money. Nothing else can solve it. For this purpose, we must go to Delhi and get the required money. That is the only course open to us. The Ministers should divide themselves into three groups. One of them should hold the Fort, the other must go to the Tamil districts and the third should go to Delhi. Sri Rajagopalachari and the Hon. Finance Minister of this State must go to Delhi. The Hon. Minister from South Kanara and the Hon. Minister from Bellary must remain here. The Andhra Ministers may look after their districts. The other Ministers must go and remain in the Tamil districts. Let the files
11-20 a.m. be brought to them. There are the post offices and the railways. Communications could be sent through telegrams and telephone. I think their brains will work well at Madurai or Tiruchirappalli. Unless this is done, Delhi will not know the real position. Ministers must stay in Delhi and bring the situation to the notice of the Government of India from time to time. Let us see what will happen if this is not done. The Government of India will not be carried away by what I say here or what Mr. P. Ramamurthi says. They will take into consideration only the reports of the karnam, the Tahsildar, the Collector and the Revenue Board. They will not disbelieve the officials' report. We relv upon the efficiency of our Civil Service and I have always paid tributes to the good work done by it. Let the Government merely send the reports to Delhi and then let the two Ministers sit *darna* there. My Friends Mr. Venkataswami Naidu and Dr. Krishna Rao will carry on the work here. I would, therefore, ask the Hon. the Finance Minister at least to go to Delhi. Otherwise he will not get anything. If he is in Madras nothing will come out. He must sit at Mr. Deshmukh's residence and tell him 'unless you give money, I shall

17th March 1953] [Rajah Muthiah Chettiyar of Chettinad]

have to resign '. Let him not fear resignation. If he resigns on this account I am sure he will get re-elected unopposed even from Delhi. (The hon. Sri C. Subramaniam : But Mr. Ramamurthi will not allow it.) He will allow it. Let the Finance Minister file his nomination from Delhi. If he decides to go to Delhi, my friend, Mr. Ramamurthi and myself will be very happy to see him off at the airport. Mr. Ramamurthi will be only too happy if money comes from this source. He cannot be otherwise even if the Minister resigns because there is no chance of his becoming a Minister. There is no chance of the Congress party quitting office.

" Then, Sir, we are told about the Finance Commission. We are asked to appreciate the work done by the Commission. The Commission has gone round the country and I do not grudge the praise that is due to them for their good work. I shall not go into the intrinsic merits of their recommendations except to say that I doubt the wisdom of the judgment of the Commission so far as the question of allocation of finances to Madras is concerned. It may be real to-day or become an eye-wash to-morrow. On the whole, what I feel is that Madras must have had a better deal and I do hope that the Madras Government will have a watchful eye and see whether they should make further representations in the near future in the matter of allocation of revenues to the State.

" I shall next come to the Five-Year Plan. While on this question, I shall not deal with the big plan because it has been talked about much to-day. I am only concerned with the question whether we can achieve all that is said in the plan about our State. We have depleted our reserves in financing some of the post-war plans. I am not sorry for this depletion and I have always pleaded on the floor of the House that reserves should be spent on financing capital works and on famine relief work. When I make this plea I always add a condition. And that is, the reserves should be spent only if the Government of India fail to come to our rescue. If we had observed this principle, we would have some money left with us in our Reserve Fund. Because the Government of India did not come forward with timely help and there was no proper representation last year or the year before that the Government were obliged to deplete the reserves. Let the Government of India at least now have a look at the empty coffers of the Govern- of Madras. The first item of expenditure should be famine relief, and the second should be the execution of the many big projects. It is necessary for the Government of India to see that money is given to Madras for these projects. After all, we have been sincerely trying to carry out the objectives of the plan for the last twenty-four months without much aid from the centre. That shows our *bona fides* so far as faith in the plan goes. We must now press them to give much quicker aid to us for the implementation of the Five-Year Plan.

" I am very glad that the Hon. the Finance Minister laid great stress on our assets. Let us not be pessimistic about our finances. The Government of Madras are in a very sound financial

[Rajah Muthiah Chettiyar of Chettinad] [17th March 1953

position. It may be we have no money to carry out our famine relief work or the work on our projects. But our present position is sound. Our debt position is not bad. People know we are solvent and our assets entitle us to a further loan from them. Therefore, I do hope that the efforts of the Madras Government to get a further loan from the public will be a success. I am sure it will be a success so far as the South is concerned. People in the countryside know that because of the failure of the rains our irrigation projects and electricity works have not been able to yield as much money as they should normally. At the same time they also know the potentiality of our projects over which we have invested as much as one hundred crores of rupees. These are very good assets. It is only these considerations that make me believe that our financial position is sound and that the Reserve Bank of India and the Government of India will safely invest their money on the loan.

" Sir, on former occasions I have referred to the need for more thermal plants. I am equally concerned about the need for power drills. Six weeks ago, I saw a statement in the Press that the Government of Pepsu and East Punjab had entered into an agreement with an American firm for putting up 800 bore wells. I hope that the Government, whether it is the Congress or any other party that is in power, will put up bore wells in areas which are affected by famine conditions.

" There are one or two small matters to which I would like to draw the attention of the Government. We have the problem of slums and the problem of housing. I am glad to bring to the notice of the Government that the Government of India are giving 150 lakhs of rupees—I saw this news item in yesterday's paper—to the Bombay Government for constructing houses for poor people. This is for the general class of workers and quite apart from houses provided by industrialists and subsidized by the Government. Why not the Government of Madras—why not Mr. Shetty who is in charge of Housing—ask for a portion from out of the funds kept at the disposal of the Ministry of Housing, New Delhi? There is no use of the Corporation of Madras or the City Improvement Trust alone trying to solve the problem of slums. Slums are growing. The City Improvement Trust has succeeded in providing cheap houses. It is providing houses for members of the lower middle class. It builds one-roomed or two-roomed tenements for the clerical staff. It is not possible for the Trust to solve the problem of slums unless the Government of Madras support such institutions in their demand for more money from Delhi. The Government must do something in this regard.

" There is, Sir, one matter of parochial importance. We are now dealing with big questions like the separation of Andhra and fixing of boundaries for the new States. I have nothing to say about these matters. What I am immediately concerned with is the question of the status of Pudukkottai. It is one of the beautiful States in the country and it is a pity that this has not been

17th March 1953] [Rajah Muthiah Chettiyar of Chettinad]

recognized by the Government. The headquarters and establishment in Pudukkottai are now simply going to waste. I am sorry the Hon. the Minister for Revenue is not here. But I do believe that the Government will take into consideration the fact that unless steps are taken to put to full use the headquarters and establishment of Pudukkottai, the State will suffer. It has equipment much better than what is required for the administration of a district. There are many districts in this State which have no suitable headquarters. But Pudukkottai has such up-to-day hospitals, jails, schools, colleges, court buildings, etc., that it can easily form the headquarters of a district in view of its central location. I want the Government to consider the question of adding as many taluks as possible to Pudukkottai and making it headquarters of the area so formed. I shall not name the taluks for I want to avoid a controversy. If I name them some hon. Members might think of some other taluks and so I shall not name them. I want to leave the question to Government to decide from the revenue point of view. Whatever is practicable, let them do."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—"On a point of order, is there no time-limit for the hon. Member?"

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member should not question the discretion of the Chair in such matters."

RAJAH MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD :—"The hon. Member is not really referring to the time-limit, Sir. He will be satisfied if I were to speak of the famine-affected Malabar also. Let me assure the hon. Member that I am not omitting Malabar from the list of famine-affected areas of the South. I shall talk of Palghat also. As I have said at the beginning, Sir, there is only one question that is facing us at the present moment and that is how best to cure the famine that is staring some of the districts of the South. The condition in Malabar is really grave. It is of the utmost importance that the Government should take necessary steps in the matter at once. They should see to it that the difficulties from which the people of Malabar are suffering are attended to immediately. 11-30 a.m.

"In conclusion let me congratulate the Hon. Finance Minister and our revered Chief Minister for the manner in which they have presented the Budget to tide over our present financial stringency. It is really pleasant to note that the Hon. Finance Minister who is the Leader of this House has put the whole picture before us in a very clear manner. We all congratulate him for the hard work he has put in and presenting to us in this hour of trial a nominal surplus Budget.

"Sir, as some of the hon. Members may be well aware, the time is not far distant when the impending partition of our State will come into effect. That is a moment when all eyes would be turned to the Hon. Ministers. Let us all hope that cheer and goodwill will prevail and the partition of the State will take place in an atmosphere of peace and amity."

[17th March 1953

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, ബഹുമാനപ്പെട്ട ധനകാര്യമന്ത്രി, ഈ സ്ഥാനത്തിലെ ബഡ്ജററ് അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ചെയ്ത പ്രസംഗവും ബഡ്ജററും ഞാൻ ദാഹിക്കുന്ന കണ്ണുകളോടുകൂടി വായിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ കാലാനുകാലമായി മലബാറിനെ അവഗണിച്ചുവരുന്ന മിസ്ററർ മേനോൻ, ഈ പ്രാവശ്യവും കററകരമായ അനാസ്ഥയാണ് മലയാളികളായ ജനവിഭാഗത്തോട് കാണിച്ചതു് എന്നു പറയേണ്ടിവന്നതിൽ എനിക്കു വ്യസനമുണ്ട്. മാത്രമല്ല, ഈ ബഡ്ജററ് പരിശോധിച്ചാൽ ഈ നാട്ടിലുള്ള വ്യവസായങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുവാനുള്ള സംഖ്യ വകയിരുത്തിയതു് തുലോം തുച്ഛമാണ്. മാത്രമല്ല, ഈ രാജ്യത്തിലുള്ളവരുടെ സംസ്കാരവും ജീവിതത്തേയും മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകാനുള്ള നടപടികളെപ്പററി ഈ ബഡ്ജററ് പരിശോധിച്ചാൽ കാണുവാൻ കഴിയും ഇതിലെല്ലാം തന്നെ മലബാറിനെ പരിപൂർണ്ണമായി അവഗണിച്ചിരിക്കുകയാണ് എന്ന്. ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രധാനമന്ത്രി കൌൺസിലിൽ പറയുകയുണ്ടായി, ചില കണക്കുകൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു്, കഴിഞ്ഞ പതിനഞ്ചു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ ഈ നാട്ടിൽ വന്നിട്ടുള്ള മാററങ്ങളും ഭേദഗതികളും എന്തെല്ലാമാണ് എന്ന്. കഴിഞ്ഞ പതിനഞ്ചു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ ആരോഗ്യത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും എല്ലാം തന്നെ ധാരളം അധികം പണം ചിലവഴിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അതുകൊണ്ടു ഒരു മാറ്റം പരിതഃസ്ഥിതിയിലാണ് ഈ നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾ ജീവിക്കുന്നതു് എന്നും. ഒരു മാറ്റം പരിതഃസ്ഥിതിയിലാണ് ഈ നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾ ജീവിക്കുന്നതു് എന്നു പറയുന്നതിനോടു് ഞാൻ യോജിക്കുന്നു. പക്ഷെ ഈ മാറ്റം നന്മക്കുവേണ്ടിയുള്ള മാറ്റമല്ല നാശത്തിൽനിന്നു കൂടുതൽ നാശത്തിലേക്കാണ്

11-40 a.m. ജനങ്ങൾ നീങ്ങിട്ടുള്ളതു്. കൂടുതൽ പണം വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും ആരോഗ്യവകുപ്പിനും വേണ്ടി ഗവർമ്മേണ്ടു് ചിലവാക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ മററു ചില കണക്കുകൾ പരിശോധിക്കുകയാണെങ്കിൽ നമുക്ക് കാണുവാൻ കഴിയും ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രധാനമന്ത്രി പറഞ്ഞ ഈ പതിനഞ്ചു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ, അതായതു്, 1938 ൽ അരിക്കുണ്ടായിരുന്ന വില അല്ല ഇന്നു ഉള്ളതു് എന്ന്. അരിക്ക് സേറിന്നു 2 അണ ഉണ്ടായിരുന്നതു് 1946 ആകമ്പോഴേക്കു 4 ണ. ആകുകയും, 1953 ൽ ഒരു ഉറുപ്പിക മുതൽ മുന്നേകാലുറുപ്പികവരെ വില വർദ്ധിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തതെന്ന്. എന്നു വരുമ്പോൾ ഈ പതിനഞ്ചു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ അരിയുടെ വില എത്രയോ വർദ്ധിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ജനങ്ങൾ ഇന്നു പട്ടിണി കിടക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ടു ജനങ്ങളുടെ ജീവിതം ഈ പതിനഞ്ചു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ 'From bad to worse' കഷ്ടത്തിൽനിന്നു കൂടുതൽ കഷ്ടത്തിലേക്കാണ് നീങ്ങിട്ടുള്ളതെന്നും ഗുണത്തിന്നല്ല എന്നും കാണുവാൻ കഴിയും. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചും ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രധാനമന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട് എന്നും; അതു കാണിക്കുവാൻവേണ്ടി ചില കണക്കുകൾ എടുത്തുതന്നെ അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിക്കുകയും ഉണ്ടായി. എന്നാൽ ഞാൻ ചോദിക്കുന്ന അതേ അവസരത്തിൽ പതിനഞ്ചു കൊല്ലംമുമ്പ് സ്കൂളുകളിൽ attend ചെയ്ത കുട്ടികളുടെ എത്രയോ ലക്ഷം കുട്ടികൾ ഇന്നു കൂടുതലായിട്ടുണ്ട്. ഈ കുട്ടികളുടെ എണ്ണത്തിന്റെ വർദ്ധനവ് അനുസരിച്ചു ബഡ്ജററിൽ അധികം ചിലവ് വകയിരുത്തിട്ടുണ്ടോ എന്ന്. ഇല്ല എന്നാണ് വാസ്തവം. 1950 ൽ ഗവർമ്മേണ്ടു കണക്കുകൾ പ്രകാരംതന്നെ ഈ സ്റ്റേററിലെ ഒരു കോടിയോളം വരുന്ന സ്കൂൾവയസ്സിൽപെട്ട കുട്ടികളിൽ സ്കൂളുകളിൽ 3,989,922 കുട്ടികൾ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ വാസ്തവത്തിൽ പണം അധികം ചിലവഴിച്ചുകൊണ്ടല്ല, നേരെമറിച്ചു അദ്ധ്യാപകന്മാരെക്കൊണ്ടു് കൂടുതൽ മണിക്കൂറുകൾ പണി എടുപ്പിച്ചു ശമ്പളം പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് ചെയ്തതു്. ഉദാഹരണം പറയാം: പതിനഞ്ചു കൊല്ലം മുമ്പ് ഒരു അദ്ധ്യാപകന്നു 14 ക.യായിരുന്നു ശമ്പളം. അരിയുടെ വിലവർദ്ധനവ് അനുസരിച്ചു കണക്കുകൾ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ 112 ക.യും living index ന്റെ കണക്കുകൾ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇന്നു ഒരു അദ്ധ്യാപകന്ന് 56 ക.യും കിട്ടണം. നേരെമറിച്ചു ഇന്നു കിട്ടുന്നതു് 27 ക.യാണ്. അതായതു്, അദ്ധ്യാപകന്റെ ശമ്പളത്തിന്റെ സാരാംശത്തിൽ കുറവു വരുത്തുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നർത്ഥം. ഇന്നു വിദ്യാഭ്യാസം പുരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ ധൈര്യത്തോടുകൂടി പറയുന്നു, ഇതു ഗവർമ്മേണ്ടു് പണം ചിലവാക്കിയതുകൊണ്ടല്ല, നേരെമറിച്ചു പാവപ്പെട്ട അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശവകുടീരത്തിൽ കൂടിയാണ്, രക്തത്തിൽകൂടിയാണ്, ഈ രാജ്യത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസം പ്രചരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു് എന്ന്. മാത്രമല്ല, ഈ പ്രാവശ്യത്തെ ബഡ്ജററ് പൊതുവിൽ എടുത്തുനോക്കുകയാണെങ്കിൽ നമുക്ക് കാണുവാൻ സാധിക്കും, ഗവർമ്മേണ്ടിന്നു് വരവാണ് കൂടുതലെന്നും; പുകയില നികുതിയിൽനിന്നും കേന്ദ്ര ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ ഗ്രാൻറുകളിൽനിന്നും

17th March 1953] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

കോടതിമുദ്രകളിൽനിന്നും ഉള്ള വരുമാനംകൊണ്ടു് ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ വരവു് കൂടുതൽ വർദ്ധിക്കുകയാണു് ചെയ്യുതെന്നും അതിന്നനുസരിച്ച ജീവിതത്തോടു് നന്നാകുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല എന്നുള്ളതുമാണു് ലജ്ജാകരമായ പരമാർത്ഥം. ഈ കൊല്ലവും ജലസേചന പദ്ധതികൾക്കും പൊതുജനാരോഗ്യവകുപ്പിന്നും വകയിരുത്തിയതു് വളരെ കുറഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് ആക്ഷേപാർഹമാണു്. റോഡ്സുകൾ നന്നാക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചും ക്ഷാമനിവാരണമുദ്യോഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ഗവർമ്മേണ്ടു് മലബാറിനെ അവഗണിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. മലബാറിലെ ജനങ്ങൾ ക്ഷാമത്തിൽനിന്നു് കൂടുതൽ ക്ഷാമത്തിലേക്കു് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. റായലസീമയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ക്ഷാമം തമിഴ്നാട്ടിലേക്കു പ്രയാണംചെയ്തു. ഇപ്പോൾ മലബാറിനേയും ബാധിച്ചിരിക്കുകയാണു്. അങ്ങിനെ ഈ സംസ്ഥാനത്തു് ക്ഷാമപ്രദേശങ്ങൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും എന്നാൽ അതിന്നുള്ള പരിഹാരങ്ങൾക്കുള്ള വകയിരുത്തലുകൾ കുറച്ചു കുറച്ചുവരികയാണു് എന്നുള്ളതു നമ്മുടെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്ന വളരെ ഗൌരവമേറിയ ചോദ്യചിഹ്നമാണെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ക്ഷാമനിവാരണത്തിന്നു ബഡ്ജററിൽ വകയിരുത്തിയ 25 ലക്ഷം ഉറുപ്പികയിൽനിന്നു 6 ലക്ഷം ഉറുപ്പിക വിതരണം ചെയ്യുന്നതു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളത്തിന്നുവേണ്ടിയാണു്. ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ടു്, 'രണ്ടണേക്കു് ഒരു പൂച്ചയെ വാങ്ങി വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ അതു് എട്ടണയുടെ വെളിച്ചെണ്ണ കുടിച്ചു എന്നു്'. അതുപോലെയാണു് ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ relief measures. ഏതാനം ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ, എന്നുവെച്ചാൽ ഗവർമ്മേണ്ടിന്നു ഇഷ്ടമുള്ള ചില ആളുകളെ ഉദ്യോഗത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു അവർക്കു വലിയ തുക ശമ്പളമായി കൊടുപ്പാനുള്ള ഏർപ്പാടാണു് ഈ ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ ക്ഷാമനിവാരണപദ്ധതികൾ എന്നാണു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. മററൊരു കാര്യം കേരളസംസ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ചാണു്. ഇന്നു മുഖ്യമന്ത്രി ഭാഷാസംസ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ചു ചെയ്യുന്ന പ്രസ്താവനകളും പ്രസംഗങ്ങളും എല്ലാംതന്നെ ലജ്ജാവഹമാണെന്നു പറയാതെ ഇരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ആന്ധ്രയിലെ ജനങ്ങൾ ഭാഷാസംസ്ഥാനത്തിന്നുവേണ്ടി നടത്തിയ ഐതിഹാസികമായ സമരം 'ലജ്ജാകര' മായിരുന്നുവെന്നു ബഹു: പ്രധാനമന്ത്രി പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതായി റിപ്പോർട്ടുണ്ടു്. പരമാർത്ഥത്തിൽ ആ പ്രസ്താവനയായിരുന്നു 'ലജ്ജാകര'മെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഇന്നു ഭാഷാസംസ്ഥാനരൂപീകരണത്തെ എതുക്കുന്ന ശ്രീ രാജഗോപാലാചാരി അവർകൾ 1927 ൽ ഇന്ത്യൻ നാഷനൽ കോൺഗ്രസ്സ് ഭാഷാ സംസ്ഥാനരൂപീകരണത്തെ സംബന്ധിച്ചു ചെയ്ത വാഗ്ദത്തം ഓർക്കുന്നതു് നന്നായിരിക്കും. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ആന്ധ്രയിലെ ദേശപ്രേമികളും സമരധീരന്മാരും ധീരനാരീരത്നമായ പൊതുജനങ്ങളെ ഞാൻ അങ്ങേ അററം അഭിനന്ദിക്കുന്നു. എന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ മാത്രമല്ല മലബാറിലെ 40 ലക്ഷം മലയാളികൾ മാത്രമല്ല, കേരളത്തിലെ ഒന്നരകോടിയോളം വരുന്ന മലയാളികൾ ആന്ധ്രയിലെ മഹാജനങ്ങളുടെ ക്രൂര ഈ കാര്യത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു പറയുവാൻ എനിക്കു അല്പവററ സന്തോഷമുണ്ടു്. അതുമാത്രമല്ല, ഈ ബഡ്ജററ് വായിച്ചാൽ ഈ സംസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു നിമിഷംപോലും നില്ക്കുന്നതിൽ മലബാറിന്നു രക്തയില്ല എന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടു്. ഇതുതന്നെയാണു് കേരളസംസ്ഥാനരൂപീകരണം ഇനി ഒട്ടുംതന്നെ താമസിച്ചുകൂടാ എന്നു ഞങ്ങൾ ശഠിക്കുന്നതും. മലബാറിനെ മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു ജില്ലയായിട്ടാണു് കണക്കാക്കാറു്. ഈ ജില്ലയെപ്പററി തമിഴ്നാട്ടുകാരനായ ഒരു പഴയ പ്രധാനമന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി : 'മലബാർ ഒരു മഹാഭാരമാണെന്നു്. (The Hon. Sri C. Subramaniam : 'We are brothers'.) (അതേ സർ, നമ്മൾ സഹോദരന്മാരാണു്, മരണംവരെ സഹോദരന്മാരാണു്. മരിച്ചാലും സഹോദരന്മാരാണു്. പക്ഷെ ഒരുജനവിഭാഗത്തെ അടിമകളാക്കി വെക്കുവാൻ വളരെക്കാലം സാധിക്കുകയില്ല.)

"അദ്ദേഹം പറയുന്നു മലബാർ ഒരു മഹാഭാരമാണെന്നു്. അമ്പതു ലക്ഷം ഉറുപ്പിക ഭക്ഷണത്തിന്നും 25 ലക്ഷം ഉറുപ്പിക പോലീസിന്നുവേണ്ടി ചിലവഴിക്കേണ്ടിവരുന്നു എന്നു്. അതു പറഞ്ഞു, സർ, മലബാറിലെ ലാത്തിധാരികളായ പോലീസിന്നു വേണ്ടി ഇത്ര അധികം പണം ചിലവാക്കുവാൻ. ഇതിന്നുവേണ്ടി മെമ്മോറാണ്ടങ്ങളും പ്രമേയങ്ങളും മലബാറിലെ ജനങ്ങൾ അയച്ചിരുന്നുവോ ? യാതൊന്നും ഇല്ല. ഇതു് ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ, ആവശ്യത്തിന്നുവേണ്ടി, കമ്മിജില്ലയെ ഭക്ഷണകാര്യത്തിൽ സ്വയം സമൃദ്ധിയുള്ളതാക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും ചുരുങ്ങിയ വിലക്കു ഭക്ഷണം നൽകാനുള്ള നടപടികളും കൈക്കൂലിക്കാരായി പ്രക്ഷോഭം കൂട്ടുന്ന മലബാറിലെ ജനങ്ങളെ അടിച്ചമർത്തുവാൻവേണ്ടിയാണു് നിങ്ങൾ ഇത്ര അധികം പണം പോലീസിന്നുവേണ്ടി അവിടെ ചിലവഴിക്കുന്നതു്. രോഗംതന്നെ മരുന്നാക്കുകയാണു്, സർ, നിങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [17th March 1953

"ഈ ബഡ്ജററ് നോക്കിയാൽ മലബാറിലെ പ്രധാന ഉല്പന്നമായ നാളികേരകൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുവാനും, ഇന്ന ആ ഉല്പന്നത്തിന്ന വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ള വില ഇടിവ് ഇല്ലാതാക്കുവാനും വേണ്ടി ഈ ഗവമ്മേണ്ട് ഒന്നുതന്നെ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന കാണാം. മാത്രമല്ല, മലബാറിലെ ഒരു പ്രധാന ഉല്പന്നമായ കശുമുളക്കിന്നുവേണ്ടി എന്തുചെയ്തു? തലിപ്പറമ്പിനടുത്തു ഒരു നാമമാത്രമായ കശുമുളക്ക ഗവേഷണ കേന്ദ്രമുള്ളതുകൊണ്ടായില്ല. കശുമുളക് ഇനിയും 1933 ലെ എം. സി. സി. എം. ആക്ടിന്റെ പ്രവർത്തനപരിധിയിൽ പെടുത്തിയിട്ടില്ല. മാത്രമല്ല, ഈ വില ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നവർക്ക് യാതൊരു പ്രോത്സാഹനവും നൽകിയിട്ടുമില്ല. അങ്ങിനെതന്നെ ഞങ്ങളുടെ ഇഞ്ചി, കുക്ക്, കറാമ്പ് മുതലായ പ്രത്യേക ഉല്പന്നങ്ങൾക്ക് പ്രോത്സാഹനമില്ല. മത്സ്യത്തിന്റെ കാര്യമാണെങ്കിൽ അവഗണിച്ചിരിക്കയാണ്. ഇങ്ങിനെ നോക്കിയാൽ ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിലെ പ്രധാന കാർഷികോല്പന്നങ്ങൾക്കും പ്രത്യേകതകൾക്കും വേണ്ടി ഈ ഗവമ്മേണ്ട് യാതൊരു പ്രോത്സാഹനവും നൽകീട്ടില്ല. കൂടാതെ മലബാറിലെ വ്യവസായങ്ങൾ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകാൻ എന്തു ചെയ്തു എന്ന ചോദിച്ചാൽ ഒന്നുതന്നെയില്ല. ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ, മലബാറിൽ, വ്യവസായങ്ങൾ തകർന്നു തരിപ്പണമായി കിടക്കുകയാണ്. വളരെ മെല്ലെ തലപൊക്കി വന്നിരുന്ന വ്യവസായങ്ങൾ അമ്പെ തകർന്നുപോയിരിക്കുന്നു. ധനകാര്യമന്ത്രിയോടു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു, ഇതു് നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടിട്ടില്ലേ എന്ന്. പാലക്കാട്ട് താലൂക്കിൽ നിർമ്മല ഗ്ലാസ് ഫാക്ടറിയും ശ്രീകൃഷ്ണ എഞ്ചിനീയറിങ് വർക്സും, ഷോറണൂരിൽ മെറ്റൽ ഇൻഡസ്ട്രിയും കൂടാതെ അനവധി തീപ്പെട്ടിക്കമ്പനികളും ഇന്ന പൂട്ടിക്കിടക്കുകയാണ്. എന്നുമാത്രമല്ല, മലബാറിലെ ടെക്സ്റ്റൈൽ വ്യവസായം അമ്പെ തകർന്നുപോയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്ന യാതൊരു പ്രോത്സാഹനവുമില്ല. മലയാളികൾക്ക് ഒരു പ്രത്യേക സാധനമാണ് ചക്കര. തമിഴ്നാട്ടിലെല്ലാണ് ആവശ്യം. എന്നാൽ ഇന്ന ചക്കര വ്യവസായം മലബാറിൽ തീരെ നശിച്ചിരിക്കുകയാണ്. മലയാളികൾക്ക് ഇഷ്ടമായിട്ടുള്ള ചക്കരകാപ്പി ഇപ്പോൾ കുടിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. മലയാളികളെ വെല്ലാൻ തീററുവാൻ വേണ്ടി ചക്കരവ്യവസായം മദിരാശി ഗവമ്മേണ്ട് അമ്പേ തകർക്കുകയല്ലേ എന്ന ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. പ്രോഹിബിഷ്യനെപ്പററി പറയുകയാണെങ്കിൽ അതു് ഇന്ന ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ ഭാവനാലോകത്തിലും ചിന്താലോകത്തിലും മാത്രമാണ് ഉള്ളതു്. അല്ലാതെ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഇല്ല. മാത്രമല്ല 4 ഔൺസ് ഫ്ലൂപോളിക്കും 8 ഔൺസ് വെള്ളവും കൂട്ടിച്ചേർത്തു 2 ഇഞ്ചി ലെമ്പിട ചേർന്നുള്ള ലഹരിപദാർത്ഥങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യത്തെ തീരെ നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ നില തുടർന്നാൽ, ടി.ബി. സാനട്ടോറിയം ഉണ്ടാക്കുവാൻ ക്ലേശിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ അടുത്ത ഭാവിയിൽ ഇമ്മെക്ക് സാനട്ടോറിയങ്ങളും ധാരാളം തുറക്കേണ്ടിവരും. എന്നാൽ ഈ പ്രൊഹിബിഷ്യന്റെ പേരിൽ ഗവമ്മേണ്ട് ഇരുപതു കോടി രൂപ്പിക നശിപ്പിച്ചു, ചക്കര വ്യവസായത്തെക്കൂടി നശിപ്പിച്ചു എന്നല്ലാതെ മറെറാരു നേട്ടവുമില്ല. ഗവമ്മേണ്ട് ഇപ്പോൾ പറയുന്നതു് ചക്കരച്ചെത്തിന്നുകൂടി അനുവാദം കൊടുക്കുകയില്ല എന്നാണ്. ചിറക്കൽ താലൂക്കിൽ (Food Council) ശിപാശി ചെയ്തിട്ടും മദരാബ് ദേശങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ചില ചെത്തുതൊഴിലാളികൾ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോട് അപമര്യാദയായി പെരുമാറി എന്ന കാരണത്താൽ ചക്കരച്ചെത്തിന്ന് അനുവാദം നിഷേധിക്കുകയാണ് ചെയ്തതു്. സർ, മലബാറിലെ ഏറവും പ്രസിദ്ധമായിട്ടുള്ള മര വ്യവസായത്തിന്ന മോശത്തിൽ മന്നാം സ്ഥാനം നേടിയ ഞങ്ങളുടെ ടിമ്പർ വ്യവസായത്തിന്ന എന്താണ് ഗവമ്മേണ്ട് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്? മനോഹരമായ വയനാട്ടിൽ കട്ടിലാസ് ഉണ്ടാക്കുവാൻ പറററുന്ന എത്രയോ വൃക്ഷങ്ങൾ ഉണ്ട്, മുളകളുണ്ട്, മററു പല മരങ്ങളുമുണ്ട്. എന്നാൽ മലബാറിൽ ഒരു പേപ്പർ ഫാക്ടറി ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള തുക ഈ ബഡ്ജററിൽ വകയിരുത്തിട്ടുണ്ടോ എന്ന ചോദിച്ചാൽ ഇല്ല എന്നാണ് പറയുവാനുള്ളതു്.

"മാത്രമല്ല, മലബാറിൽ കൂടുതൽ വിദ്യാഭ്യാസം പ്രചരിക്കുന്നതിന്ന ഗവമ്മേണ്ട് മുന്നം തന്നെ ചെയ്തിട്ടില്ല, സർ. ഒരു എഞ്ചിനീയറിങ് കോളേജിന്നുവേണ്ടിയും ഒരു മെഡിക്കൽ കോളേജിന്നുവേണ്ടിയും ഞങ്ങൾ അന്നേ അററം ആവശ്യപ്പെട്ടു, അതുമില്ല, ഇന്നേവരക്കും യാതൊന്നും അനുവദിച്ചിട്ടില്ല എന്ന മാത്രമല്ല, സർ പോലീസിന്നുവേണ്ടി എന്തുയോ വലിയ ഒരു സംഖ്യ ബഡ്ജററിൽ വകയിരുത്തിട്ടുമുണ്ട്. അതിൽ ആക്ഷേപമില്ല. എന്നാൽ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നാട്ടിൽ സമാധാനവും രക്ഷാബോധവും ഉണ്ടാക്കത്തക്കവിധത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതല്ലേ എന്നു ഞാൻ ഗവമ്മേണ്ടിനോടും മന്ത്രിമാരോടും ചോദിക്കുന്നു. ഓരോ കൊലുത്തിലും കൊലപാതകങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുകയല്ലേ ചെയ്യുന്നതു്? നിങ്ങൾ ചാർജ്ജ് ചെയ്യുന്ന കേസുകൾ തന്നെ വിട്ടുവിട്ടു പോകുകയാണ്.

17th March 1953] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

ചേർത്തു തെളിവുകൾ കിട്ടുന്നില്ലെന്നു പറയുന്നു. എന്തുകൊണ്ട് തെളിവു കിട്ടുന്നില്ല എന്നു നിങ്ങൾ ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടോ, സർ? സൌത്ത് മലബാറിൽ ഇടക്കിടെ പല കൊലപാതകങ്ങളും നടക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഈവക കേസുകളിൽ തുമ്പ് കിട്ടുന്നില്ല എന്നു പറയുന്നു. കാട്ടുപരുത്തിയിൽ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെയും പ്രജാ-സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെയും മററു പരിശ്രമഫലമായ ഒരു കേസിൽ കുറെ ഒക്കെ തുമ്പുണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുണ്ടായി കൊലയാളിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടി എന്തുയം വമ്പിച്ച പ്രക്ഷോഭം കൂട്ടുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്നു എല്ലാം ജനങ്ങളുടെ പിന്തുണ അദ്ധ്യാനം ഉപയോഗിക്കേണ്ടി വരുന്നു. പോലീസ് വകുപ്പ് കൃത്യമായി ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ ജനങ്ങളുടെ ഈ ശ്രമങ്ങളും ആവക കഴിവുകളും ജനങ്ങൾക്കു ഉപകാരപ്രദമായ മററു കാര്യങ്ങളിൽ ചിലവഴിക്കുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ട് ഗവമ്മേണ്ട് അതിന്നു അനുവദിക്കുന്നില്ല എന്ന ഒരു ചോദ്യം അവശേഷിക്കുന്നു.

"മററാരു കാര്യത്തെപററി പറയുവാനുള്ളതു വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചാണ്. മലബാ 11-50 a.m.
റിൽ മാത്രമല്ല ഈ സംസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെയും ഇന്നു വിദ്യാഭ്യാസം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നു ശേഷം സൌജന്യമാണ്, വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായാണ് എന്നു ചില കണക്കുകളും മററും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് കസ്തൂരികളിച്ചുകൊണ്ടു ഫലമില്ല. വാഷർമെൻപെററിൽ (Washermenpet) ഈ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഹൃദയമായ തലസ്ഥാനനഗരത്തെപ്പററിയാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു. എം. സി. റോഡിൽ ഉള്ള ഒരു സ്കൂളിൽ ഞാൻ ഇന്നലെ പോകുകയുണ്ടായി അവിടെ ആറു അദ്ധ്യാപകന്മാരാണ് ഉള്ളതു; നാലു അദ്ധ്യാപികമാരും രണ്ടു അദ്ധ്യാപകന്മാരും. ആ സ്കൂളിന്റെ ചുററുപാടും ഒരു urinal പോലുമില്ല. സ്കൂളിന്റെ ചുമരുകളിൽ ജനലുകളില്ല. അവിടെയുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും കുട്ടികൾക്കും urine pass ചെയ്യുവാൻ പോലും അവിടെ ഒരു സ്ഥലവുമില്ല. മദിരാശി സിററിയിലുള്ള ഒരു സ്കൂളിന്റെ സ്ഥിതി ഇതാണെങ്കിൽ മററു സ്ഥലങ്ങളിലെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്നു ഊഹിക്കാമല്ലൊ. എലിമെൻററി ക്ലാസ്സുകളിൽ കുട്ടി പഠിച്ചു ഫീസ് ചുമത്തി മാനേജർമാർ കച്ചവടം നടത്തുന്നു. അതിനാൽ പാവപ്പെട്ട ബുദ്ധിയുള്ള കുട്ടികൾക്കു പഠിക്കാനാവുന്നില്ല, ഈ കുട്ടികളെ ഭാവിയിൽ രാജാജിമാരും സുബ്രമണ്യന്മാരുമാക്കേണ്ട ഒരു സ്കൂളിന്റെ സ്ഥിതി ഇതാണെങ്കിൽ വാസ്തവത്തിൽ 'കക്കൂസ്' എന്ന ഒരു വാക്കുകൊണ്ട് ഭാവി അതിരിട്ടുകയുവാൻ സാധിക്കും. മററൊരു സംശയി പറയുവാനുണ്ട്. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഡോക്ടർ കെ. ബി. മേനോൻ—ഇദ്ദേഹം മലബാറിലെ ഒരു നേതാവാണ്—പറയുകയുണ്ടായി കടകം തിരു-കൊച്ചിയും മലിശശി സംസ്ഥാനത്തോടു ചേരുകയാണ് വേണ്ടതെന്നും, രാജ്യസംസ്ഥാനങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു ശരിയല്ല എന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട ചീഫ് മിനിസ്റ്റർ രാജാജി സഭാവ് കെ. ബി. മേനോന്റെ ഈ നിഗമനത്തെ സപ്പോർട്ട് ചെയ്തു എന്നുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ, അഭിനന്ദിക്കുവെന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ നിഗമനം പിന്തിരിപ്പൻ ആണ് എന്ന കാര്യത്തിന്നു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. കടകം ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ട. കടകം കണ്ണൂർ കസംസ്ഥാനത്തിന്റെ കൂടെ ചേരേണ്ടതാണ്. മലബാറും, സൌത്ത് കാനറയിൽ ചേന്ന കാസർഗോഡ് താലൂക്കിലെ കുറെ ഗ്രാമങ്ങളും ശ്രദ്ധിച്ചാലും, അതായതു്, കടിയാൻ ബിൽ നടപ്പിലുള്ള മലബാറും, തിരു-കൊച്ചിയും ചേർത്തുകൊണ്ട് ഭരണപരമായ വികേന്ദ്രീകരണം ഇല്ലാതെ എളുപ്പത്തിൽ ഇപ്പോൾ തന്നെ ഐക്യകേരള രാജ്യസംസ്ഥാനം ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയും. അതുത്തിരക്കുള്ള പ്രദേശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു ബൌണ്ടറി കമ്മീഷന്നു മാത്രമേ പിന്നീടു കാര്യങ്ങൾ തീർക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. തിരു-കൊച്ചിയിൽ തമിഴ്പ്രദേശങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു ആരും സമ്മതിക്കുന്നു. ഭാഷാസംസാരണകാര്യം ഇനി ഒട്ടും നീട്ടിവെക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല എന്നും, ബഹുമാനപ്പെട്ട ഈ മെമ്പരുടെ അഭിപ്രായം ഭൂരിപക്ഷം മലയാളികളുടെ അഭിപ്രായമല്ല എന്നുമാണ് മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, എനിക്കു ഇവിടെ പറയുവാനുള്ളതു്. സർ, എനിക്കു രണ്ടുമൂന്നു സംഗതികളെപററി കൂടി പറയുവാനുണ്ട്. ഉന്നാമതായി കൃഷിയെ സംബന്ധിച്ചാണ്. മലബാർ ഒരു കമ്പ്രദേശമാണ്, സർ, എന്നാൽ അങ്ങിനെയായിട്ടും അവിടെ 18 ലക്ഷം ഏക്കർ തരിശുഭൂമി, കൃഷിചെയ്യാവുന്ന ഭൂമി, എന്തുകൊണ്ടു കൃഷിക്കാർക്കു വിതിച്ചു കൊടുക്കുന്നില്ല എന്നു ചോദിക്കുവാനുണ്ട്. മലബാറിൽ കൂടുതൽ കൃഷി ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള നടപടികളും intensive and extensive cultivation നു വേണ്ട നടപടികളും എടുക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. തക്കാവി ലോൺ കൃഷിക്കാർക്കു കൊടുക്കുമെന്നു കാണുന്നു. ഞാൻ മലബാർ ഫുഡ് കൌൺസിലിൽ ഇതിനെപ്പററി സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. തക്കാവി ലോൺ കൃഷിക്കാർക്കു പ്രാപിക്കാൻ സാധിക്കാതെ വിട്ടുപ്രദേശത്തു നിന്നുന്ന ഒരു സാധനമാണ്. അവർക്കു അതു ആവശ്യത്തിന്നു കിട്ടുകയില്ല. സാങ്കേതികതടസ്ഥങ്ങളും മററു വയ്യാവേ

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [17th March 1953

ലകളും പറഞ്ഞു ഈ പണം സാധാരണ കൃഷിക്കാർക്കു കിട്ടാറില്ല എന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അനുഭവം. ഭക്ഷ്യോല്പാദനകാര്യത്തിൽ മറെറാന്നു പറയുവാനുള്ളതു പുനംകൃഷിയെ സംബന്ധിച്ചാണ്. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ ഇരിക്കൂർ, തളിപ്പറമ്പ് മുതലായ ഫക്കങ്ങളിലാണ് ഈ പുനംകൃഷി അധികമായി നടത്തുന്നതു്. ഈ പുനംകൃഷിക്കു ഗവമ്മേണ്ടിൽനിന്നു യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള സഹായമില്ലെന്നു മാത്രമല്ല വന്യമൃഗങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷ നേടുന്നതിന്നുള്ള ആയുധങ്ങൾ, തോക്കുകൾ, അഹിംസ കൃഷിക്കാർക്കു കൂടി കൊടുക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളതു് ഈ കൃഷിയെ സാരമായി ബാധിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു കമ്യൂണിസ്റ്റ് എം.എൽ.എ. കൃഷിക്കാർക്കു തോക്കു കൊടുക്കണമെന്നു പറയുമ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട മലയാളമന്ത്രി കുട്ടിക്കൃഷ്ണൻ നായർ പറയുമായിരിക്കാം, 'പുതിയ ഒരു അക്രമത്തിന്നു വഴിതുറക്കുകയല്ലേ' എന്നു്. കമ്യൂണിസ്റ്റ് വിരോധംകൊണ്ടു നാടു നശിപ്പിക്കരുതു്, സർ. മരമാറിയ്ക്കു കാടു കാണാതിരിക്കരുതു്. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള, അതായതു്, അന്വേഷണത്തിൽ കൃഷിക്കാരുടെ അപേക്ഷകൾ genuine ആണ് എന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ തോക്കുകൾ കൊടുക്കണം എന്നാണു എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. മലബാറിലെ റോഡുകളെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ, 1947–48 ൽ മദിരാശി ഗവമ്മേണ്ടിന്നു് ഇരിക്കൂർ, തളിപ്പറമ്പ് എന്നീ മലയോരപ്രദേശങ്ങളിൽ പുതുതായി റോഡുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നു ഒരു പദ്ധതി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നു ആ പദ്ധതി എവിടെയാണെന്നു അറിയുന്നില്ല. ആസ്ട്രത്രിയുടെ കാര്യമാണ് മറെറാന്നു്. മലയോരപ്രദേശങ്ങളിൽ പുനംകൃഷിക്കാർക്കു വൈദ്യസഹായം തീരെ കിട്ടുന്നില്ല. സ്ത്രീകൾക്കാണെങ്കിൽ പ്രസവശുശ്രൂഷകൾ ഒന്നുംതന്നെയില്ല. ഇരിക്കൂർ ഫക്കയിലെ ചില ഗർഭിണികളെ പ്രസവസംബന്ധമായ വിഷമം കാരണം 20–30–നു നാഴിക ദൂരമുള്ള ആശുപത്രികളിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ നടുവഴിയിലും മററും പ്രസവിച്ചു മരിച്ചുപോയതെല്ലാം ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ ഇതിന്നുമുമ്പുതന്നെ പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇരിക്കൂറിലുണ്ടായിരുന്ന ആശുപത്രി കൂടി എടുത്തുപോകുകയാണുണ്ടായതു്.

"മലബാറിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ വരാൻപോകുന്ന പണിമുടക്കിനെ സംബന്ധിച്ചു ബഹുമാനപ്പെട്ട കോൺഗ്രസ്സ് മെമ്പർമാർ ഉൾപ്പെടെ പലരും സംസാരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരു സംഗതി മാത്രമെ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളു. 1947 ലെ 1155–ാം നമ്പർ ജി. ഒ. അനുസരിച്ചു അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു കൊടുക്കാം എന്നു പറഞ്ഞ മിനിമം വേജസ് ഇനിയും കൊടുത്തിട്ടില്ല. 'Equal pay for equal work' എന്ന ഭരണഘടനാതത്വമനുസരിച്ചു അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളം ഇനിയും നിജപ്പെടുത്തിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു മാനേജ്മെന്റ് സ്കൂളിലും ഒരു ഡിസ്ട്രിക്ട്ബോഡ്സ് സ്കൂളിലും ഒരു ഗവമ്മേണ്ട് സ്കൂളിലും ഒരേ പ്രവൃത്തി എടുക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകന്നു ഇന്നും വ്യത്യസ്തമായിട്ടാണു് ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നതു്. ഈ അന്യായമായ അതുല്യത അവസാനിപ്പിച്ചു അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ന്യായമായ ആവശ്യങ്ങൾ ഗവമ്മേണ്ട് ഉടനടി അനുവദിക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലാത്തപക്ഷം അപേക്ഷരമായ ഫലം ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ബഡ്ജററിൽ വകയിരുത്തിയതുകൊണ്ടു മാത്രമായില്ല. പലപ്പോഴും അതു നടപ്പിൽ വരാറില്ല. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം കല്പനപുഴക്കു (തളിപ്പറമ്പ്) പാലം കെട്ടാൻ നീക്കിവെച്ച സംഖ്യയിൽ ഒരു പൈപോലും ചിലവാക്കിയില്ല. ഇക്കൊല്ലം അങ്ങിനെ ആവാതിരിക്കട്ടെ.

"മദിരാശിയിലെ മുമ്പത്തെ ചീഫ് മിനിസ്റ്ററായിരുന്ന ശ്രീ ഒ. പി. രാമസ്വാമി റെഡ്ഡിയാർ മലബാർ ഒരു കമ്മിപ്രദേശമായതുകൊണ്ടു് ഈ സംസ്ഥാനത്തിന്നുതന്നെ ഒരു ഭാരമായിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതായി പത്രറിപ്പോർട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രസ്താവന ഏറെറവും ആക്ഷേപാർഹമാണ് എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ ഗവമ്മേണ്ടു് മലബാറിൽ കൃഷി നന്നാക്കുവാനുള്ള നടപടികളെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ, തരിശുഭൂമി കൃഷിക്കാർക്കു പതിച്ചുകൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ, സഹിതകാശവും മററും കൊടുത്തു കൃഷിക്കാർക്കു പ്രോത്സാഹനം നൽകുകയാണെങ്കിൽ മലയാളികളുടെ ആവശ്യം കഴിച്ചു ബാക്കി അരി സ്റ്റോററിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളിലേക്കു അയക്കുവാൻ ഉണ്ടാകുമെന്നു് ഞാൻ ഗാഢമായിട്ടുണ്ടു്. ശ്രീമാൻ റെഡ്ഡിയാർക്കു ഉറപ്പുനൽകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, മലബാർ ഒരു ഭാരമായി കരുതുകയാണെങ്കിൽ, തമിഴർ കേരളസംസ്ഥാനം രൂപീകരിക്കുന്നതിന്നു തടസ്ഥമായി നിൽക്കുന്നതെന്നാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. ഒരു സംഗതികൂടി: പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയുടെ പേരിൽ ഒരു പ്രൊഡ്യൂസേർസ് കൌൺസിൽ രൂപീകരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു അറിയുന്നു. ജില്ലാ കലക്ടർമാരാണ് ഇതിലേക്കു മെമ്പർമാരെ നോമിനേററു ചെയ്യുന്നതു് എന്നും കേൾക്കുന്നു.

17th March 1953] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

എന്നാൽ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു് നാട്ടുകാരുടെ യഥാർത്ഥ പ്രതിനിധ്യം ഇല്ലാത്ത ആളുകളെ ഈ കൌൺസിലിലേക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല എന്നാണ്. ചിറക്കൽ താലൂക്കിൽ എന്റെ അനുഭവം ഇതു സംബന്ധിച്ചുള്ളതു് അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് ഞാനിതു പറയുന്നതു്. സർ, കോഴിക്കോട്ടു് ഒരു സ്റ്റിഫൈഡ് കേരളേശ്വരവേണ്ടി 1,75,000 ക. വിലക്കുള്ള ഒരു സ്ഥലം അവിടുത്തെ Poor Homes Society യെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ ഈ Poor Homes Society, സ്റ്റിഫൈഡ് സ്ക്കൂൾ നടത്തുന്നതു് ഏററവും നീചമായ നിലയിലാണ്. ഇതു ആണ്ടു് ഇതിന്നുമുമ്പുതന്നെ ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെയും മലയാളമന്ത്രിയുടെയും ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. Certified School ലെ പ്രായംചെന്ന പെൺകിടാങ്ങളെ പുറത്തു മീനിയ്ക്കു വക്കിന്ന ചിലരുടെ വീടുകളിൽ അയച്ചുവെന്നും കുട്ടികളുടെ ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം തുടങ്ങിയവ കളവുചെയ്യപ്പെടുന്നുവെന്നും മററു പല സദാചാരവിരുദ്ധ നടപടികൾ അവിടെ മാനേജ്മെന്റ് എടുക്കുന്നുവെന്നും പരാതിയുണ്ട്. എന്നിട്ടും ഗവർമ്മേണ്ടു് യാതൊരു നടപടിയും എടുത്തിട്ടില്ല. ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ ഈ സ്ഥലം എന്തുകൊണ്ടു് ഗവർമ്മേണ്ടു് ഒരു കരാറുമല്ല ഏല്പിക്കുന്നില്ല എന്നാണ് ചോദിക്കുവാനുള്ളതു്. യാതൊരു കരാറിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലാതെ Silver Estates ലെ കൊട്ടാരസദൃശങ്ങളായ ഏഴുപ്പുകളും 1,500 ഒരുപ്പു വരുന്ന ഫലിതുന്ന തെങ്ങുകളും മററു ആദായങ്ങളുള്ള ഫലവൃക്ഷങ്ങളും എല്ലാം Poor Homes Society ക്കു ഏല്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. കൈക്കൂലി, അഴിമതി, പക്ഷപാതം തുടങ്ങിയ ദുർഗുണങ്ങളുടെ വിളനിലമായിരിക്കുകയാണ്, സർ, അവിടെ. പൊതുജനങ്ങളുടെ പണം ശരിയായ വിധത്തിൽ വ്യയം ചെയ്യേണ്ടതു ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ ഒഴിഞ്ഞുമാറാത്ത കടമയാണ്. ഈതിൽ ഗവർമ്മേണ്ടു് അടിയന്തരശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കണം എന്ന വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.''

* Sri R. KRISHNASWAMI NAIDU :—"കണം ഉദ്ദവി സഭാനായകർ അവർകളേ, നമ്മുടെയ രാജ്യത്തിൽ ചെന്ന ചില വരുഷ കാലങ്ങളാകട്ടെ പരുവ മഴ തവറിക്കൊണ്ടേ വരുവതനുൽ പെരിയ പെരിയ കഷ്ടങ്ങൾ വന്നുപട്ടുക്കൊണ്ടേയിരുക്കിന്റെന്നു. ഇന്തക്കഷ്ടങ്ങൾ എല്ലാം ഇന്ത രാജ്യ മക്കളെ വെകുവാക്കി പാതിത്തതോടുമോട്ടും അല്ല: അതനുൽ സർക്കാരുക്കും ഏരാളമാന കഷ്ടങ്ങൾ ഇരുക്കത്താൻ ചെയ്കിറതെന്പതെ നാങ്കൾ അറിക്കിറോം. ഇപ്പടിപ്പട്ട സന്ദർപ്പത്തിൽ വരവു ചെലവു തിട്ടത്തൈച്ചു ചരിക്കടുവതുക്കു ഒഴിവു മരവെയു ഇന്റി എല്ലാ വിഷയങ്ങളെയും എടുത്തുച്ചൊല്ലി ഇന്ത ബട്ജെട്ടെത്തു തയാരിത്തതുക്കാക നാൻ കനം നിതി മന്ത്രി അവർകളൈപ്പാരാട്ടുകിറേൻ. കനം നിതി മന്ത്രി അവർകൾ പ്രസങ്കത്തിൽ ഇതെ ചരിക്കട്ടെ വേണ്ടുമെന്പതുക്കാക ഉണ്മൈ നിലൈമൈ എതെയും മറൈക്കാമൽ, നാട്ടിൻ യാതാർത്ത നിലൈയെ ഉള്ളപടിയേ എടുത്തുച്ചൊല്ലി ഇന്ത്ത് തകവലകളെയെല്ലാം വെളിയിട്ടിരുപ്പതുക്കാക നാം സന്തോഷപ്പടവേണ്ടിയതു അവശിയമാകും. അവരുടെ പ്രസങ്കത്തിൻ മൂലം നമ്മുടെയ മാകാണത്തിൻ നിലൈമൈയെ നന്ററുക്കു തെരിന്തു കൊള്ളുവതുക്കു മുടിയും. അതുക്കു ഉതവികരമാകവേ അവർകൾ പേച്ചും അമൈന്തിരുക്കിറതു. തെൻ ജില്ലാക്കളിൻ പഞ്ച നിലൈമൈയെപ്പറ്റി അവർകളുടെയ പ്രസങ്കത്തിലേ കുറിപ്പിപ്പട്ടിരുക്കിറതു. മതുരൈ, രാമനാതപുരം, തിരുനെൽവേലി പോന്ന ജില്ലാക്കളിൽ വെകു വേകമാകപ്പഞ്ചം പരവി വരുകിറതെന്ന വിഷയത്തൈ സർക്കാർ ഉണർന്തു കൊണ്ടിരുക്കിറതു. അതികാരികളും ഇതെ നന്കു തെരിന്തുകൊണ്ടിരുക്കിറാർകൾ. പഞ്ച കമിഷണരും, റെവിന്യൂ മന്ത്രി അവർകളും ചില പ്രദേശങ്കളിൽ ചുററുപ്പിറയാണം ചെയ്തു ഇതെ നന്കു തെരിന്തു കൊണ്ടിരുക്കിറാർകൾ. ചെന്ന ചർവോദയ പട്ചത്തിൽ നാങ്കൾ കാൽ നടയാകവേ പല ഗ്രാമങ്കളുക്കുച്ചെന്നു ഇന്ത നിലൈമൈയെ നന്ററുക്കു തെരിന്തു കൊണ്ടിരുക്കിറോം. ഇന്തച്ചപ്പയിലുള്ള മറ്റുമുള്ള പല അങ്കത്തിനർകളും നിലൈമൈയെ നന്കു അറിവാർകൾ. ഇതുപോന്ന പഞ്ച നിലൈമൈ എല്ലാ പാകങ്കളിലും ഇരുക്കിന്റെന്നു. ആകവേ എല്ലോരും ചൊന്ന വിഷയങ്കളേയേ തിരുപ്പത് തിരുപ്പച്ചൊല്ലിക്കൊണ്ടേയിരുപ്പതിനുൽ പയൻ ഒന്ററുമില്ലൈ. എന്ററുണ്ടുകൂട ചില വിഷയങ്കളെ മട്ടും ചുരുക്കമാകച്ചൊല്ല വിരുമ്പുകിറേൻ. പഞ്ചത്താൽ പാതിക്കപ്പട്ട പ്രദേശങ്കളിലിരുക്കിറ മക്കളെ ഇന്റൈയ തിനം പാർത്തു അടൈയാളം കണ്ടു കൊള്ള മുടിയവില്ലൈ. നമക്കുത് തെരിന്ത ചിലരിൻ ഉരുവങ്കൾ ഇന്റൈയ 12 noon.

[Sri R. Krishnaswami Naidu] [17th March 1953

தினம் ஒரேயடியாக மாறியிருக்கிறது. உருத்தெரியாமல் அவர்கள் மாறிப் போய்விட்டார்கள். பல கிராமங்களில் குடித்தண்ணீர் வசதி கிடையாது. அநேக கிணறுகள் வறண்டு கிடக்கின்றன. நீர்ப்பாசனத்திற்கு உதவக் கூடிய கிணறுகள் எல்லாம் தண்ணீர் இன்றி வறண்டு கிடக்கின்றன.

" கால்நடைகளுக்குத் தீவனம் கிடையாது. கால்நடை தீவனப்பயிர்களும்கூட தீய்ந்து போய்விட்டன. பெரும்பாலான விவசாயிகள் போன விலைக்கு தங்கள் கால்நடைகளை விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமை பல கிராமங்களில் காணப்படுகின்றன. தண்ணீர் உள்ள பகுதிகளில் இன்னும் ஒரு மாதத்திற்குக்கூட கிராமப் பகுதிகளில தண்ணீர் வசதியிருக்குமென்று தோன்றவில்லை. அவர்கள் நிலைமை எப்படியாகுமென்று சொல்வதற்கு மில்லை. அதற்காக இப்பொழுது பல இடங்களில் கஞ்சித் தொட்டிகளை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்கவில்லை. அதை நான் விரும்பவுமில்லை. நான் மக்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில் சுமாராக 40 லக்ஷம் ரூபாய்க்கு சென்ற வருஷங்களில் மராமத்து வேலைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றனவென்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் பல வேலைகளை ஆரம்பிக்கவேண்டும். எந்தெந்த இடங்களில் நீர்ப்பாசன வசதிகள் இல்லையோ அந்தந்த இடங்களிலெல்லாம் மராமத்து வேலைகளை பஞ்ச நிவாரண வேலைகளாக ஆரம்பிக்க வேண்டும். பாசன வசதியுள்ள இடங்களிலே கிராம ரோடு மராமத்துக்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எங்களுடைய ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்காக இந்த வேலைகளுக்கென்று 4 லக்ஷம் ரூபாய்கள் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே 21 லக்ஷத்திற்குமேல் ஜனத்தொகை இருக்கிறார்கள். அனேகமாக பஞ்சத்தால் அந்த ஜில்லாவின் எல்லா தாலுகாக்களுமே பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சாத்தூர், ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் தாலுகாக்கள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் இப்பொழுது ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை போதவே போதாது. இன்னும் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கவேண்டும். கிராமங்களில் எல்லா இடங்களிலும் ரோடு மராமத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டும். அப்பொழுதான் அந்த கிராமங்களிலுள்ள மக்களுக்கு வேலை கொடுக்கமுடியும். இப்பொழுது எங்கள் தொகுதி முழுவதும் சுற்றிப் பார்க்கும்பொழுது ஏதோ ஒரு இடத்தில் நிவாரண வேலைகள் கொடுத்தால் போதாது என்று தெரிகிறது. வேலை எல்லா இடங்களிலும் கொடுக்கவேண்டியது மிகவும் அத்தியாவசியம் என்று அறிகிறேன். நான் சென்ற இடங்கள் எல்லாவற்றிலும் உடனடியாக நிவாரண வேலைகள் தேவை. விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒரு சில இடங்களில் ரோடு வேலைகள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் அவர்களுக்கு நிறைய வேலை கிடைக்கும்படியாகச் சர்க்கார் செய்யவேண்டும். இரண்டாம் பக்ஷமாகத்தான் நான் கஞ்சித்தொட்டிகளை ஏற்படுத்தும்படியாகக் கோருவேன். வேலையில்லாமல் திண்டாடும் மக்களுக்குப் போதிய வேலை கிடைக்கும்படியாகச் செய்தால் கஞ்சித்தொட்டிகளை ஏற்படுத்தவேண்டிய அவசியமேயில்லை.

" ஆகையினால் மக்களுக்கு அவசியமாக நிவாரண வேலைகள் கொடுத்தாகவேண்டுமென்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகள் சர்க்கார் மூலமாக பல கடன்கள் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அவ்விதம் வாங்கிய கடன்களைக்கொண்டு, பம்பு செட்டுகளும் இஞ்சின்களும் வாங்கி இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது காலநிலை சரியாக இல்லாததால் சர்க்கார் கொடுத்த கடன்களை குறித்த காலத்தில் வசூல் செய்யாமல் நிறுத்திவைக்கவேண்டும். இப்பொழுது நிலத்தீர்வையை வஜா செய்ய சர்க்கார் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். திரும்பத்திரும்ப சொல்லி வருவதால் பிரயோசனமில்லை. நிலத்தீர்வையை வசூல் செய்வதை மாதாமாதம் நிறுத்திவைக்க உத்திரவிடவேண்டியதில்லை. ஒவ்வொரு மாதமும் நிலத்தீர்வையை வசூலிக்கவேண்டாம். அவைகளை வசூலிப்பதை ஒத்தி வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று உத்திரவு பிறப்பிக்காமல் இதற்கு ஒரு தீர்மானமான முடிவு செய்தாக வேண்டும். அதன் மூலம் எல்லோருக்கும் வரி வஜா செய்யவேண்டும்.

17th March 1953] [Sri R. Krishnaswami Naidu]

"இப்பொழுது பஞ்சாயத்து சட்டத்தை பல இடங்களில் அமுல் நடத்து கிறார்கள். 1950-ம் வருஷம் முதற்கொண்டு சென்ற மூன்று வருஷங்க ளாக எல்லா கிராமங்களிலும் அமுல் நடத்திக்கொண்டுவருகிறார்கள். இந்த சட்டத்தின்படி வீட்டுவரி முதலியவைகளை கட்டாயம் வசூலிக்கப்ப வேண்டும். இல்லையேல் பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடெண்ட் மீது சாசார்ஜ் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படுமென்று சட்டத்தில் சொல்லப்படுகிறது. இப்பொழுதுள்ள கிராமங்களின் நிலையையை சர்க்கார் உணரவேண்டும். ஏனெனறால் இப்பொழுது கிராமங்களில் மழையில்லாமல் ஜனங்கள் கஷ்டப்படுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் ஜனங்கள் வீட்டு வரியை கட்டவேண்டிய தொந்தரவுக்கும் ஆளாகக்கூடாது. இந்த சந்தர்ப் பத்தில் சர்க்கார் யோசித்து இதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவர்கள் சுபிட்சமடைந்துவரும்வரையில் இந்த வீட்டு வரியை அவர் களிடமிருந்து வசூலிக்காமலிருக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சீக்கிரமாக இதற்கு சர்க்கார் ஒரு உத்திரவு பிறப்பிக்கவெண்டும்.

"இப்பொழுது பல இடங்களில் விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. கிணறுகளில் பம்பு செட்டுகள் அமைப்பதற்கு பண உதவி செய்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் அந்த பம்பு செட்டுகளை உபயோகிப்பதற்கு ரூ. 1,500 அல்லது ரூ. 2,000 செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இவைகளை அமைப்பதற்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக கடன் வாங்கி இருக்கிறார்கள். மின்சாரம் சப்ளை செய்வதில் விவசாயிகளுக்கு ஒரு கட்டுப் பாடு இருக்கிறது. மின்சாரம் உபயோகிப்பவர்கள் ஒரு வருஷத்துக்கு குறைந்த பட்சம் இவ்வளவு ரூபாய்கள் கட்ட வேண்டுமென்ற ஒரு நிபந்தனை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு கிணறுகளிலிருந்து கூட தண்ணீர் இரைத்துக்கொள்ள முடிவதில்லை. ஏனெனறால் இப்பொழுது அங்குள்ள கிணறுகள் வறண்டு கிடக்கின்றன. இந்த நிலைமையில் ஒப்பந்தத்தின்படி குறைந்த பட்சம் ஒரு minimum charge அவர்கள் கொடுத்தாகவேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. ஒரு கிணற்றிற்கு 5 குதிரைவேகம் பம்பு செட்டு வைத்திருந்தால் வருஷத்திற்கு 150 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் ஒரு நிபந்தனை இருக்கிறது. அதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அமுல் செய்யக்கூடாது. அவர்கள் இறைத்து உபயோகிக்கும் தண்ணீர் அளவிற்குத் தகுந்தபடிதான் கட்டணம் விதிக்கவேண்டுமேயொழிய ஒப்பந்தப்படி குறைந்த பட்சமாக தரவேண்டிய ரூ. 150-ம் செலுத்த வேண்டும் என்று வற்புறுத்தக்கூடாது. கிணறுகள் வறண்டுகிடக்கும் இந்தக்காலத்தில் இவ்வித minimum சார்ஜ் பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லக்கூடாது என்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். எந்த அளவிற்கு தண்ணீரை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளு கிறார்களோ அந்த அளவிற்குத்தான் minimum charge வசூலிக்க வேண்டும். விவசாயிகளுடைய கஷ்டத்தை அனுசரித்து அரசாங்கம் இதைச் செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

"அத்துடன் எங்கள் தொகுதியில் இன்னும் சில பிரதேசங்களுக்கு மின்சார பம்பு செட்டுகள் அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் வேலையெல்லாம் செய்துவிட்டார்கள். போஸ்டுகளையும் நட்டுவிட்டார்கள். ரூபாய் 2,000 வரையில் விவசாயிகள் செலவுசெய்து, கோவாபரேடிவ் சொசைட்டி மூலமாக கடன் எழுப்பி பம்பு செட்டுகளை சிலர் அமைத் திருக்கிறார்கள். அவ்விதம் செலவு செய்து பம்பு செட்டுகள் அமைத்தும் கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லாமல் வறண்டு கிடக்கின்றன. பம்பு செட்டுகள் வைத்து என்ன பிரயோசனம். ஆகவே பல விவசாயிகள் பம்பு செட்டுகளை அமைக்க வசதியில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மின்சார இலாகா ஒப்பந்தத்தை வற்புறுத்தி அவர்களிடமும் minimum சார்ஜ் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். இந்த நிலைமை எதிர்கோட்டை தொகுதி யில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் வற்புறுத்தாமல் அவர்கள் சுபிட்சமடைந்து இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் கழித்து பம்பு செட்டுகள் வைத்துக்கொள்ள அனுமதிக்கவேண்டும். இப்பொழுது அவர்கள் ரூ. 300 முதற்கொண்டு ரூ. 500 வரையில் மின்சார இலாகா விற்கு unconnected minimum சார்ஜ் என்று செலுத்தவேண்டியவர்களாக

[Sri R. Krishnaswami Naidu] [17th March 1953

இருக்கிறார்கள். அதை அவர்கள் பம்பு செட்டுகள் அமைத்துக் கொண்டு சுபிட்சமடைந்தபின் காலம் கடந்து வசூல் செய்வதுதான் நியாயம். அந்தக்காலம் முதல் ஒப்பந்தத்தை 10-வருஷகாலம் அமுல் செய்யலாம். இப்பொழுது பாபஸம் சூப்பண்டண்டிங் இஞ்சினியர், கலெக்டருக்கு அறிவித்து இந்த பாக்கிகளை ரெவினியூ வரி பாக்கியை வசூலிப்பதுபோல் வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுப்பதாக தெரியவருகிறது. அவர்கள் கிரமமான நடவடிக்கைதான் எடுத்துக்கொண்டுவருகிறார்கள். ரெவினியூ இனஸ்பெக்டர் மூலமாக டிமாண்டு நோட்டீஸ் கொடுத்து விவசாயிகளுடைய சொத்துகளை ஜப்தி செய்யும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆனால் விவசாயிகள் அதை இப்பொழுது கொடுக்கும் நிலைமையில் இல்லை. ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வருமானமும் இல்லை. ஆகவே ரெவினியூ பாக்கியை வசூல் செய்வது போல் வசூல் செய்யும் நடவடிக்கையை உடனடியாக நிறுத்துவைக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு சுபிட்சமான காலம் வந்த பிறகும் கிணறுகளில் தண்ணீர் வந்த பிறகும் அவைகளை வசூலிக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். ஆகவே இந்தக் காரியத்தை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். இதற்காக அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவு போடவேண்டுமென்றும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஜப்தி நடவடிக்கைகள் துரிதமாக நடப்பதால் இந்த விஷயத்தை மறுபடியும் வற்புறுத்திக் கூறவிரும்புகிறேன்.

12–10 p.m. "இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கிராமங்கள் சம்பந்தமாக பொதுப்படையாக ஆலோசிக்கவேண்டும். நகரங்களைப்பற்றிதான் இப்பொழுது கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. நகரங்களில்தான் Buildings Society-களும் வீடு கட்டும் திட்டங்களும் நடைபெற்றுவருகின்றன. மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து பணம் வாங்குவதும் வீடுகள் கட்டுவதும் போன்ற பல பிரச்னைகளை கவனிக்கப்படுகின்றன. இப்பொழுது கிராமங்களை கவனிக்கவேண்டும். கிராமங்களின் அபிவிருத்தியைப்பற்றி யோசிக்கவேண்டும். இப்பொழுது சென்னை மாகாணத்தில் எத்தனை Rural Co-operative Housing Societies முதலியவைகள் இருக்கின்றன? இந்த கிராம சொசைட்டிகள் எந்த அளவிற்கு ஜனங்களுக்கு உதவி செய்கின்றன? என்பதைப் பற்றி யோசிக்கவேண்டும். நகரங்களிலுள்ள Building Society களுக்குவேண்டிய ஆதரவுகள் தரப்படுகின்றன. அவைகளுக்கு வேண்டிய சலுகைகளும் தரப்படுகின்றன. ஆனால் கிராமாந்திரங்களிலுள்ள சொசைட்டிகளுக்கு அநேக நிர்பந்தங்கள் இருக்கின்றன. இந்த இலாகாவை ஒரு வியாபார நோக்கத்தோடு கவனிக்கக்கூடாது. கிராமங்களில் அரசாங்கம் சரியானபடி கவனம் செலுத்தாததனால்தான் நகரங்களில் குடியேற்றம் அதிகரித்திருக்கிறது. கிராமங்களுக்கு நல்ல ரோடு வசதியும் பிறவசதிகளும் செய்து கொடுத்து வந்தால் நகரங்களில் அதிகமாகும் குடியேற்றம் நின்றுவிடும். ஆகவே கிராமங்களிலுள்ள சொசைட்டிகளுக்கு இருக்கும் நிர்பந்தங்களை அகற்றவேண்டும். அப்பொழுதுதான் காரியங்கள் நன்றாக நடைபெறும். நகரங்களை அபிவிருத்தி செய்வதிலேயே அரசாங்கத்தார் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார்கள். அதனால்தான் நகரங்களில் கூட்டம் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறது. அதனால்தான் நகரங்களைப்பற்றிய தலைவலி அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. அரசாங்கத்தாரும் நகரவாசிகளும் இன்னும் பல தலைமுறைகள் கிராமங்களுக்கு நல்ல வசதிகளைச் செய்வதற்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

"அடுத்தபடியாக இத்தகைய காரியங்களைச் செய்யும்போது ஜனத்தொகையைக் கணக்கிட்டு பாடசாலைகளை அமைக்கவேண்டுமென்றும், அதை அனுசரித்தே கிராமங்களில் ரோடுகள் போடவேண்டும் என்றும் பல நிபந்தனைகளைச் சொல்லுகிறார்கள். இவற்றையும் கிராமங்களுள்ள ஹவுஸிங் சொசைட்டிகளுக்குள்ள நிர்பந்தங்களையும் தளர்த்தவேண்டுமென்றும், பொது வேலைகளைச் செய்வதற்கு, கிராமவாசிகளுக்கு உத்சாகம் மூட்டி சலுகைகள் அதிகம் கிடைக்கும் படியாகச் செய்யவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"அதோடுகூட விவசாய இலாகாவிற்கு ஆபீசர்களை நியமிக்கும்போது விவசாயம் தெரிந்தவர்களை நியமித்தால் ரொம்பவும் சௌகர்யமாக

17th March 1953] [Sri R. Krishnaswami Naidu]

இருக்கும். இப்பொழுது fieldmen என்றும் மேஸ்திரி என்றும் நியமிக்கிறார்கள் இம்மாதிரியான சிப்பந்திகளை நியமிக்கும்போது விவசாயம் தெரிந்தவர்களையும் விவசாயத்தில் அனுபவம் பெற்றவர்களையும் பொறுக்கி எடுத்தால் விவசாயத்திற்கு ரொம்பவும் அனுகூலமாக இருக்கும். அவ்விதம் இல்லாமலிருந்தால் ஒரு பிரயோசனமும் இல்லை. அவர்களுக்கு நல்ல அனுபவம் வேண்டும். ஏர் பிடிக்கத் தெரியாதவர்களை நியமிப்பதில் பிரயோசனமில்லை. ஏர்பிடிக்கத் தெரியவேண்டும். வரப்பு வெட்ட தெரியவேண்டும். வெறும் பரீட்சையில் 10 கேள்விகளை படித்து பாஸ் செய்துவிட்டால் அது போதாது. இதைப்பற்றி நான் சொல்லும்போது விவசாய இலாகா மந்திரியைப்பற்றியோ அல்லது இலாகாவைப் பற்றியோ குறை கூறுவதாக அர்த்தம் இல்லை. நான் ஒரு விவசாயி என்ற காரணத்தால் இவ்விதம் அனுபவம் வாய்ந்தவர்களை நியமிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். நான் சொல்வது நல்ல கருத்தாக இருந்தால் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். வேறுவிதமாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. சிப்பந்திகள் நியமனத்தில் நான் சொல்வது ஜீவாதார உரிமைக்கு விரோதமாக இருக்குமோ என்னமோ தெரியாது. எனக்கு சட்டம் தெரியாது. இதையெல்லாம் கவனித்துச் செய்யவேண்டும். ஆகவே இவைகளையெல்லாம் அனுசரித்து விவசாய இலாகா சரியானபடி சிப்பந்திகளை நியமிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பதாக நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

"ஐந்து வருஷ திட்டம் சம்பந்தமாக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதில் உணவு உற்பத்தி பெருக்கு திட்டம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ராமநாதபுரம் ஜில்லா சம்பந்தப்பட்டவரையில் அங்கு ஜீவ நதி ஒன்றும் கிடையாது என்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரியும். அங்கு புதிய குளங்களும் கண்மாய்களும் அமைக்க அநேக இடங்கள் இருக்கின்றன. எதிர்கோட்டை தொகுதியில் மட்டும் 1,500 ஏக்கர் நிலங்களை நஞ்சை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரலாம். இதுவரை மத்திய சர்க்காருடைய உதவியைக் கொண்டே உணவு உற்பத்தி பெருக்கத் திட்டத்தைச் செய்து வந்திருக்கிறோம். அதற்கு இப்பொழுது போதிய பணவசதி கிடைக்கவில்லையென்றாலும், ஐந்துவருஷ திட்டம் ஒன்று இருப்பதால் புதிய குளங்கள், கண்மாய்கள் அமைப்பதை இந்த ஐந்து வருஷ திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த ஐந்து வருஷ திட்டமானது ஜாராக வேலைகள் நடைபெறுவதற்கனுகூலமாக, ஜில்லா தலைநகர் வாயிலாக இத்திட்டத்தில் அடங்கியுள்ள வேலைகளை, பிரதேசபாஷைகளில் பிரசுரித்து வெளியிடுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பொது மக்கள் அப்பொழுதுதான் அதைப்பற்றி நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளமுடியும். அதைப்பற்றி ஜனங்கள் எவ்விதம் நினைக்கிறார்கள் என்றும் நமக்கும் தெரியவேண்டும். அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பும் அவசியமாகும், விஷயமறிந்தவர்கள் என்று கருதப்படுகிற பட்டதாரிகள்கூட 'இந்த திட்டத்திற்கு 2,069 கோடி ரூபாய் செலவிடுகிறார்கள். இதனால் தன் குடும்பத்திற்கு என்ன பலன் ஏற்படுகிறது' என்று குறுகிய எண்ணத்துடன் பேசுகிறார்கள். சாதாரண மக்களிடையே இதுபற்றி விஷம பிரசாரங்கள் செய்யப்படாமல் இருந்தால், அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெறுவதற்கு இதைப்போன்ற பிரசுரங்கள் உபயோகமாக இருக்கும்.

"ஆதலால் இதுபோன்ற புத்தகங்கள் வெளியிடப்பட்டு பொது மக்களின் தொடர்பை அரசாங்கம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"ஆதாரக்கல்வி விஷயமாக அரசாங்கம் போதிய சிரத்தை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். மாகாணத்தில் இக்கல்வி திட்டத்தை எவ்வாறு திறம்படவேலை செய்திருக்கிறதென்பதை அறிய ஒரு கமிட்டியை நியமித்து, பரிசீலித்து வருவதாய் அறிகிறேன். அக்கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டின் பேரில் ஆதாரக்கல்வியை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 12–20 p.m.

"மழை இல்லாமையின் காரணமாக குடி தண்ணீர் கிணறுகளெல்லாம் வறண்டு போயிருக்கின்றன என்று சொன்னேன். ஒரு தொகுதியிலே மாத்திரம் 70, 80 கிணறுகள் வற்றிப்போயிருக்கின்றன. குடிதண்ணீரின்றி

[Sri R. Krishnaswami Naidu] [17th March 1953

జనంకుల్ మికవుం కష్టప్పడుకిరార్కల్. ఇక్కిణ్ణరుకళై ఆళప్పడుత్తువతర్కు అధికారికళ్ సాధారణ కాలత్తిల్ ఎడుత్తుక్కొళ్వతు పోన్ర మురైకళైయుం సంప్రదాయంకళైయుం కైయాళ్వతు పయన్ తరాదు. ఒరు కిణర్రుక్కు ఇవ్వళవు రూపాయ్ ఎన్ఱు కుఱిప్పిట్టు అన్దత్ తొకైక్కు కిణర్ఱిల్ ఎవ్వళవు వేలై నడన్దిరుక్కిఱదు ఎన్ఱు తెరిన్దుకొణ్డు తొకైయైత్ తురితమాక పట్టువాటా చెయ్యవేణ్డుం, ఇల్లైయేల్ పొదు మక్కళుక్కు ఉదవియాక ఉదవ ముడియాదు. ఇవ్వాఱు అన్ద వేలైకళ్ తురితమాక నడైపెఱుకిఱదా ఎన్ఱు తెరిన్దుక్ కొళ్ళ విరుమ్బుకిఱేన్.

"ముడివాక ఒరు విషయత్తై తయఙ్కిత్తయఙ్కి చొల్ల మున్ వరుకిఱేన్. నమదు ముదల్ మన్ద్రి అవర్కళ్ ఇల్లై. నిది మన్ద్రి అవర్కళుడైయ కవనత్తిర్కుక్ కొణ్డువర విరుమ్బుకిఱేన్. ఇదుప్పఱ్ఱి పేశినాల్ ఎన్నైచ్ చొల్వార్కళో ఎన్ఱు తయఙ్కిత్తాన్ చొల్లుకిఱేన్. నమ్ నాట్టిన్ అరశియల్ చట్టత్తిల్ పాల్, జాతి, మతం ఎన్ఱ పాకుపాడు ఒన్ఱుం ఇల్లాత పోతిలుం, నడైముఱైయిల్ ఇదు ఎన్ద విదమాన పయన్ అళిత్తువరుకిఱదు ఎన్ఱు పార్క్క వేణ్డుం. నమ్ సెక్రెటెరియట్టిన్ కారియాలయ శిప్పన్దికళాక పెణ్కళై వేలైక్కు వైత్తుళ్ళ విషయంతాన్ అదు. ఇవ్వాఱు నియమిత్తత్తాల్ మూలం వేలైకళ్ సరియాక నడై పెఱుకిన్ఱనవా? ఇదైప్పఱ్ఱి నమ్ నాట్టిన్ ముణ్నేన్ఱం కరుతి కవలైయుడన్ కడమైయైచ్ చెయ్యుం ఒరు శిల కారియదర్శికళిన్ కరుత్తుకళైయుం తెరిన్దు కొళ్ళవేణ్డుం, ఇదనాల్ అన్దు ఎన్న నేర్న్దు ఇరుక్కిఱదు? ఒరు తుఱైయిల్ మట్టుమల్ల, తిఱమైయాన నిర్వాకత్తుక్కుం, సమూక మున్నేన్ఱత్తిర్కుం, సమూక ఒత్తుళైప్పిర్కుం, ఒழுక్కం, శీల భావంకళ్ వళరవుం, పిఱర్ పఴి కూఱుమల్ ఇరుప్పదర్కుం ఇన్ద నియమనంకళ్ ఎవ్వాఱు ఉదవి పురిన్దు వన్దిరుక్కిన్ఱన ఎన్బదైప్ పార్క్క వేణ్డుమెన్ఱు కేట్టుక్ కొళ్ళుకిఱేన్. ఇన్ద సన్దర్ప్పత్తిల్ ఇదన్ పయనైత్ తెరిన్దుక్ కొణ్డు అవశియమానాల్ కారియాలయ అమైప్పు వేలై మురైకళిల్ వేణ్డియ మాఱుదల్కళైచ్ చెయ్యలాం. ఇన్ద విషయత్తై కరుత్తిల్ కొణ్డు వేణ్డువన్ చెయ్యవేణ్డుమాయ్ మన్ద్రి అవర్కళైక్ కేట్టుక్ కొణ్డు ఎన్ పేచ్చై ముడిత్తుక్ కొళ్ళుకిఱేన్."

* SRI M. PENTAN NAIDU :—"అధ్యక్షా, పార్వతీపురం తాలూకా, పాత పట్టణం ప్రాంతానికి చెందినటువంటి కొండజాతి ప్రజలు పడుతున్నటువంటి బాధల నివారణకుగాను క్రిందటి బడ్జెటు సమావేశములో కోరినటువంటి కోర్కెలు నివారించుతామని ప్రభుత్వంచేసిన వాగ్దానాలు యీనాటివరకు ఏ విధంగాను ఫలము కాలేదు. ఆప్రాంతములోవున్న ఫారెస్టు గార్డులు యీ కొండజాతి ప్రజలు ఒక్కొక్కనికి 10 రూపాయలు, నూరు రూపాయలు జరిమానాలువేసి వసూలుచేస్తున్నారు. అడవులు కొట్టుకొని జీవించే యీ కొండజాతి ప్రజలను ఫారెస్టు గార్డులు చాలా బాధలు పెట్టుతున్నారు. పల్లెటి గ్రామాలలో నివసించుచున్నటువంటి యీ కొండజాతి ప్రజలకు సూతులు త్రవ్వుకోడానికి సహాయము చేయాలని ప్రభుత్వము వారిని కోరుతున్నాను. స్కూళ్ళు కట్టడములు, సూతులు, గెడ్డలు, త్రిప్పి చెరువులు మరమ్మతు చేయించి తగిన వసతులు కలిగించాలి. కురుపము ఎస్టేటును గవర్నమెంటు వారు స్వాధీనము చేసుకోవాలి. కొండజాతి ప్రజలు కలెక్టరుకు మహజ్జీదారుకు వాళ్ళ కష్టసుఖాలను గురించి చెప్పుకుంటే తగు చర్య తీసుకోకుండా నిర్లక్ష్యముగావూరుకుంటున్నారు. కొన్ని గ్రామాలు చేర్చి పిల్లలకు స్కూళ్ళు పెట్టారు. ఆస్కూళ్ళలో యీ కొండజాతి పిల్లలకు మేష్టరు విద్య చెప్పకుండా నిర్లక్ష్యం చేస్తూవూరుకుంటున్నారు. కొండ జాతి పిల్లలకు విద్యా సౌకర్యాలు లేకుండావున్నవి. వాళ్ళను విద్యావంతులను చేయటానికి సరియైన ఏర్పాటులు చేయించాలి. ఇళ్ల కట్టుకోటానికి స్థలములు లేక బాధపడుతున్నారు. ఇళ్లకు స్థలములు ఏర్పాటు చేయించాలి. ఈ కొండ జాతులకు తినతిండి లేక మలమల మాడుతున్నారు. ఆహారము పండించు

17th March 1953] [Sri M. Pentan Naidu]

కొనుటకు భూములులేవు. వ్యవసాయ సౌకర్యాలు బొత్తిగా లేవు. ఇట్టిపరిస్థితులలో బంజరు భూములు పోరంబోకులు ఫారెస్టు రిజర్వులు యీ కొండ జాతులకు సంజారు చేయుంచి వ్యవసాయ సౌకర్యాలు కలిగించాలని ప్రభుత్వానువారికి విన్నవించుచున్నాను. మా ప్రాంతములో అనేక బంజరు వగైరా భూములున్నవి. ఇవి సంజారు చేయుటకు ప్రభుత్వమువారు శ్రద్ధవహించాలి. పట్టణ ప్రాంతాలలో ఒక రోడ్డుకు మూడు రోడ్లు వేసుకొని పట్టణ వాసులు మాత్రం సౌఖ్యముగా పైములోగా వెళ్లివస్తున్నారు. పల్లెటి గ్రామాలలో రోడ్డు సౌకర్యాలు లేకపోవటముచేత కొండజాతి ప్రజలు అనేక యిబ్బందులు పడుచున్నారు. వాళ్లకు రోడ్లు సౌకర్యాలు త్వరలో చేయించమని కోరుతున్నాను. కొండ జాతులు తయారు చేసిన వస్తువులు అమ్ముకోటానికి సౌకర్యాలులేవు. ప్రతి గ్రామానికి ఒక కో-ఆపరేటివు సొసైటీని ఏర్పాటు చేయాలి. కొండజాతులు తెచ్చిన వస్తువులు కో ఆపరేటివు సొసైటీచేత కొనిపించి అమ్మించే ఏర్పాట్లు చేయాలి. తిండిలేని కారణంచేత కొండజాతులు ఆకలి బాధకు గురి అగుచున్నారు. ఆకలివల్ల అనేక బాధలు పడుచున్నారు. ఒక్కొక్క సంవత్సరములో ఆకలివల్ల చనిపోతున్నారు. ఉదయపురం గ్రామములో సుమారు యాభై అరవై మంది ఆకలి బాధచేత చనిపోయారు. యీ ఉదయపురంలో 1953–54 సం॥లో గడ్డ తిప్పి చెరువులు కట్టించాలి యీ విషయములో శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారికి ఒక పిటిషను కూడ ఇచ్చాను. తిండి తినడానికి అన్నములేదు. ఆకలి బాధచేత అనేకమంది చనిపోతున్నారు. తిండిలేనందున యీ కొండ జాతులకు పది బస్తాల బియ్యము సప్లై చేయించాలని శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారిని ఆ పిటిషన్‌లో కోరియున్నాను. రాజగోపాలాచారిగారు యీ బియ్యము సప్లై విషయములో ఇంతవరకు ఏ విధమైన ఏర్పాట్లు చేయించలేదు. ఈ విషయములో యీ కొండ జాతి ప్రజల కష్టములు ప్రభుత్వము గుర్తించాలి. ఆడవిలో మొఖాసాదార్లు ఏజెంట్లను నియమించారు ఇటీవల పామిడి దొరగారు యీ ఏజంటులద్వారా మొదట కిస్తు మల్లా క్రాపులో మగ్గాపాలు తీసుకొంటున్నారు. మక్తా పంటయే అయితే ఆ మక్తా పంచుకోవడములో పంటకు బియ్యం అంత కిస్తు పంచుకోవడం జరుగుతున్నది. ఏజెన్సీ మొఖాసాదారు యీ మక్తా వసూళ్లకు ఆలాగు ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. పంటిలోపాలు కట్టుకొని ఆ పాలు ఇవ్వవలసిందని అంటున్నారు. ఇవ్వకపోతే అల్లరి పెట్టుతున్నారు. ఈ మొఖాసాదార్లు జమీందార్లయొక్క మొఖాసాలాను జమీనులకు ప్రభుత్వం స్వాధీనముచేసుకోవాలి. లేకపోతే యీ మొఖాసాదార్లు జమీందార్లు నుంచి మా బాధలు నెరవేరవు. మమ్ములను చాలా ఒత్తిడి చేస్తున్నారు అందుకని యీ ఎస్టేటులు వగైరా స్వరలో స్వాధీనము చేసుకోవాలి. ఈ ఎస్టేట్లు స్వాధీనం విషయములో ప్రభుత్వం వెంటనే తగు ఏర్పాట్లు చేయాలి. ఇదే నేను అనేక సార్లు ప్రభుత్వాన్ని కోరేటటువంటిగా కోరిక. ప్రచారాలు చేస్తుండేటైములో కురుపం జామీందారు వారికి Land Revenue Bill పద్ధతులను బట్టి శిస్తులు వసూలు చేయటానికి హక్కు లేదంటే కాంగ్రెసు వర్గానికి ఎన్నికయినటువంటి వారు కాంగ్రేసు వాదిగా వుండి కూడా పట పండించే కొండజాతి రైతులను అనేక విధాలుగా తిట్టి, కొట్టి, బాధలు పెట్టారు. ప్రభుత్వమువారు ఇకమీదఅట్లా చేయకుండా యీ రాజాగారిచేత ఒక ప్రమాణం చేయించాలని కోరుతున్నాను.

"నేను ఎంతోకాలంగా ప్రజాసేవ చేస్తున్నటువంటివాడను. చాలాకాలం కాంగ్రెస్ సేవకుడనుగా పనిచేశాను. స్వాతంత్ర్యపోరాట దినాలలో నేను కాంగ్రెస్ పార్టీలో ఉంటిని, ఆరోజులలో ఈ కురుపం జమీందారుగారు నన్ను ఎన్నోబాధలు

పెట్టారు. నన్ను నిర్బంధించి కాంగ్రెస్ పార్టీవాడనుకాను అని చెప్పమన్నారు. కాని నేను విధంగా చెప్పలేదు. అటువంటి కురుపం జమిందారుగారు ఈనాడు కాంగ్రెస్ వారైపోయారు. ఇదిచాలా విచిత్రమైన విషయమని మనవిచేస్తున్నాను."

DEPUTY SPEAKER :—" మీరు బడ్జెట్ విషయం మాట్లాడవలెనుగాని కాంగ్రెస్ పార్టీ విషయంపై మాట్లాడకూడదు."

* SRI T. NAGI REDDI :—" I should like to sumbit, Mr. Deputy Speaker, that the hon. Member has got every right to speak about matters connected with his constituency. As everyone knows we have come here as representatives of the people in our constituencies. The hon. Member was only referring to the hardships of the people in his constituency. That is only a relevant point and I want to know whether hon. Members cannot refer to relevant points in this Budget discussion. Are we to talk of only the numbers found in the Budget Memorandum? Are we not entitled to talk on what we think is relevant?"

DEPUTY SPEAKER :—" Hon. Members are at perfect liberty to talk on points relevant to the general discussion of the Budget. I have already given my ruling on this point. What I want to point out to the hon. Member is that he should not go on talking of the Congress Party and its activities."

* SRI T. NAGI REDDI :—" But when the activities of the Congress in the hon. Member's constituency are such as to cause hardships to the people, cannot the hon. Member refer to them in this discussion? I think he has got every right to do so."

DEPUTY SPEAKER :—" I have already given my ruling on this point. Let there not be discussion or debate over this. The hon. Member may now continue."

SRI M. PENTAN NAIDU :—" బడ్జెటు విషయమై మాట్లాడుతున్నానండి. మాకొండజాతి ప్రజలను కురుపం జమిందారుగారు ఎన్నెన్ని బాధలు పెట్టారో మనవి చేసుకుంటున్నాను."

SRI K. GOVINDA RAO :—" On a point of order, Sir, గౌరవసభ్యుడు తన నియోజకవర్గములోని ప్రజల ఇబ్బందులను తెలుపుకొనడంకూడా అక్రమమేనా? ఆ ప్రాంతాలలోని జమిందారు వేదరెతులను విధంగా బాధపెట్టుతున్నది, కాంగ్రెస్ పార్టీకి చెందిన భూస్వాములు విధంగా ప్రవర్తిస్తున్నది గౌరవసభ్యుడు ప్రభుత్వం వారిదృష్టికి తీసుకొనివస్తున్నాడు."

DEPUTY SPEAKER :—" కాంగ్రెస్ పార్టీనిగురించి ఎన్నికలగురించి మాట్లాడడంసబబుకాదు. ఈ విషయాలు బడ్జెటుకు సంబంధించినవికావు. గౌరవ సభ్యుడు తెచ్చిన point of order సరిగాలేదు. శ్రీ పెంటన్నాయుడుగారు వారి ఉపన్యాసాన్ని కొనసాగించవచ్చు."

* SRI M. PENTAN NAIDU :—" మా కొండ ప్రాంతాలలోని ప్రజలు ఆదివాసులు. ఈ ఆదివాసులను వర్తకులు ఎంతో అన్యాయం చేసుకున్నారు. ఒక రూపాయ ఖరీదు కేసే వస్తువును రెండు మూడు రూపాయల వరకుపెంచి అమ్ము

17th March 1953] [Sri Pentan Naidu]

తున్నారు. Blackmarket చాలా హెచ్చుగా వున్నది. అదేవిధంగా ఉద్యోగస్తులలో లంచగొండితనం విపరీతంగా ప్రబలిపోయింది. వారు అమాయకులైన కొండజాతి ప్రజలను ఎన్నో బాధలకు గురిచేస్తున్నారు. ఇటువంటి అక్రమాలు జరుగకుండా ప్రభుత్వంవారు తగు శ్రద్ధ తీసుకొనవలెనని ప్రభుత్వంవారికి మనవిచేస్తున్నాను.

"(1) పుదయపురం గడ్డ ఆనకట్టువల్ల ఎన్నో భూములు బాగుపడుతూయున్నవి, యీ గడ్డ ఆనకట్టువలన బాగుపడే గ్రామాదులు : 1 పుదయపురం, 2 పల్లంబాడి, 3. గోర్జిపాడు, 4, కాకీతాడ. యీ నాలుగు గ్రామాలు బాగుపడుతూయున్నవి.

"(2) లంకాజోడుగడ్డ ఆనకట్టువలన బాగుపడే గ్రామాదులు 1 లంకాజోడు. 2 లోలిస, 3 గొత్తిలి, 4 సప్పగొత్తిలి, గుంటిబొరుమని. 5 దొంగల వారమని, 6 సపరోడ, 7 యిచ్చాపురం. యీ గ్రామాదులు భూములు బాగుపడుతున్నవి.

"(3) నీలకంటపురం గడ్డ, 4 పనసబద్ర గడ్డ, 5 పాలవలస గడ్డ, 6 తాటినీలగడ్డ. 7 మరుపగడ్డ, 8 పల్లాపుగెడ్డ, 9 మండగెడ్డ, 10 కర్జగెడ్డ, 11 రెల్లగెడ్డ. 12 నీలుల గుడగెడ్డ, 13 పిటంకూడ గెడ్డ, యీ 13 గెడ్డలుకట్టి భూములు మీదికి త్రిప్పి నీటిసప్లయి చేయించవలయునని కోరుచున్నాను.

"పిదప నా స్వగ్రామములో భూములు మీదికి నీటిసప్లయి చేయించవలయునని కోరుచున్నాను."

DEPUTY SPEAKER :—"I now call upon the hon. Member Sri C. Subbarayudu to speak." 12-30 a.m.

* SRI C. SUBBARAYUDU :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, many hon. Members have spoken about the impending formation of the Andhra State and as such I do not think there will be much use in my reiterating those points again. But I want to say a word or two to the Hon. Chief Minister (unfortunately he is not here at the present moment) about the Bellary district so far as its inclusion in the residuary State is concerned. Of course we find now the widespread rumour that the whole of Bellary would be retained in the residuary State. But when we look into the Budget accounts that were going to us, we find the allotment of Rs. 161 lakhs for the Tungabhadra Project shown against the Telugu area. Similar is the case with regard to the sum of Rs. 99 lakhs which is allotted for the hydro-electric power system. But we find a difference so far as the Bhairavanithippa project is concerned. We find the sum allocated for this project shown against the residuary State. I would very much appreciate an explanation from Hon. Chief Minister regarding the aforesaid discrepancies.

"Mr. Deputy Speaker, Sir, permit me to say a few words regarding the location of the temporary capital of Andhra. Let me entreat the Hon. Chief Minister not to give room for unnecessary outbursts from our Tamilian brethren. It is because of his silence while some Tamilian leaders spoke vehemently against the location of the temporary Andhra capital in Madras and due to his own utterances in the Council as well as in the Assembly, that so

[Sri C. Subbarayudu] [17th March 1953

much of confusion and controversy has now arisen. This simple issue had been thus magnified and has now assumed proportions. By not admonishing his Tamilian friends who have thus spoken, the Hon. Chief Minister has incited the public feelings of the Tamils against the Andhras. I only beg of the Hon. Chief Minister to view things dispassionately. If one were to consider all aspects of the case taking into account the present development of the Andhra area and the administrative machinery we have, one cannot but arrive at the conclusion that Madras is the only fit place for the location of the temporary capital of Andhra. Let me request all my Tamilian brethren to avoid all controversies and see to it that the least disturbance occurs so far as the administrative machinery of Andhra is concerned and help avoid investment of large sums on the future capital. Apart from all the abovementioned factors I think the Andhras who have contributed so much for the development of the Madras City along with the Tamilian brethren have also the *right* to claim Madras as the temporary capital of Andhra State for some time to come.

"I entirely agree with the hon. Member, Sri Muthiah Chettiar, that the only grave problem that is facing us at the present hour is how best to eradicate the famine that is prevalent in some of the districts of our State. Our whole attention is focussed on that vital point. Sir, as one coming from Rayalaseema, I am fully aware of the ravages caused by famines. It is really a heartburning thing to see thousands of hungry masses in the streets suffering from want of food and water. That chronic disease should be wiped out root and branch. There is no use of showing lip sympathy to us. Of course the Government did their best during the recent famine in Rayalaseema by opening a number of relief works and gruel centres. But I say that that is not enough. Let the Central Government depute somebody to study things at first hand. Let them be apprised of the miserable condition of the masses in Rayalaseema. Let them immediately chalk out plans for the proper irrigational development of our area. There is no use of going on scheming project after project but doing everything only on paper and nothing practical. In this connection I would like the persons in authority to take note of the valuable suggestions made by prominent English engineers in the past regarding the careful utilization of the Tungabhadra and the Krishna waters. Let them search their old records and make use of the advice given by those clever engineers. For instance, reference could be made to the useful engineering survey of Sir Arthur Cotton in 1860's regarding the utilization of the Krishna and the Tungabhadra waters. Mr. Clark and Mr. Mackenzie had also prepared excellent surveys regarding the same. Really these English engineers have done a lot of good work and the only thing I would request of the persons in authority is to look into these valuable reports from old records and prepare any useful scheme in the light of the observations contained therein. I am sure that such careful utilization of the waters of the Tungabhadra and the

17th March 1953] [Sri C. Subbarayudu]

Krishna will thoroughly wipe out the chronic famine in Rayalaseema. If only our old records are searched we will find Mr. Mackenzie's plan of 1906 regarding a project for the utilization of the waters of Tungabhadra. Similarly we have plans for the utilization of the Krishna waters also.

"What do we find now? We are told that there is no sufficient water available to feed the whole of Rayalaseema. What I say is 'please look into the old records and find out what Mr. Mackenzie had estimated in 1906 regarding the dependable flow of Tungabhadra and the storage capacity of the reservoir to be built for the successful utilization of the Tungabhadra waters to feed the whole of Andhra'. He has estimated the yield of the Tungabhadra at Mallapuram at 370 T.M.C. ft. As per Mr. Parameswaram Pillai's investigation of 1933, it is 402 at Sunkasila and as per Tirumalai Ayyangar's investigation of 1942 it is 336 T.M.C. at Mallapuram based on the subnormal year's flow. Thus we see that the previous estimates of the dependable flow of the Tungabhadra do not materially differ from the latest estimate of Tirumalai Ayyangar. Further, taking into consideration the gaugings of Mysore, Hyderabad and Madras Governments, the dependable flow of water in the Tungabhadra is agreed at 336 T.M.C. by the above States. But the Government spokesmen say that these data are different from the old data when no shares were provided for other States. It is not correct. Even in 1906, Mr. Mackenzie provided about 30 T.M.C. for Hyderabad. Sir, if we go through this report, we can see that Mr. Thirumalai Ayyangar's main idea is the income to be derived from that project. He concentrated more on the hydro-electric power system from which he expected an income of about Rs. 8 lakhs. If his aim had been how best we could utilize the waters of the Tungabhadra for the benefit of the famine areas, he would have changed his opinion about the present plan of the Tungabhadra project. 12-40 p.m.

"As regards the Low Level Canal, he has reported that it gives the best financial results, that it provides for the maximum power development and that the future development is possible either by increasing cultivation within the commandable area or by excavating the High Level Canal. Sir, the dependable flow of water as per the latest investigations is about 336 T.M.C. ft. and in 1936 our Government came to a settlement with other States, to give 80 T.M.C. ft. to Mysore and 5 T.M.C. ft. to Bombay. They also provided about 20 T.M.C. ft. for K.C. canal and other minor irrigation works. They also provided 10 T.M.C. ft. for the Krishna Delta as the Anicut at Vijayavada cannot be depended upon for a continuous supply of water to the ayacut and 6 T.M.C. ft. for miscellaneous purposes. Deducting all these provisions, there is still about 215 T.M.C. ft. left as the share of Hyderabad and Madras Governments. As per 1938 agreement the present project was designed to utilize 115 T.M.C. ft. both by Hyderabad and Madras out of which 50 T.M.C. ft. go to Hyderabad and 50 T.M.C. ft. to Madras for irrigation and 15 T.M.C. ft. for hydra-electric power for Hyderabad which water can be used by Madras after

[Sri C. Subbarayudu] [17th March 1953

it falls into the river. So, there is still about 100 T.M.C. ft. left in the Tungabhadra waters. We are told that 25 T.M.C. ft. is provided for the High Level Canal. I want to know whether the balance of 75 T.M.C. ft. has evaporated!

" Sir, in the Inter-State Conference in 1951, they have taken the surplus waters of the Tungabhadra in the waters of the Krishna. They have arrived at the surplus waters of the Krishna being 1,000 T.M.C. ft. excluding the requirements of the existing ayacuts in Bombay, Hyderabad and Madras States. Out of this 1,000 T.M.C. ft. they provided 470 T.M.C. ft. to Madras. What I want to say is that this 470 T.M.C. ft. includes the balance of the Tungabhadra waters and the drainage waters from the catchment area between Mallapuram and Sunkasila and flood waters over and above 336 T.M.C. which will be 50 T.M.C. every alternative year. The hearts of Rayalaseema people are burning because the Five-Year Plan deprives the people of Rayalaseema of their legitimate waters. If the recommendations of the Khosla Committee are implemented, the chances of protecting the famine-affected areas will once for all be doomed. I feel, Sir, the recommendations of the Khosla Committee are not fair. It appears that the Central Government want a project on the Krishna with minimum expenditure and maximum results in increasing the production of paddy crop. The Central Government are concerned only with stopping the imports from foreign countries. I think the Madras Government cannot but give priority to the areas which require water urgently and which are in the grip of famine at present. Our friends from the Circars have made huge propaganda against the Krishna-Pennar Project. Everybody has said that our needs were sacrificed in the interests of the far-away lands in Tamil Nad. But when we think of the Khosla Committee's recommendations and the agitation of our friends in the Circars for the Nandikonda Project, we are very much pained because, if Nandikonda is taken up earlier in preference to Siddheswaram, there will be no salvation for Rayalaseema people. By constructing the Siddheswaram Project, about 30 T.M.C. ft. water in the Tungabhadra can be saved and utilized for irrigating additional areas in Bellary, Anantapur and Cuddapah districts which cannot be irrigated either by Siddheswaram or Gandikota Project. This is not only my opinion. Even Mr. Raghavan, a Member of the Board of Revenue, said that Mr. Thirumalai Ayyangar concentrated more on revenue side than on supplying waters to the famine-affected areas. Therefore, Sir, if we add this 30 T.M.C. feet to the 50 T.M.C. feet being the minimum share of Madras State, in the balance we get about 80 T.M.C. feet and this will certainly go a long way in irrigating more land in the Rayalaseema districts through the high level canal. If we peruse the readings of the flow of the Tungabhadra, we will find that in 50 per cent of the years the flow exceeds 380 T.M.C. feet, i.e., 50 T.M.C. feet every alternative year in excess
12-50 p.m. of 336 T.M.C. feet. If we store the floodwater of the Tungabhadra over and above this 336 T.M.C. we will have 25 T.M.C. feet

17th March 1953] [Sri C. Subbarayudu]

every year apart from the drainage water from the catchment area between Mallapuram and Sunkasila which will be 50 T.M.C. feet even in the worst year. If the people of the Circars can think of Pulichintala and Nandikonda within a distance of 40 miles from each other . . . (At this stage the Deputy Speaker sounded the going.) I shall finish in two more minutes, Sir. If the people of the Circars can think of Pulichintala and Nandikonda so near to each other, can't you think of another dam just above Razulubandi, where Mr. Tirumalai Ayyangar has proposed a barrage? That will store the floodwater over and above this 336 T.M.C. and also the drainage water between Sunkasila and Mallapuram which will serve low-level canal ayacut and thereby reduce the demand on the reservoir. If we have a big canal dug up with a capacity of 7,000 or 10,000 cusecs as provided by Mr. McKenzie or as suggested by Mr. Parameswaran Pillai and water is dropped into the Pennar through a cutting of 8 miles at Pennahobilam where there will be a slope of about 200 feet, within 3 miles it will meet the situation. As Mr. Clark, an eminent engineer who investigated this Tungabhadra Project in the 19th century, suggested, power also can be developed at Pennahobilam, i.e., the place where water is to be dropped into the Pennar. By this means, a very large area can be protected. A sum of Rs. 9 crores is required for this Tungabhadra high level canal scheme; if you spend another Rs. 5 crores, you can supply water to a very large area, i.e., Anantapur, Dharmavaram, Tadpatri, Pulivendla, Jammalamadugu taluks and other places to the west of Gandikota and east of Bellary. And as a last resort, just as the waters of the Godavari can be brought to the Krishna up to Pulichintala, Krishna waters can be brought to Tungabhadra. There already seems to be a proposal by Hyderabad to have a dam somewhere in the Bombay-Hyderabad border—I think it is called the Upper Krishna dam—and from that point you can bring water to the Tungabhadra up to Rajulabanda and higher up and thus reduce the demand on the reservoir. The only question now to be considered therefore is how to protect all these drought areas. If you appoint a technical committee to go into this question and ask it to find out ways and means how best to utilize the waters of the Tungabhadra and Krishna for the benefit of the people of Rayalaseema, I am sure our problem can be solved once for all and Rayalaseema will cease to suffer from these oft-occurring famines. You all know that in 1876 people in Rayalaseema died at the rate of 16 to 30 per cent, and it has taken nearly 30 years to recoup that loss in population. Even now I find there are some interested parties not only here but even in Delhi who want that Nandikonda should be taken up. I warn my friends from the Circars that we will not allow the taking up of Nandikonda in preference to Siddheswaram; we will sacrifice to the last person and if necessary to the last drop of our blood and see that Nandikonda is not taken up, because as I have shown, it will not only not solve our problem but deprive us once for all of the benefit of the above waters. I may say we are

not enamoured of the Andhra State; we are more concerned with our everyday living, and everybody in Rayalaseema thinks how to fill his belly every day, and if that can be done, I am sure he will be satisfied. So far as Rayalaseema is concerned, our primary concern is about having these projects which will save us, and if we are satisfied that way, we do not mind whether we are in the Central Government or in the Mysore State or in the Tamil State; but we have joined our Circar friends, and it is therefore up to them to give us our just rights, since we are much higher up. Not only that; we demand—and we are sure that ours is a justifiable claim—that preference should be given to us, because we are frequently suffering from famines. Siddheswaram alone will meet the needs of Rayalaseema, and we leave it to our Nellore friends to decide whether they would prefer water from Nandikonda or from Siddheswaram. We therefore request that Siddheswaram should be taken up first and Tungabhadra high-level canal should be dug in the first stage.

"As regards the question of improvement to the K.C. canal, the proposal is dangerous. It was investigated in the year 1902 by Mr. Clark, by Mr. Fischer, by Mr. Gordon and by Mr. Priestly and all of them came to the conclusion that water could well be taken up by Pennar itself, and they estimated the cost at Rs. 6 lakhs. But now I think the cost will go up to Rs. 4 crores for improving the canal up to the 75th mile only. They also considered the idea of having an alternative head from Sangameswaram higher up than Siddheswaram. We cannot but oppose water being taken to Nellore without first meeting our needs, and that also at terrible cost. The same amount can be utilized for constructing a dam at Siddheswaram and once for all solve the question of famine in the districts of Cuddapah and Kurnool. That will help the letting of water from the Tungabhadra reservoir to satisfy the needs of the famine-stricken areas of Anantapur, Dharmavaram, Tadpatri, Pulivendla and Jammalamadugu taluks. As I said, let the Government appoint a technical committee to go into these matters and find out ways and means for the best utilization of the waters of the Krishna and the Tungabhadra; and after meeting our needs there will be a balance left over, and our friends from the Circars and Tamil Nad may have the benefit of it."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"We do not want it."

* SRI C. SUBBARAYUDU :—"We will be glad to give it if water is surplus, but we cannot allow it to be enjoyed by others when we ourselves continue to suffer. There is great need for our getting immediate relief; we are suffering enormously . . ."

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member will resume his seat; he has much exceeded his time."

17th March 1953]

*SRI P. GUNNIAH :—"అధ్యక్షా, మన మద్రాసురాష్ట్ర ఆర్థిక మంత్రి శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యం గారు ప్రతిపాదించిన బడ్జెటును బలపరుస్తున్నాను. శ్రీకాకుళం జిల్లాలోని టీపురుపల్లి తాలూకాలో ఈ సంవత్సరం వర్షములులేక చాలా గ్రామములలో పంటలు పాడైనవి. తాలూకాలోని మొత్తం 300 గ్రామాలలోను కనీసం 150 గ్రామాలలోనైన పంటలు పూర్తిగా నష్టమైపోయినవి. ఆలాటి గ్రామాలలో రైతులకు శిస్తు remission ఇప్పించవలసిందని విత్తనములు ఎరువులు ముందులెనవి ఉచితముగా సప్లై చేయించవలెనని ప్రభుత్వంవారిని కోరుతున్నాను. టీపురుపల్లి తాలూకా చాలా మెట్టతాలూకా కాబట్టి ఈ ఆరు మాసములలో కొన్ని నీటిపారుదల వైగరా స్కీములను త్వరలోనే అమలుపరచవలసినదని శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారి ప్రభుత్వంవారిని కోరుతున్నాను. 1 p.m.

"గత ఫిబ్రవరి నెలలో మా శ్రీకాకుళం జిల్లాలో పంచాయితీబోర్డు ఎలెక్షన్లు జరుపబడ్డాయి. టీపురుపల్లి, పార్వతీపురం తాలూకాలలోని అనేక గ్రామాలలో ఎన్నికలను పంచాయితీ ఆఫీసర్లు జరిపారు. ఈ ఎన్నికలలో ఎంతో అన్యాయం జరిగింది. మెజారిటీ వచ్చినవారిని కాకుండా, తక్కువవోట్లు వచ్చినవారిని ఎన్నికైనట్లు పంచాయితీ ఆఫీసర్లు ప్రకటించడం జరిగింది. గత ఎసెంబ్లీ సమావేశంలో ఈ పంచాయితీల ఎన్నిక విషయం వచ్చినపుడు చేతులెత్తు పద్ధతికి బదులు secret ballot పద్ధతిని అమలుపరచమని ప్రభుత్వంవారికి చాలా మంది సభ్యులు విన్నవించుకున్నారు. అయినప్పటికి వికారణంచేతనో చేతులెత్తు పద్ధతినే ప్రభుత్వంవారు ఎన్నికలు జరిపారు. దీనివల్ల ఎన్నో అన్యాయాలు జరిగాయి. గతనెల 25 వ తారీకున చినబొండపల్లి అనే గ్రామంలో శ్రీకాకుళం జిల్లా Assistant Panchayat Officer గారు పంచాయితీ ఎన్నికలు జరిపించారు. ఉదయం 8 గంటలనుంచి మధ్యాహ్నం 2 గంటలవరకు 600 మంది ఓటర్లను రాజమార్గంలో ఎండలో వేచిఉండునట్లుగా చేశారు. ఆ గ్రామంలో రెండువార్డులున్నాయి. ఆ వార్డులలో ఎక్కువ వోట్లు అనగా 240 వోట్లువచ్చిన శ్రీ గండి నారన్నాయుడుగారిని కాకుండా 106 వోట్లు వచ్చిన ఇంకొకరు ఎన్నికైనట్లు పంచాయితీ ఆఫీసరుగారు తెలియజేశారు. ఈ విధంగా 100 వోట్లకు మించి తక్కువ వచ్చినవారిని ఎన్నికైనట్లు ప్రకటించడం అన్యాయం. నేనుకూడా ఆ గ్రామంలో ఒక వోటరును కనుక ఇదేమి అన్యాయమని పంచాయితీ ఆఫీసరుగారిని అడిగినాను. ఈ విషయాన్ని ప్రభుత్వంవారికికూడా తెలియపరచుకున్నాము. ఈ విషయమై ప్రభుత్వంవారు శ్రద్ధతీసుకోవాలని కోరుతున్నాను ఈ విధంగా అక్రమంగాను, అన్యాయంగాను ప్రవర్తించిన పంచాయితీ ఆఫీసరుగారిపై తగిన చర్య తీసుకొనవలసినదనికూడా ప్రభుత్వమువారిని కోరుతున్నాను. ఈ విషయంలో స్థానిక స్వపరిపాలనశాఖ మంత్రిగారు ఏమిచేసినది ఇంతవరకు తెలియలేదు. ప్రభుత్వంవారు ఈ అన్యాయమైనటువంటి ఎన్నికను రద్దుచేసి re-election ను జరిపించి నిజమైనటువంటి ప్రజా ప్రతినిధి అక్కడ ఎన్నికగునట్లు చేయవలెనని కోరుతున్నాను.

"ఎంతోకాలమునుగా మా జిల్లాలోని హరిజనులు యిండ్ల నివేశ స్థలములకు దరఖాస్తులు పెట్టుకొన్నారు. ఇంతవరకు ఒక గ్రామంలోఅయినాకూడా హరిజనులకు నివేశనస్థలములు మంజూరు చేయబడలేదు. అనేక సందర్భములలో ఉద్యోగస్థులే హరిజనులకు అన్యాయం చేస్తున్నారు. ఈ సంవత్సరం హరిజనులకుగాను ప్రభుత్వంవారు 70 లక్షల రూపాయలవరకు డబ్బు మంజూరుచేశారు. ఈ డబ్బు హరిజనుల నిమిత్తం సక్రమంగా ఖర్చుగునట్లు ప్రభుత్వంవారు చూడవలసి ఉన్నదని మనవి చేస్తున్నాను. జిల్లాలోని హరిజన్ వెల్ఫేర్ ఆఫీసర్లు సరిగా పనిచేసేటట్లు చూడాలి.

[Sri P. Gunniah] [17th March 1953

హరిజనులకు సౌకర్యములు కలుగజేయుటలో ఈ ఉద్యోగస్థులు హృదయపూర్వకముగా పనిచేసేటట్లుచూడాలి. మాజిల్లాలో 30 గ్రామములలో హరిజనులకు ని వేశస్థలములు యిప్పించవలయానని కలెక్టరుగారు, వెల్ఫేర్ కమిటీవారు ఒక proposal ను చేశారు. ఐనప్పటికీ ఒకగ్రామంలోకూడా ఇంతవరకు స్థలాలు యివ్వబడలేదు. Welfaie Officer గారు హరిజనుల కష్ట సుఖములు ఏమిన్ని యింతవరకు చూడలేదు. కలెక్టరుగారు, తహశీల్దార్లు హరిజనులకు ఇండ్ల నివేశస్థలములు యిస్తాము అనిఅంటారు. అయితే రెవిన్యూ ఇన్ స్పెక్టర్లు అనేక యిబ్బందులు కలుగజేస్తున్నారు. గ్రామాలలో పున్న భాగ్యవంతుల పలుకుబడికిలోనై ఈ ఉద్యోగులు సంచరించడం పరిపాటి అయిపోయింది. పేదవారైన హరిజనులపట్ల ఉద్యోగస్తులు ఎటువంటి కనికరమూ చూపుటలేదు. అనేక గ్రామాలలో హరిజనులవద్దనుంచి డబ్బు వసూలు చేసినప్పటికీ వారికి యిండ్ల స్థలములు యిచ్చుటలేదు. బొబ్బిలి తాలూకా పెదపెంకి అనే గ్రామంలో 1,200 రూపాయల వరకు హరిజనులు డబ్బు కట్టారు. అదేవిధంగా దత్తిరాజేరు అనే గ్రామంలో 672 రూపాయలు డిపాజిట్ చేశారు. అయినప్పటికి కూడా హరిజనులకు యిండ్ల నివేశస్థలములు మంజూరు చేయబడలేదు. ఈ విషయాలు కలెక్టరుగారికి, తహశీల్దారుగారికి తెలియజేసుకున్నాం. ఆ అధికారులు రెవిన్యూ ఇన్ స్పెక్టర్ దగ్గరకువెళ్లి స్థలాలు మంజూరు చేయుటకు అవసరమైన పని చేయించుకొనవలెనని చెపుతున్నారు. ఐతే రెవెన్యూ ఇన్ స్పెక్టరుగారు హరిజనుల గోడును ఆలకించడంలేదు. కాబట్టి ప్రభుత్వంవారు రెవిన్యూ ఉద్యోగులు, హరిజనులపట్ల హెచ్చు శ్రద్ధతీసుకొనేటట్లు చూడవలసినదిగా కోరుతున్నాను.

"ఇంక జమీందారీ ప్రాంతాలలో ఇరిగేషన్ పనులుకూడా సక్రమంగా జరుగుటలేదు. అమలు జరుపబడిన పన్నుల విషయంలో కంట్రాక్టర్లకు డబ్బు సరిగా యివ్వబడడంలేదు. బొబ్బిలి తాలూకాలో గత సంవత్సరం మార్చినుండి యింతవరకు నుమారు లక్ష రూపాయలవరకు చెరువులు మొదలైనవాటి మరమ్మత్తుల నిమిత్తం కంట్రాక్టర్లకు యివ్వవలసివుంది. ఎస్టేట్ మేనేజర్ గారిదగ్గర ప్రభుత్వం కొంత డబ్బు వుంచింది. కాని ఆ డబ్బు చెరువులు, మొదలైనవాటిని మరమ్మత్తు చేయించిన కంట్రాక్టర్లకు యిచ్చుటకు ఎస్టేట్ మేనేజర్ గారు నిరాకరిస్తున్నారు. ప్రభుత్వం వారిదగ్గరనుంచి డబ్బు తెచ్చుకోండి అని అంటున్నారు. మరమ్మతులపట్ల అధికారులు ఇటువంటి అలక్ష్య భావాన్ని చూపినట్లైతే పనులు జరగడం కష్టమౌతుంది. మైనర్ ఇరిగేషన్ పనులు సకాలంలో కొనసాగింపబడకపోతే వచ్చే సంవత్సరం పంటలు సరిగా పండవు. కాబట్టి చెరువుల మరమ్మతు, మొదలైనటువంటి మైనరు ఇరిగేషన్ పనులు త్వరలోనే చేయించాలని ప్రభుత్వంవారిని కోరుతున్నాను. శ్రీకాకుళం జిల్లాలో హరిజన హాస్టల్స్ ఎక్కువగా లేవు. మా జిల్లాలో ఒక హరిజన హాస్టల్‌ను జిల్లా కలెక్టర్‌గారి నడిపిస్తున్నారు. ఆ జిల్లా విద్య విషయంలో ఎన్నో విధాల వెనుకబడియున్నది. కాబట్టి పార్వతీపురం, బీపురుపల్లి తాలూకాలలో రెండు బోర్డింగ్ హాస్టల్లను నడుపవలసినదని ప్రభుత్వంవారికి సంవత్సరం నుండి మనవి చేసుకొంటున్నాను. ఈ సంవత్సరమైనా ఈ రెండు బోర్డింగ్ హాస్టల్లను ప్రభుత్వంవారు నడిపించేటట్లు చేయవలెనని ప్రార్థిస్తున్నాను.

"బీపురుపల్లి తాలూకాలోని పాంయూరు ఫిర్కాలో మనుపాను వాండ్రంగి గెడ్డ అనే దానిని 5 వేల రూపాయలు ఖర్చుచేసి మరమ్మతు చేయించినట్లైతే దాదాపు 3 వేల ఎకరములు పల్లపుసాగుకు వీలవుతుంది. ఈ విషయం విజయనగరం ఎస్టేట్ మేనేజర్‌గారికి తెలియపర్చుకొంటే ఆయన ఈ విషయమై ప్రభుత్వంవారికి విన్నవించు

17th March 1953] [Sri P. Gunniah]

కోండని చెపుతున్నారు. అయిదు వేల రూపాయల స్వల్ప వ్యయంతోనే 3 వేల ఎకరాలు సాగులోనికి తీసుకొనిరావచ్చు. ఇది ఎంతో లాభకరమైన, ఉభయకరమైన పని. కాబట్టి ప్రభుత్వంవారు వెంటనే ఈపని చేయించి రైతులకు కావలసినటువంటి స్థిర సహాయాలు చేయించవలెనని ప్రార్థిస్తున్నాను.

"పార్వతీపురం, చీపురుపల్లి తాలూకాలలో అగ్రికల్చరల్ డిపార్టుమెంటు ఆఫీసు లలోపనిచేసే ఉద్యోగులు రైతులకు తగిన సహాయము చేయుటలేదు. అవసరమైన సలహాలనుకూడా యిచ్చుటలేదు. ఈ విషయమై ప్రభుత్వంవారికి అనేక అర్జీలుకూడ పెట్టుకొన్నాము. ఈ విషయములగురించి ఎంక్వయిరీ జరిపించి అచటి ఆఫీసర్లకు తగినటువంటి పనిష్‌మెంటు ప్రభుత్వంవారిక్చిచ్చి, రైతులకు వారు సహాయపడునట్లుగా చూడవలెనని ప్రభుత్వంవారిని ప్రార్థిస్తున్నాను."

SRI BOJJA APPALASWAMI :—"ఉపాధ్యక్షా, ఈనాడు ఈ శాసనసభ వారు కొనసాగిస్తున్న బడ్జెట్ చర్చలో వాస్తవికత అంతగా కనుపించడంలేదు. గవర్నర్ గారి ఉపన్యాసాన్ని చర్చించే సందర్భంలో అయిలేనేమి బడ్జెట్ చర్చ సందర్భంలో నైతేనేమి ఆంధ్ర రాష్ట్ర ప్రసక్తే హెచ్చుగా వినవస్తోంది. కొంతమంది గౌరవసభ్యులు ఆవేశంతోకూడా మాట్లాడుతున్నారు. బాధ్యతగల నాయకులే ఆంధ్ర-తమిళ వివేధాలను పెంపుచేయటానికి సర్వవిధాలా ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. ఆవేశాన్ని ప్రదర్శించడం మాత్రమే గోచరిస్తోంది కాని ఆంధ్ర రాష్ట్రం ఎప్పుడు ఏర్పడుతుందో తెలియడంలేదు. రాజగోపాలాచారిగారు ఆంధ్రులకు, తమిళులకు విభేధాలు, వైమనస్యాలు పెరుగకుండా చూడవలసినవారు. ఏ భాషవారిపట్ల పక్షపాతం చూపించడం వారివంటి పెద్దలకు తగనిపని. వారు అనుసరించే విధానాలు, తీర్మానాలు, ఉభయతారకంగా ఉండాలి. ఆంధ్రులు రాత్కాలికంగానైనా మద్రాసులో ఉండరాదని రాజగోపాలాచారిగారు శలపిచ్చారు. మద్రాసు నగరాన్ని వారు స్త్రీతో పోల్చారు. అంతవరకూ బాగానేవుంది. రాజగోపాలాచారిగారు మంచివక్తలు, గ్రంథకర్తలు, సాహిత్యప్రియులు, అందువలననే వారు మద్రాస్ నగరాన్ని స్త్రీగా పోల్చారు. కాని వారు ఆస్త్రీని భార్యగా మాత్రమే పోల్చారు. స్త్రీ మాతృమూర్తి. తన ఒడ్డలయెడ సముద్రం చూపించే ప్రేమమూర్తి. ఆమెకు పక్షపాతం కాని వేరొక దుశ్చింత కాని ఉండదు. మద్రాస్ నగర మాతను భార్యగాపోల్చడం మాత్రం చాలా నీచమైనపని. మద్రాస్ నగరంలో ఆంధ్రులు, ఆరవలు, ఒక కన్నతల్లి బిడ్డలుగా కలసిమెసి వారి వారి పరిపాలనను కొనసాగించుకోటానికి వీలు కలుగజేయడం న్యాయం. అంతేకాని మద్రాస్ నగరం ఆరవలభార్య అయినట్లూ, ఆంధ్రులేమో దుశ్చింతతో దానిని బలాత్కారంగా లాగుకొనిపోతున్నట్లు చిత్రించడం భావ్యంగాలేదు. ఈ చిత్రణకూడా ఉన్నతాదర్శాలను ప్రదర్శించదు. కేవలం నైచ్య సామ్యమే ఇందులో ద్యోతకమవుతోంది. రాజగోపాలాచారిగారివంటి సాహితీపరులు అట్టి అనుచిత సామ్యాన్ని తేవడంమాత్రం బాగుండలేదని వారికి వినయంగా మనవి చేస్తున్నాను. రాజగోపాలాచారిగారి వైఖరి ఆంధ్ర తమిళ వివేధాలను రెచ్చగొడుతుందేగాని ఈ రెండు భాషల వారి మధ్య సుహృద్భావాన్నిమాత్రం పెంపుచేయదు. ఇక రాజగోపాలాచారిగారి అసూయాయులు ప్రదర్శిస్తున్న వైఖరికూడా చాలా విచారకరమైనటువంటిది. మద్రాస్‌నగర మేయర్ శ్రీ వెంగల్రాయక్ గారు ఆంధ్రులకు మద్రాస్ ప్రశాంతవాటికల్లోకూడా చోటివ్వమని అన్నట్లు పత్రికలు ప్రకటించాయి. యీ ప్రకటనలలో కేవలం నీచభావంతప్ప వేరు ఉద్దేశ్యం ఏదైనా ఉన్నదేమో సభ్యులు గుర్తించండి. ఎంతోకాలంగా ఆంధ్రులు, ఆరవలు యీ నగరిలలో ఉంటున్నారు. ఉభయులూ

1-10 p.m.

[Sri Bojja Appalaswami] [17th March 1953

సోదరభావంతో మెలగుతున్నారు. అటువంటి పరిస్థితులలో ఆంధ్రులపట్ల ఇటువంటి విపరీత వైఖరిని మద్రాస్ నగర మేయరు ప్రదర్శించడం శోచనీయమైన విషయం. కాంగ్రెస్ నాయకులు మద్రాస్ రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి అయిన శ్రీ రాజగోపాలాచారి గారు ఇటువంటి వైఖరిని ప్రదర్శించిన వారిని సరిదిద్దకపోడం మరీ హాస్యాస్పదం. కేవలం ఆంధ్రుల పట్ల వ్యతిరేకాభిప్రాయాన్ని తమిళులలో రేకెత్తించడానికే యీనాయకుల ధోరణులు ఉపకరిస్తా ఉన్నాయి కాని వేరు కాదు. ప్రసిద్ధ రాజకీయ నాయకులైన రాజగోపాలాచారిగారు అనుసరించవలసిన విధానం ఇది కాదు. ఆంధ్రరాష్ట్ర సమస్యను ద్వేషపూరితంగా చేయడానికి, ఆంధ్రరాష్ట్ర నిర్మాణాన్ని విరోధంగా వాయిదా వేయించడానికి ఆంధ్రులకు యిబ్బందులు కలుగజేయడానికి మాత్రమే ఈ విధానం ఉపకరిస్తుంది కాని ఉభయులమధ్య సామరస్యాన్ని పెంచేందుకు ఎంత మాత్రం సహాయపడదు. ఈ విషయాన్ని రాజగోపాలాచారిగారు గుర్తించకపోవడము దురదృష్టం. ఈ విభజన సందర్భంలో మనం హెచ్చుసహృద్భావాన్ని ప్రదర్శించాలి. ఒకరి శ్రేయస్సును ఇంకొకరు కాంక్షించాలి వివాదాలకు, విద్వేషాలకు, తావివ్వరాదు. ఈ ముఖ్య భర్తాలను బాధ్యతగల నాయకులు విస్తరించడం శోచనీయం. మనమధ్యఉన్న విద్వేషాలను విచారించి ఒక న్యాయమైన తీర్పును యిచ్చుటకై కేంద్ర ప్రభుత్వం న్యాయమూర్తి వాంచూను మన రాష్ట్రానికి పంపింది. వాంచూగారు సర్వ విషయాలను శ్రద్ధతో పరిశీలించి వారి నివేదికను కేంద్రప్రభుత్వానికి సమర్పించారు. కేంద్రప్రభుత్వం వారి నివేదికను పరిశీలిస్తోంది. ఇంకను ఒక నిర్ణయానికి రాలేదు. ఈ లోపుగనే తమిళ నాయకులు విరోధ కోల్పోతున్నట్లు గంగవెర్రులు ఎత్తిన వారిలా ప్రవర్తించడం న్యాయం కాదు. ఈ సమస్య ఒక ప్రసిద్ధ న్యాయమూర్తికి పరిష్కార నిమిత్తమై యివ్వబడింది. ఆయన విచారణజరిపి న్యాయమైన తీర్పు యిచ్చారు. నేడో రేపో వారితీర్పు ప్రకటింపబడుతుంది. ఈ లోపున తమిళ నాయకులు వైరుధ్యాలు పెంచే ఉపన్యాసాలు యీయకుండని కోరుతున్నాను.

"ఇక బడ్జెట్ అంచనాల విషయం గమనించండి. ఆంధ్రరాష్ట్రానికి ప్రత్యేక బడ్జెట్ అంచనానను తయారు చేశారు. ఆంధ్రరాష్ట్రంలో పదకొండు జిల్లాలు మాత్రమే ఉన్నట్లు చెప్పారు. బళ్లారి జిల్లాలోని మూడు తాలూకాలను ఆంధ్రరాష్ట్రంనుగంచి వేరుచేశారు. బళ్లారి జిల్లాను యావత్తూ పరిశిష్ట రాష్ట్రంలో చేర్చారు. ఆ జిల్లానుంచి వచ్చే ఆదాయాన్ని పరిశిష్ట రాష్ట్రానికి జమకట్టారు. అయితే తుంగభద్రా ప్రాజెక్టుకు అయ్యేఖర్చును మాత్రం ఆంధ్రరాష్ట్ర లెక్కలలో చేర్చారు. ఆదాయాన్ని మద్రాసు రాష్ట్రానికి జమకట్టడం, ఖర్చును ఆంధ్రరాష్ట్ర అంచనాలలో చూపడం ఏమి న్యాయమో బోధపడడంలేదు. ఇందులో రాజకీయ ఎత్తుగడ ఏమిటుందో బోధపడడంలేదు. మద్రాస్ ప్రభుత్వం యీ తరుణంలో ఆంధ్రులమధ్య, కన్నడిగులమధ్య పొరపొరలు పెంచడం మంచిది కాదు. ముందు విర్పడబోయే ఆంధ్రరాష్ట్రానికి ఎన్నో సమస్యలను కల్పించే విధంగా ఈ ప్రభుత్వం ప్రవర్తిస్తోందని చెప్పటానికి చాలా విచారిస్తున్నాను.

"ప్రభుత్వంవారు అవలంభిస్తున్న విద్యావిధానం చాలా లోపభూయిష్టంగాఉంది. ఉపాధ్యాయులను ప్రభుత్వం చాలా నీచంగా చూస్తోంది. సమానార్హతలుగల వారికి సమాన వేతనాలు యివ్వాలనే ముఖ్య సూత్రానికి యీ ప్రభుత్వం పూర్తిగా విరుద్ధంగా ప్రవర్తిస్తోంది. ముఖ్యంగా ప్రాథమికోపాధ్యాయుల గోడు వర్ణింప నలవి కానంత దుర్భరంగాఉంది. వీరికిచ్చే జీతాలు చాలా స్వల్పం. అందులోకూడా గవర్నమెంటు ప్రాథమిక పాఠశాలలలోని ఉపాధ్యాయులకు కొంత హెచ్చు జీతమిస్తారు.

17th March 1953] [Sri Bojja Appalaswami]

జిల్లా బోర్డు స్కూళ్లలోనూ, మునిసిపల్ స్కూళ్లలోనూ, పనిచేసే ఉపాధ్యాయులకు జీతాలు తక్కువ. ఇక ఎయిడెడ్ స్కూళ్లలో పనిచేసేవారి జీతాలు అంతకన్నా కూడా తక్కువ. ఇది చాలా విచారకరమైన విషయం. గవర్నమెంటు పాఠశాలలలోను, స్థానిక సంస్థలకు చెందిన పాఠశాలలలోను పనిచేసే ఉపాధ్యాయులు సరిగా బడి పనిచేసే వేళలలో మాత్రమే పనిచేస్తారు. వారికి యితర బాధ్యతలేమీ లేవు. బాలురకు చదువు వచ్చినా, రాకపోయినా వారికి కలిగే నష్టమేమీ లేదు. వారి జీతం వారికి సరిగావస్తుంది. ఇక ఎయిడెడ్ స్కూళ్ల ఉపాధ్యాయుల సంగతి చూడండి. వారికున్నదంతా బాధ్యతే. పాఠశాల నడుపుకోటానికి ముందు వారు అనువైన ప్రదేశాన్ని చూసుకోవాలి. పాఠశాలకు కావలసిన బల్లలు, కుర్చీలు, ఇతర పరికరాలు సమకూర్చుకోవాలి. కావలసినంతమంది బాలురను పాఠశాలలో ఉండునట్లు చూచుకోవాలి. శ్రద్ధగా చదువు చెప్పాలి. బాలుర సంఖ్య తగ్గుతుందేమో అని నిత్యం ఆవేదన పడుతూనే వుండాలి. గ్రాంటు సరిగా రావటానికి అధికార్లకు ఆణాగి మణగి వుండాలి ఇంతచేస్తేనే కాని ఆ కొద్దిమాత్రపు గ్రాంటు అయినా రాదు. అనేక సందర్భాలలో అధికార్ల అగ్రహానికూడా గురికావలసివస్తుంది. గ్రాంటులలో కోతలు ఉండడం సంభవిస్తుంది. ఇది నేటి ఎయిడెడ్ స్కూళ్లలోని ఉపాధ్యాయుల స్థితిగతులు. ఈ సందర్భంలో మరొక విషయంకూడా మనవిచేస్తాను. ముఖ్యంగా హరిజన ప్రాథమికోపాధ్యాయులు చాలా బాధలు పడుతున్నారు. వారికి సరియైన ప్రోత్సాహం యివ్వబడటంలేదు. హరిజనులు పాఠశాలలు నడుపుతున్న గ్రామాలలో కొన్నిచోట్ల పోటీగా లేదా పాఠశాలలు విర్పాటుచేయడంకూడా జరుగుతోంది. ఆయా గ్రామాల అవసరాలనుబట్టి బోర్డు పాఠశాలలను విర్పాటుచేయాలిగాని పోటీగా మాత్రం పాఠశాలలు పెట్టకూడదని మనవి చేస్తున్నాను. ఇందుకు కొన్ని ఉదాహరణలు యివ్వదలచుకొన్నాను. కొత్తపేట తాలూకాలో గొల్లకోటివారిపాలెం అనే గ్రామంలో హరిజన ఉపాధ్యాయులు చాలాకాలంనుండి ఒక ఎయిడెడ్ పాఠశాలను నడుపుకొంటున్నారు. కష్టపడి చదువుచెప్పి తగినంతమంది పిల్లలను పాఠశాలలో చేర్చుకోకలిగాయి. అక్కడ ఒక బోర్డు పాఠశాలను నడుపుటకు జిల్లా బోర్డువారు నిశ్చయించారు. ఇది చాలా అన్యాయమని తనకు చాలా నష్టం వాటిల్లుతుందని ఎయిడెడ్ స్కూల్ మేనేజర్ అధికారులకు విన్నవించుకున్నాడు. విద్యాశాఖాధికారులు ఆతని కోరికలోని న్యాయాన్ని గుర్తించి అక్కడ బోర్డు స్కూల్ ఉండనక్కరలేదని ఉత్తర్వులిచ్చారు. కాని ఆ ఉత్తర్వులు అమలు జరుపబడినట్లు లేదు. ఆ గ్రామంలోనే బోర్డు స్కూల్ విర్పాటు చేయబడింది. గ్రామాల అవసరాలనుబట్టి కాక పార్టీ విబేధాలకు హెచ్చు ప్రాముఖ్యమీయబడుతోంది. బోర్డు స్కూళ్లను విర్పాటుచేయవద్దని నేను అనను. అలే ఆయా గ్రామాలలోని అవసరాలను గుర్తించే వాటిని విర్పాటు చేయాలని చెప్పుతున్నాను. కేవలం కొందరు హరిజన ఉపాధ్యాయులకు నిరుద్యోగం కల్పించాలనే ఉద్దేశ్యంతో బోర్డు స్కూళ్లను స్థాపించరాదు. పైన తెలిపిన గ్రామానికి రెండున్నర మైళ్లదూరంలో మరొక గ్రామం ఉంది. అక్కడ పాఠశాల లేకపోవడంవల్ల హరిజన విద్యార్థులకు చదువుకొనే అవకాశం లేకుండా పోతోంది. అక్కడి ప్రజలు మరొక పాఠశాలను స్థాపించండి మహాప్రభో అని ఎంత వేడుకొన్నా శాంక్షన్ చేయని ప్రభువారు ఇదివరకే ఒక పాఠశాల ఉన్న గ్రామంలో ఇంకొక పాఠశాలను విర్పాటుచేసి ఎంతో కాలంగా ఎయిడెడ్ పాఠశాలలో పనిచేస్తున్న హరిజనోపాధ్యాయులను నిరుద్యోగులుగా చేయడం గమనింపరాని విషయం. హరిజనులకు యిటువంటి అన్యాయాలు జరుగకుండా చేయవలసిందని విద్యాశాఖామంత్రిగారికి విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను.

[Sri Bojja Appalaswami] [17th March 1953

"అమలాపురంలో Co-operative సెంట్రల్ బ్యాంకి ఉన్నది. నిమ్నజాతులకు field labour co-operative society registor చేసియున్నారు. అక్కడ పున్నటు వంటి లంకభూములుగాని పొరంబోకులుగాని పేదవాళ్లకే యివ్వాలని గవర్నమెంటు పుత్తరువుచేసింది. గవర్నమెంటువాళ్లకు ఈ society ని ఏర్పరచినందులకు నా ధన్యవాదాలు. అయితే ఇంకా పూర్తి బంజరు భూములు, పొరంబోకులు, co-operative society కి డైరక్టరుగా వుండేటటువంటి వారి స్వాధీనంలో యుండినట్లయితే Co-operative సెంట్రల్ బ్యాంకిలో ఋణాలు యిస్తారు. మా జిల్లాలో ప్రత్యేకముగా co-operative సొసైటీలు 231 స్థాపించబడినవి. మెంబర్లుగా యుండేవారు అప్పులకు దరఖాస్తులు పెట్టగా ఆస్థులులేనివారికి అప్పులు యివ్వకూడదని చెప్పియున్నారు. గవర్నమెంటువారు పేదవారికిచ్చే భూములు co-operative society పేరనే రిజిష్టరు చేసి ఈ society మెంబర్లు వుపయోగించుకునేటట్లుగా order యిచ్చారు. అట్లాంటి ఆర్డరుమీద ఆ Co-operative Society Central Bank వద్దనుంచి డబ్బు తీసుకొనే ఏర్పాటు చేసుకోవాలని అన్నారు. కాని, Co-operative department వారు వారికి సొంతంగా ఆస్తులు వారి పేరన లేవనిన్ని అప్పు లియ్యక నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నారు. ప్రభుత్వంవారు ఈ విషయం గుర్తించాలి.

"ప్రజలకు వైద్య సహాయంకోసరం మెడికల్ కాలేజీలను ప్రభుత్వంవారు ఏర్పాటు చేశారు. ఈ కాలేజీలలో చేరే హరిజన అర్జీదారులందరికి ప్రవేశము యివ్వాలని మంత్రిగారు చెప్పారు. కాని పరీక్షలు pass అయిన హరిజనులు మాత్రం వుంటే, వారికి తప్పకుండా Government హోదాలలో లేవాలని కోరుతున్నాను. ఎందుకంటె భారతదేశంలో తరతరాలనుండి అంటరానితనము పెచ్చుపెరిగియున్నది. ఈ అంటరానితనం, నిర్మూలించడానికి ప్రభుత్వంవారు తగు శ్రద్ధవహించాలి. ఇంతవరకూ హరిజనులు వెనుకబడిన జాతిగాయున్నమాట నిజమే. అయితే హరిజనులు మాత్రము ఆదినుండియు civilization అనేది లేక వీరిని ముందుకు లేవడానికి ఎవరూ తోడ్పడంలేదు. ఇప్పటికైనా, ప్రభుత్వం మేలుకొని హరిజనులను ముందుకు లేవాలి. హరిజనులుగూడా మానవమాత్రులే గనుక హరిజనాభివృద్ధికొరకు ప్రభుత్వం తగు శ్రద్ధవహించి ముందుకు లేవాలి. హరిజనులకు విద్యాసౌకర్యాలు కల్గించి శక్తిసామర్థ్యాలు పెంపొందింప చేయుదురని కోరుతున్నాను. ఇందుకుగాను Schools లో విద్య నభ్యసించి పుత్తీర్ణులైనవారికి గవర్నమెంటు హోదాలు యివ్వాలి. మన హిందూదేశములో హరిజనులనగా అంటరాని వాళ్లుగా భావిస్తున్నారు. ఈ అంటరాని తనమును తప్పకుండా నిర్మూలింపజేయుటకు ప్రభుత్వంవారు తగిన శ్రద్ధవహించాలి. ప్రభుత్వ Hospitals లో ఈ హరిజనులకు ward boys మొదలగు వుద్యోగాలు యిస్తేనిచ్చినట్లయితే ప్రజలకు హరిజనులకు మధ్యనున్నహితత్వం పరస్పర సహకారం పెంపొందించుటకు వీలు అవుతుంది. ఈ అంటరానితనమనే ఆరాచక భావాన్ని నిర్మూలించడానికి వీలవుతుంది. మనరాష్ట్రంలో మిషనరీ హాస్పత్రులు ఎన్నోవున్నవి. మన ప్రజలలో అంటరానితనమనేది పీడిస్తున్నప్పటికి హాస్పిటల్సులో ward boys గా పనిచేసే హరిజనులు బ్రాహ్మణులకు, రాజులకు, వైశ్యశూద్రులకు మందులు యిచ్చినప్పుడు ఈ అంటరానితనము ఎమయింది? అందువల్ల అంటరానితనము నిర్మూలించడానికి నావకాశాలు వున్నవి గనుక ముఖ్యముగా Hospitals లో అన్నిరకములైన వుద్యోగాలు, హరిజనులకే యివ్వాలని కోరుతున్నాను. బ్రాహ్మణక్షత్రియ వైశ్యశూద్రాదులందరూ, ఈ హరిజనులచేతనే మందులు నోట్లలో పోయించుకొని చికిత్స చేయించుకొని వెళ్లుతున్నప్పుడు ఈ అంటరానితనము ఏమయిందో ప్రజలు గుర్తించాలి. అటువంటప్పుడు Hospitals లో ప్రతి వుద్యోగము హరిజనులకే యివ్వడం ముఖ్యావసరము.

17th March 1953] [Sri Bojja Appalaswami]

హరిజనులుగూడా అందరిలాగు మనుష్యులే. కాబట్టి ఈ అంటరాని తనమనే ఈ ఆరాదక భావాన్ని ప్రజలలోనుండి తొలగించుటకు ప్రభుత్వమువారు తగు శ్రద్ధతీసు కొందురని ఆశిస్తూ యింతటితో నా వుపన్యాసమును విరమిస్తున్నాను.''

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the Budget. I want to make certain suggestions in regard to one matter alone. The main problem that is engaging the attention of the Government now is the famine condition that is prevailing over the whole State, and it is but right that it is engaging their attention. Famine relief should be extended with promptitude and despatch. Every part of the State which is affected by famine should feel that the Government are bestowing parental attention in extending relief to that part. It is only then that people will develop an attachment to the Government which is considered to be a Government of the people. I repeat that any relief that is proposed for a famine-stricken area should be sent with promptness and in a way that will make the people feel that the Government are making every effort to afford relief to them. 1-30 p.m.

" When the country is in the grip of famine, Government servants and everybody else entrusted with the work of affording famine relief should work as if they are working in a war-time. They should be imbued with a sense of public service and they should feel that they are the servants of the people and that their main concern is the affording of relief to the famine-stricken poor. They should never care for leisure or rest. That is the spirit in which they should work among the people.

" Every pie set apart for famine relief should go towards actual relief, and no part of it should go towards the pay or allowances of officers. The officials should scrupulously see that not a pie is wasted. The entire allotment should be utilized for taking relief to the doors of the people. It may be that Government accounts disclose that crores of rupees have been spent on famine relief. In spite of spending large sums of money, no tangible or striking results are seen in the famine areas. If a large part of the allotment goes towards filling the pockets of officials and the contractors, the amount spent on actual relief can only be a small portion of the total allotment.

" In the wake of the failure of the monsoon and the consequent diminution in the storage in our hydro-electric reservoirs, it has become necessary to impose drastic power-cuts. When our poor villagers could not get even one meal a day and are suffering for want of food, we should suspend for some time our desire to satisfy the luxurious amenities or the artistic taste of the people which consume a good deal of electric power. People should be prepared to forego non-essential amenities till the conditions improve, and the electric power saved thereby should be diverted to factories and business houses. It is said in the Budget Speech of the Hon. Finance Minister that we must be prepared for some unemployment and distress consequent

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [17th March 1953

on the adverse repercussions of the power-cut on our industrial production. If labourers are thrown out of employment, the responsibility of Government in extending relief becomes all the greater. So the contingency of unemployment should be avoided as far as possible and the power supply to factories and business houses should not be reduced in the least.

"We preach one thing and practise quite a different or just the opposite thing. That should not be so. We are preaching observance of economy by the Government, but we forget one thing. Even though it may be considered out of taste, I want to mention this fact because there is the urge in me to do so. We should also cut short our speeches, see that the electric energy consumed by this House is minimised and enable the proceedings of this Assembly to be brought to a close in as short a time as possible. Thereby, our suggestions with regard to economy will be in keeping with our conduct. With these words, I close my speech."

* Sri P. KUNHIRAMAN KIDAVU :—"Mr. Speaker, Sir, ഈ സ്റ്റേററിൻെറ വരണ്ട കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജററാണല്ലോ ഈ സഭ മുമ്പാകെ ആലോചനക്കു വന്നിട്ടുള്ളതു്. സ്റ്റേററ ഗവമേണ്ടിൻെറ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി മോശമാണെന്നാണു് ഈ ബഡ്ജററ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു്. കേന്ദ്ര ഗവമേണ്ടിൽനിന്നു് കൂടുതൽ സഹായവും പൊതുജനങ്ങളിൽനിന്നു കടവും കിട്ടിയെങ്കിൽ മാത്രമെ ഈ സ്റ്റേററ് ഗവമേണ്ടിന്നു നൂതനപദ്ധതികൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനും, ഇന്നുള്ള പദ്ധതികൾ മുഴമിപ്പിക്കുവാനും സാദ്ധ്യതയുള്ളു എന്ന നിലപാടാണു് ഈ ബഡ്ജററുകൊണ്ടു് കാണുന്നതു്. പുതിയ ധനാഗമമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഗവമേണ്ടിൻെറ ശ്രദ്ധയിലില്ല. ഒരു കർക്കരാജ്യമായ മദിരാശി സ്റ്റേററിൻെറ അഭിവൃദ്ധി ഈ സ്റ്റേററിലെ കൃഷിക്കാരൻെറ അഭിവൃദ്ധിയെ ആശ്രയിച്ചാണു് നിലകൊള്ളുന്നതു്. ഇന്നു നിലം കൃഷിചെയ്യുന്ന കൃഷിക്കാരൻെറ കൈവശം സർക്കാരിലേക്കു 50 ക. നികുതി വരുമാനമുള്ള സ്വത്തുണ്ടെങ്കിൽ, കൃഷിക്കാരൻ അന്നുറും അതിലധികവും പറ നെല്ലു് പാട്ടമായി ജന്മിക്കു കൊടുക്കേണ്ടുന്ന ഒരു നിലപാടാണു്. ഈ വ്യവസ്ഥിതി തുടച്ചുനീക്കിക്കൊണ്ടു്—അതായതു്, അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവന്നു് അവൻെറ അദ്ധ്വാനഫലം മുഴുവൻ അനുഭവിക്കത്തക്ക ഒരു സ്ഥിതി കൈവരുത്തുവാൻ, കൃഷിക്കാരൻെറയും, സ്റ്റേററിൻെറയും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള സകല ചൂഷക വിഭാഗത്തെയും തുടച്ചുനീക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു കാർഷിക പരിവർത്തനം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ബാദ്ധ്യതപ്പെട്ട ഈ ഗവമേണ്ടു് മെനക്കേടിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. കൃഷിക്കാരൻെറ—യഥാർത്ഥമായി ഭൂമിയിൽ അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന കൃഷിക്കാരൻെറ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി നന്നാവുന്നവക്കം, സ്റ്റേററിന്നു കൂടുതൽ നികുതി വസൂലാക്കുവാനും, സ്റ്റേററിൻെറ ആവശ്യത്തിന്നുള്ള പണം കണ്ടെത്തുവാനുമുള്ള സകല സാദ്ധ്യതയും ഉണ്ടായിരിക്കെ, അത്തരമുള്ള യാതൊരു നിയമനിർമ്മാണത്തിന്നും മുതിരാത്ത ഈ ഗവമേണ്ടിൻെറ അലസമനോഭാവത്തെ എത്രതന്നെ ആക്ഷേപിച്ചാലും മതിയാവുന്നതല്ലെന്നു വ്യസനസമേതം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സാർ, മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഈ ബഡ്ജററ് കഴിഞ്ഞ കാലമത്രയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നതുപോലെ വമ്പിച്ച അനീതിയാണു് ചെയ്തതു്. ബഹു: മുഖ്യമന്ത്രി ശ്രീ രാജഗോപാലാചാര്യർ ഈ സ്റ്റേററിൻെറ ഭരണഭാരം ഏറെറടുത്തപ്പോൾ മലബാറുകൾ കുറെയെല്ലാം പ്രത്യാശ വെച്ചിരുന്നു. മലബാറോടുള്ള പെരുമാററത്തിൽ എന്നിയെങ്കിലും നീതി ലഭിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ പ്രത്യാശിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ കഴിഞ്ഞ എട്ടു മാസക്കാലത്തെ ഭരണവും ഈ ബഡ്ജററും, ഞങ്ങളെ അങ്ങേ അററത്തെ നിരാശയിലാഴ്ത്തുകയാണു് ചെയ്തതു്. മലബാറിൻെറ അവശ്യങ്ങളിരിക്കട്ടെ, അത്യാവശ്യകാര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന സംഖ്യപോലും ഈ ബഡ്ജററിൽ വകയിരുത്തിട്ടില്ല.

1–40 p.m. "മലബാറിൻെറ ശോചനീയ നിലയെപ്പററിയും മററും എനിക്കു മുമ്പു പ്രസംഗിച്ച മലബാർ മെമ്പർമാർ ഒരു വിശദീകരണം ഈ സഭമുമ്പാകെ വെക്കുകയുണ്ടായി. അതു് അക്ഷരംപ്രതി ശരിയാണെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. സാർ, മലബാർ ഭക്ഷണകാര്യ

17th March 1953] [Sri P. Kunhiraman Kidavu]

തതിൽ ഒരു കമ്മി ജില്ലയാണ്. ഇന്നു മലബാറിൽ ധാന്യവിതരണം ചെയ്യുന്നതു് പി.സി.സി. സൊസൈററികളാണ്. തിന്നാൻ കൊള്ളരുതാത്ത അരിയാണ് ഇന്ന് റേഷൻ ഷാപ്പുകളിൽ വിതരണം ചെയ്യുന്നതു്. കാലിതീററക്കുപോലും കൊള്ളരുതാത്ത ഇത്തരം അരി വിതരണം ചെയ്യുന്നതു് നിർത്തൽ ചെയ്യുവാൻ ശവമേണ്ടു അടിയന്തര നടപടികൾ എടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കേന്ദ്ര ശവമേണ്ടിൽ കെട്ടിക്കിടപ്പുണ്ടായിരുന്ന പഴക്കംചെന്ന അരിയാണ് പി.സി.സി. സൊസൈററികൾക്കു ഒരു കൊല്ലത്തേയും അതിലധിക കാലത്തേക്കു സ്റ്റോക്കായി ശവമേണ്ടു കൊടുത്തിരുന്നതെന്നു ആ സ്റ്റോക്കു കൂടുതലായതുകൊണ്ടു കൂടുതൽ പഴക്കം ചെന്നിട്ടുമാണ് പി.സി.സി. സൊസൈററികൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതന്നാണ് എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചതു്. ശവമേണ്ടു കൊടുക്കുന്ന ധാന്യം, ശവമേണ്ടു നിജപ്പെടുത്തുന്ന വിലക്കു വിതരണം ചെയ്യുക എന്നുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞു യാതൊരധികാരവുമില്ലാത്ത സൊസൈററികൾ ഇത്തരം ചീത്ത സാധനങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ മുഴുവൻ ഉത്തരാദിത്വവും ശവമേണ്ടിന്നാണെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്. വിതരണം ചെയ്യുന്ന അരിയുടെ ദയനീയ നിലയെക്കുറിച്ചു സൊസൈററികൾ ശവമേണ്ടിലേക്കു റിപ്പോർട്ടയച്ചിട്ടും ശവമേണ്ടു ഇന്നോളവും യാതൊന്നും ഈ കാര്യത്തിൽ ചെയ്തതായി കാണുന്നില്ല. ഈ നിലപാടു അടിയന്തരമായി മാററി നല്ല ധാന്യങ്ങൾ കൂടുതൽ ഒരൺസുകൾ കിട്ടുവാൻ തക്ക നടപടികൾ എടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു കമ്മി ജില്ലയായ മലബാറിനെ സ്വയം സമ്പൂർണ്ണമാക്കത്തക്ക യാതൊരു പദ്ധതിയും ശവമേണ്ടു എടുത്തിട്ടില്ല. മനുഷ്യനു ഏററവും ആശ്രയമായ നക്ഷണത്തെ സംബന്ധിച്ച ഈ നില മലബാറിൽ തുടർന്നുപോകുന്നപക്ഷം മലബാറിന്റെ സാമ്പത്തിക നില തകരുന്നു കൊള്ളുകൊണ്ടു എവിടെ എത്തുമെന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കുവാൻ ശവമേണ്ടിനോടു ബാറ: മലയാളി മന്ത്രി കുട്ടികൃഷ്ണൻ നായരവർകളോടു ഞാനഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു മലബാറിൽ കൃഷിക്കുതകുന്നയോജനായ നിരവധി ഏക്കർ ഭൂമിക്കു സ്വകീയ ഭൂവുടമസ്ഥന്മാരും, ശവമേണ്ടതന്നെയും തരിശായി ഇട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരം തരിശ് സ്ഥലങ്ങൾ പിടിച്ചെടുത്തു ഭൂമിയില്ലാത്ത കർഷകത്തൊഴിലാളികൾക്കു വീതിച്ചുകൊടുത്തു ഉല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ അടിയന്തര നടപടികൾ എടുക്കുന്നതായ ഞാൻ കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജററ് ചർച്ചായോഗത്തിൽ ശവമേണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരികയുണ്ടായി. ശവമേണ്ടിന്റെതന്നെ കൈവശമുള്ള കുറുമ്പനാടു താലൂക്കിലെ കൃത്തളി നായർ എസ്റ്റേററിലെ 20,000 ഏക്കറായി കൃതലുള്ള ഇരുപ്പുകില്ലം, മുപ്പുകില്ലം അങ്ങിങ്ങിക്കിടന്നു സാദ്ധ്യതകളുള്ള ഭൂമി ശവമേണ്ടു തരിശാക്കിയിട്ടിരിക്കയാണ്. അതേ അവസരത്തിൽ നാട്ടിൽ യാതൊരു തൊഴിലുമില്ലാതെ പട്ടിണികൊണ്ടു പൊറുതിമുട്ടി ആയിരമായിരം മലയാളി ചെറുപ്പക്കാർ മദിരാശിപാലുള്ള പട്ടണത്തിൽ തൊഴിലന്വേഷിച്ചലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു വരുമ്പോൾ കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന ചില്ലറകാശു തീർന്നാൽ ഹോട്ടലുകളിലെ എച്ചിൽതൊട്ടിക്കൂടത്തു നായ്ക്കളോടു മററു കടിപിടികൂടി ജീവിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള വ്യസനാവസ്ഥയിലേക്കു ബാറ: മലയാളി മന്ത്രിയുടെ ശ്രദ്ധയെ ഞാൻ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. മലബാറിലെ തരിശു നിലങ്ങൾ സകാര്യ ജന്മികളിൽനിന്നു പിടിച്ചെടുത്തു തൊഴിലില്ലാതെ അലയുന്ന ചെറുപ്പക്കാർക്കു മററു ഭൂമിയില്ലാത്ത കർഷകത്തൊഴിലാളികൾക്കു വീതിച്ചുകൊടുത്തു മലബാറിനെ ക്ഷേമൈശ്വര്യത്തിൽ സ്വയം പര്യാപ്തമാക്കിത്തീർക്കത്തക്ക യാതൊരു പദ്ധതിയും ഈ ബഡ്ജററിലില്ല. ഇന്നുള്ള കൃഷിതന്നെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുവാൻ കുറെ ചില്ലറ ജലസേചന പദ്ധതികൾകൊണ്ടു സാധിക്കുന്നതാണ്. മന്ത്രിമാർ കാലവർക്കാലത്തു മലബാർ സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ പുഴയും പാടവും വെള്ളം നിറഞ്ഞു കാണുമ്പോൾ മലബാറിൽ ജലസേചനപദ്ധതികൾ ആവശ്യമില്ല, മലബാർ പ്രകൃതിരമണീയമായ സ്ഥലമാണ് എന്ന ഭംഗിവാക്കണ്ടു മടങ്ങുകയാണ് പതിവ്. എന്നാൽ മുഴുപട്ടിണിയാവുന്ന വെള്ളം നദികൾ വഴിയായി കത്തിയെടുത്തു കടലിൽ ചേരുക എന്നുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞു ഈ ജലം കൃഷിക്കുപയുക്തമാവുന്നില്ലെന്ന സ്ഥിതി ശവമേണ്ടിനെ ഞാനറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ചില്ലറ ജലസേചന പദ്ധതികൾക്കു ഒട്ടുക്കെ ചിലവു വരുന്ന സംഖ്യയിൽ പകുതി സംഖ്യ സംഭാവന ചെയ്യാൻ നാട്ടുകാർ മുന്നോട്ടു വന്നിട്ടുപോലും ശവമേണ്ടു അത്തരം സംഗതികളെ ഗൌനിക്കുന്നില്ല. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ വെള്ളയാട്ടൂർ അണകെട്ടു എന്ന ഒരു പദ്ധതി ശവമേണ്ടിന്റെ ആലോചനയിൽ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഉദ്ദേശം രണ്ടായിരത്തോളം ഏക്കർ ഭൂമി കൃഷിക്കുപയുക്തമാക്കിത്തീർക്കാവുന്നുള്ള സകല സാദ്ധ്യതകളുമുള്ള ഈ അണകെട്ടു, ഒരു നാട്ടിലെ കൃഷിക്കാർ ഇതിന്നു വരുന്ന ചിലവിൽ പകുതി സംഖ്യ സംഭാവനയായി തരുവാൻ തയ്യാറാണെന്നു ശവമേണ്ടിനെ അറിയിച്ചിട്ടും ശവമേണ്ടു ഇന്നോളവും യാതൊന്നും ഈ കാര്യത്തിൽ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇങ്ങിനെ

[Sri P. Kunhiraman Kidavu] [17th March 1953

നിരവധി ഉദാഹരണങ്ങൾ എന്റെ നയോജകമണ്ഡലത്തിൽത്തന്നെയുണ്ട്. മലബാറിൽ ചില്ലറ ജലസേചന പദ്ധതികൾ വേണ്ടുന്നതിനെക്കുറിച്ചുനോക്കിച്ചു അടിയന്തരമായി റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കുവാൻ ഒരു വിദഗ്ദ്ധകമ്മിററിയെ നിയമിക്കുവാൻ ഞാനഭ്യർത്ഥിച്ചു കൊള്ളട്ടെ!

"സാർ, എന്നി പൊതുജനാരോഗ്യത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്ന പക്ഷം ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജററിൽ പൊതുജനാരോഗ്യത്തിന്നു കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജററിനേക്കാൾ കുറച്ചു സംഖ്യ മാത്രമെ വകയിരുത്തീട്ടുള്ളു. മലബാറിലെ വൈദ്യസഹായത്തെക്കുറിച്ചു നമുക്കൊന്നു ചിന്തിച്ചു നോക്കുക. ദരിദ്രന്മാർക്കു വൈദ്യസഹായം ലഭിക്കാതെ ഓരോന്നായി മൃതി അടയുകയെന്നുള്ളതു് മലബാറിൽ ഒരു നിത്യസംഭവമാണ്. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ ഏതാനും അംശങ്ങൾ മലയിലുള്ള പ്രദേശങ്ങളാണ്. പേരാമ്പ്ര നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ ഒരു ഒററ എൽ. എഫ്. ഡിസ്പെൻസറി പോലും ഇല്ല. പേരാമ്പ്രയിലും, ബാലുശ്ശേരിയിലും ഓരോ ലോക്കൽ ഫണ്ട് ഡിസ്പെൻസറി സ്ഥാപിച്ചു - കിട്ടുവാൻ ജനങ്ങൾ ഇന്നോളവും നടത്തിയ എല്ലാ പരിശ്രമങ്ങളും പരാജയപ്പെടുകയാണ് ചെയ്തു്. ബാലുശ്ശേരി ഒരു മേജർ പഞ്ചായത്തു ബോഡ്ഡ് ഏരിയ കൂടിയാണ് എന്നു് പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ട സംഗതിയാണ്. വൈദ്യസഹായം കൂട്ടൽ മലബാറിന്നാവശ്യമാണെങ്കിലും അതിന്നുള്ള പരിശ്രമത്തിന്റെ ഒരു നിഴൽപ്പാടെങ്കിലും ഈ ബഡ്ജററിലില്ല. എന്തിനേറെ പറയുന്നു, ഒററപ്പാലം മഹിളാ സമാജത്തിന്റെ സ്ത്രീപ്പാലാണിന്നു 1,000 ക. സഹായധനം കൊടുക്കുവാൻ മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്ട് ബോഡ്ഡ് തീരുമാനിച്ചുവെങ്കിലും ഗവമേണ്ടു അതിന്നുപോലും അനുവാദം നിഷേധിക്കുകയല്ലെ ചെയ്തതു്?

"ഗതാഗത സൌകര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളവും കഴിഞ്ഞ അന്യായമാണ് ഗവമേണ്ടു മലബാറിനോടു വർത്തിച്ചുവരുന്നതു്. മലബാറിലെ നിരത്തുകളുമായി ശോചനീയമായ നിരത്തുകൾ ഈ നാട്ടിൽ വേറെ ഏവിടെയെങ്കിലുമുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽത്തന്നെ ഉദ്ദേശം നാല്പതിൽ അധികം നാഴിക നിരത്തുകൾ നാട്ടുകാർ പല സന്ദർഭങ്ങളിൽ നിർമ്മിച്ചതു് ഏറെറടുത്തു സംരക്ഷിക്കുവാനുള്ള വിധേകമെങ്കിലും ഈ ഗവമേണ്ടിന്നുണ്ടായിട്ടില്ല എന്നതിനിക്കുട്ടെ ഇന്നു ഗവമേണ്ടധീനത്തിലുള്ള നിരത്തുകളിലെ പാലങ്ങൾ ചില്ലറ റിപ്പേർചെയ്തു വാഹന ഗതാഗതയോഗ്യമാക്കിത്തീർക്കുവാനോ ഗവമേണ്ടു തെയ്യാറില്ല. വല്ല പാലവും ചീത്തയായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു പൊളിച്ചു അവിടെ കടവു ഏർപ്പെടുത്തി പാവപ്പെട്ട മലയർക്കാണെന്നു കഷ്ടപ്പെടുത്തുകയെന്നതാണ് ഗവമേണ്ടിന്റെ നയമെന്നു തോന്നും. പേരാമ്പ്ര-ഉള്ളിയേരി നിരത്തിൽ തെരുവത്തു പാലം സംബന്ധിച്ചുണ്ടായിട്ടുള്ള നയം കണ്ടാൽ തെരുവത്തു പാലം കുറച്ചു കേടുവന്നതു് പൊളിച്ചുനീക്കി കടവുകടക്കുവാനുള്ള പരിശ്രമത്തെ ജനങ്ങളുടെ സംഘടിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രക്ഷോഭത്തിൽ ഫലമായി പാലം മനുഷ്യഗതാഗതയോഗ്യമാക്കി നിലനിർത്തുവാൻ അവിടത്തെ നാട്ടുകാരുടെ ഒരു കമ്മിററിക്കു വളരെ കർണ്ണായ നിബന്ധനകൾക്കു വിധേയരാകി വിട്ടുകൊടുത്തതായിട്ടു എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചു. അടിയന്തരമായി പേരാമ്പ്ര-ഒററ്റാടി നിരത്തിലെ കടിയങ്ങാട് പുഴക്കു പാലവും നടുവണ്ണൂരിലെ തെരുവത്തു പാലവും കണയങ്കോടു പാലവും നിർമ്മിക്കുവാൻ ഞാൻ ഗവമേണ്ടിനോടഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

1-50 p.m. "വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെ കാര്യത്തിലും മലബാർ സ്റ്റേററിലെ ഇതര ജില്ലകളെ അപേക്ഷിച്ചു വളരെ കുറഞ്ഞമാത്രം സൌകര്യം ചെയ്തുപ്പെട്ട പ്രദേശമാണ്. സ്ലായർ മൈലിൽ 800 പേരോളം അധിവസിക്കുന്ന മലബാറിൽ മുഴുവൻ ഭൂമിയും കൃഷിക്കുപയുക്തമാക്കപ്പെട്ടാൽപോലും റൌഗിലുള്ള പ്രശ്നത്തിന്നു ഒരു പോംവഴി കണ്ടെത്തുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. അതു ചെറുകിട വ്യവസായങ്ങൾക്കുമെന്ന സാദ്ധ്യമാവുകയുള്ളു. വ്യവസായവകുപ്പുകൾക്കു ആശ്രയമായ വിദ്യുച്ഛക്തി മലബാറിൽത്തന്നെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതുക്കു വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും ഗവമേണ്ടു ഇന്നോളവും അത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. എന്നിയത്തെ കൊച്ചുവ്യവസായങ്ങൾക്കു ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ ഗവമ്മിന്നു ഈ ബഡ്ജററ് വ്യത്യമാക്കുന്നുണ്ട്. കുറുമ്പനാടു താലൂക്കിൽ കായണ്ണ അംശത്തിലെ നീർമുട്ടി വെള്ളച്ചാട്ടം മലബാറിന്റെ മുഴുവൻ ആധുനിക ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കും വിദ്യുച്ഛക്തി ഉല്പാദിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന വെള്ളച്ചാട്ടമാണെന്നു ഞാൻ കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജററ് സമ്മേളനത്തിൽ ഗവമേണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിട്ടും ഗവമേണ്ടു ഇന്നോളവും അതു സംബന്ധമായി യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നുള്ളതുതന്നെ മലബാറിനെ മററു ജില്ലകളുടെ ഞാറ്റിതസാദൃശമാക്കിത്തീർക്കുക എന്നുള്ള കഴിഞ്ഞ കാല പരിപാടി നിലനിർത്തുവാനാണ് ഈ ഗവമ്മിന്നും ഭാവം എന്നു തെളിയിക്കുന്നു. സാർ, ഒരു സംഗതി

17th March 1953] [Sri P. Kunhiraman Kilavu]

കൂടി ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തി ഞാനെന്റെ പ്രസംഗം നിർത്തട്ടെ! അതു എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ ബാലുശ്ശേരി സബ്ബ് ഇൻസ്പെക്ടറിൽനിന്നു ഹരിജനങ്ങളും മററു ജനവിഭാഗങ്ങളും അനുഭവിക്കുന്ന ഉദിതങ്ങളാണ്. അവിടെ ഹരിജനങ്ങൾക്കും, മററു പാവപ്പെട്ടവർക്കും ബാലുശ്ശേരി സബ്ബ് ഇൻസ്പെക്ടറിൽനിന്നു യാതൊരു നീതിയും ലഭിക്കുന്നില്ല. നാട്ടിലെ സ്ഥാപിതതാല്പര്യക്കാരും, ജന്മികളും, മുതലാളിമാരും, ജാതിക്കോമരങ്ങളും, കടി ഒഴിപ്പിക്കലിൻേറയും യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തിൻേറയും പേരിൽ ഹരിജനങ്ങളെയും, മററു പാവപ്പെട്ടവരേയും മർദ്ദിക്കുമ്പോൾ നീതിക്കും രക്ഷക്കുംവേണ്ടി ബാലുശ്ശേരി സബ്ബ് ഇൻസ്പെക്ടരെ സമീപിക്കുമ്പോൾ കൂടുതൽ മർദ്ദനവും, ഭീതിപ്പെടുത്തലും, അനിതിയുമാണവർക്കനുഭവപ്പെടുന്നതു്. കുറച്ചു മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ബഹു: മലയാളി മന്ത്രി കുട്ടിക്കൃഷ്ണൻ നായർ നടുവണ്ണൂര് സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ, ബാലുശ്ശേരി ഹക്കാ ഹരിജനസമാജം സെക്രട്ടറി വസ്തുതകൾ മുഴുവൻ അടങ്ങിയ ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം ബഹു: മന്ത്രിക്കു സമർപ്പിച്ചിരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ഇന്നോളവും യാതൊരന്വേഷണംപോലും നടത്തീട്ടില്ല. തൻെറ ജീവിതത്തിലെ വലിയ ഭാഗം ഹരിജനോദ്ധാരണത്തിനുവേണ്ടി വിനിയോഗിച്ചിരുന്ന നമ്മുടെ രാഷ്ട്രപിതാവായ ഗാന്ധിജിയുടെ ഉത്തമ ശിഷ്യന്മാരെന്നഭിമാനിക്കുന്നവർ ഭരണം നടത്തുന്ന ഈ സ്റ്റേററിലാണ് ഇത്തരം സബ്ബ് ഇൻസ്പെക്ടർമാരുള്ളതെന്നു നാമോർക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അടിയന്തരമായി വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഞാൻ ഗവർമ്മേണ്ടോടഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടെ പ്രാതിനിദ്ധ്യത്തോടുകൂടി ഇവിടെ ഇരിക്കുന്ന ഞങ്ങൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടേയും, നിയോജകമണ്ഡലത്തിൻേറയും ആവശ്യങ്ങൾ ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ അതിനെ അവഗണിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിന്നർത്ഥം ഈ ഗവർമ്മേണ്ടു ജനാധിപത്യത്തെ ബഹുമാനിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ്. സാർ, മലബാറിൻെറ ഇത്തരം ആവശ്യങ്ങൾക്കു പണം കാണാനുള്ള വിക്കമതയായിരിക്കും ഗവർമ്മേണ്ടിന്നു പറയാനുള്ള കാരണങ്ങൾ. അതിന്നു എനിക്കു ഒന്നുമതമെ ഗവർമ്മേണ്ടോടു പറയാനുള്ളു. കേന്ദ്ര ഗവർമ്മേണ്ടിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന സഹായത്തിൻേറ ഒരു വലിയ ഭാഗവിയുടെ അവകാശികൾ ഞങ്ങൾ, മലബാർകാരാണെന്നുള്ളതാണ്. കേന്ദ്ര ഗവർമ്മേണ്ടിന്നു വിദേശവിപണികളിൽനിന്നു കോടിക്കണക്കിൽ ഡോളർ സമ്പാദിച്ചുതരുന്ന കരുമുളക്, പുക്ക്, ഏലം, റബ്ബർ, തേയില മുതലായ ഉല്പന്നങ്ങൾ മലബാറിലാണുണ്ടാവുന്നതു്. മലബാറിലെ കർഷകൻെറ വിയർപ്പുള്ളികളാണ് അത്തരം ഉല്പന്നങ്ങളെ വിളയിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ അവകാശപ്പെടുന്നതു് കേന്ദ്രത്തിൻെറ സഹായധനത്തിൽ ഒരു വലിയ ഭാഗവി മലബാറിൽ ചെലവഴിക്കണമെന്നു്. Thank you, Sir."

* Sri T. S. ARDHANARI :—"കണം ഉദവി ചപാനായകർ അവർകളേ! ഇന്ത വരവു ചെലവു തിട്ടത്തൈ ഒട്ടി മൊത്തമാകപ് പാർക്കുംപൊഴുതു നമ രാജ്യത്തു ജനങ്കളിൻ എതിർകാലത്തൈ ഉത്തേചിത്തു, അവർകളിൻ നല്വാഴ്വുക്കു അടിക്കോലുമ് വകൈയിൽ നല്ല ഉരുപടിയാന തിട്ടങ്കളേ വകുക്കവേണ്ടുമെന്ന നല്ലനോക്കോടു ഇന്ത വരവു ചെലവു കണക്കുകൾ തയാരിക്കപ്പട്ടിരുപ്പതാക എനക്കുപ് പുലപടവില്ലൈ. ഇരണ്ടാവതാക നമ്മുടൈയ മാകാണ മക്കളുടൈയ പൊരുളാതാര നിലൈ മികവും ചരിയാക ഇരുക്കിറതെൻനു മക്കൾ ഒത്തുക്കൊണ്ടേവേണ്ടുമെന്ന ഉണർച്ചിയോടു ഇതു തയാരിക്കപ്പട്ടിരുപ്പതാകവും നിനൈക്കിറേൻ. ചെൻറ വരുഷത്തിലേയേ നമതു മാകാണ പട്ജെട്ടിൽ പറുക്കുതൈ ഇരുന്തതു. ആനാൽ ഇന്ത വരുഷ പട്ജെട്ടിലേ പറുക്കുതൈ ഇരുക്കിറതെൻനു ഉണ്മൈ മറൈക്കപ്പട്ടിരുക്കിറതു. അതാവതു ഇന്ത ആണ്ടു വരവു ചെലവു തിട്ടത്തിലേ 20 ആയിരം രൂപായ്കൾ മീതമിരുപ്പതാക ചൊല്ലപ്പടുകിറതു. അതാവതു ഇന്ത മാകാണ ചർക്കാരുക്കു മക്കളിടമിരുന്തു വരി വരുമാനംചരിയാക കിടൈക്കിറതു. മക്കളിൻ പൊരുളാതാര നിലൈമൈ ചരിയാക ഉള്ളതു എൻറ അർത്ഥത്തിൽ കണക്കു തയാരിക്കപ്പട്ടു ഉള്ളതു, ചർക്കാർ മക്കളുക്കുച് ചെയ്യവേണ്ടിയ ചെലവുകളെല്ലാം ചരിയാകച് ചെയ്തുങ്കൂട കടൈചിയാക മാകാണ ചർക്കാരുക്കു 20 ആയിരം രൂപായ് ഇന്ത ആണ്ടു മിഞ്ചി ഇരുക്കിറതു എന കണക്കു കാട്ടപ്പടുകിറതു. പൊതുവാകവേ ഇതു ഉണ്മൈയാ എൻനു നാം പാർക്കവേണ്ടുമെ. ചെൻറ വരുഷത്തിൽ. ഇരുന്തതൈവിട ഇന്ത വരുഷം എപ്പടി നിലൈമൈ മാറിയിരുക്കിറതു? ചെൻറ ആണ്ടു ആന്ധ്രിരാവിൽ പഞ്ചം എൻറുൽ ഇന്ത ആണ്ടു തമിഴ് നാടു മുഴുവതും പഞ്ച നിലൈമൈ ഏற்படുക കൊണ്ടിരുക്കിറതു. ചെൻറ ആണ്ടു പഞ്ചത്തൈച് ചമാളിപ്പതற்காക 10 കോടി ചെലവിട്ടിരുപ്പതാക ഇന്തച് ചർക്കാരേ ഒത്തുക്കൊണ്ടുകിറതു. അൻറൈയതിനം മികപ്

[Sri T. S. Ardhanari] [17th March 1953

பெரிய பஞ்சத்திலே மக்கள் தவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களை காப்பாற்றுவதற்காகத்தான் கஞ்சித் தொட்டிகளை வைத்தோம். இன்னும் பல முறையில் பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை அளித்தோம். நிவாரண வேலைக்காகத்தான் இந்த பத்துகோடி ரூபாய் செலவிடப்பட்டதாக மந்திரிகள் சொல்லுகிறார்கள். பத்துகோடி ரூபாயில் 5 கோடி ரூபாயாவது உண்மையாகப் பஞ்ச நிவாரண வேலைகளுக்காகச் செலவிடப்பட்டிருக்குமானால் ஒரு அளவுக்காவது பஞ்சத்தைப் போக்கி யிருக்கமுடியாதா ? தவிர 10 கோடி ரூபாய் உண்மையாகவே செலவிடப்படிருக்குமானால் பஞ்ச நிவாரண வேலைக்கு சிலவு செய்திருந்தால் நிவாரணவேலை எவ்வளவு விரிந்த அளவில் நடந்திருக்கும் என்பதை நான் சொல்லாமலேயே பல அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்துகொள்வார்கள். எனவே 10கோடி நிவாரண வேலைகளுக்கு சிலவு செய்திருப்பதாக சர்க்கார் சொல்வதை என்னால் ஒத்துகொள்ளமுடியவில்லை. குறிப்பாகச் சொல்லுகிறேன், 32 கஞ்சித் தொட்டிகளை சேலம் ஜில்லா, திருச்சங்கோடு தாலூகாவில் ஏற்பதத்திறார்கள். அந்த 32 கஞ்சித் தொட்டிகளையும் இப்பொழுது எடுத்துவிட்டார்கள். அதாவது பஞ்சம் இல்லை என்று யாரும் சொல்லவில்லை. இருந்தாலும் கஞ்சித் தொட்டிகளுக்கு அவசியம் இல்லையென்பதாகச் சொல்லி எடுத்துவிட்டார்கள். கஞ்சித் தொட்டிகளை ஏன் எடுத்தீர்கள் என்று கேள்வி கேட்டால் அதற்குப் பதில் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார், 'மக்களை சோம்பேறிகளாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்படி செய்ய நாங்கள் விரும்பவில்லை' என்பதாக. யார்தான் மக்கள் சோம்பேரிகளாக வாழவேண்டுமென்று சொல்லுவார்கள் என்று நான் கேட்கிறேன் ? 'ஜனங்கள் சோம்பேறிகளாகப் போகாமல் தடுப்பதற்காகவே நாங்கள் கஞ்சித் தொட்டிகளை எடுத்துவிட்டோம்', என்பதாகத் தத்வம் பேசும் மந்திரிமார்கள் உண்மையிலேயே ஒரு நாளைக்காவது கஞ்சித் தொட்டிகளுக்குப் போயிருக்கிறார்களா என்று நான் கேட்கிறேன். கஞ்சித் தொட்டிகளுக்குப் போகிறவர்களில் 100-க்கு 75 பேர்கள் சிறு குழந்தைகள்தான். பாக்கியுள்ள 25 பேர்களில் சிலர் கைக் குழந்தைகள வைத்துள்ளவர்கள், சிலர் கர்ப்பிணிகள், சிலர் அங்க ஈனமுடைய வர்கள். இவர்கள் எல்லோரும் வேலைசெய்ய விருப்பமில்லாமல் சோம்பேறிகளாக வாழவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு கஞ்சித் தொட்டிகளுக்குப் போகிறார்களா என்று நான் கேட்கிறேன். குழந்தைகள் கஞ்சித்தொட்டிகளுக்குப் போகிறார்கள் என்றால் அவர்களை வைத்து ரக்ஷித்துக்கொண்டிருந்த தகப்பன்மார்களுக்கு வேலையில்லை, கூலி கிடைக்கவில்லை. உணவு வாங்கி குழந்தைகளுக்குப் போட வசதியில்லை, பட்டினியால் வாடும் குழந்தைகளைக் கண்டு கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பசி தாங்காத குழந்தைகள் கஞ்சித் தொட்டிகளை நோக்கி ஓடுகின்றன. இவர்களுக்கு இன்றைய தினம் உணவு கொடுக்கவேண்டும், அப்பொழுதுதான் சர்க்கார் நோக்கம் வருங்காலத் தகப்பன்மார்களாகிய இக்காலக் குழந்தைகளை நாட்டின் எதிர்காலச் செல்வங்களாகிய குழந்தைகளை காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதில் சர்க்கார் அக்கரை கொண்டுள்ளது என்று அர்த்தமாகும். இன்றைய தினம் குழந்தைகளுக்குகூட கஞ்சியில்லையென்று விறட்டிவிட்டால் வருங்கால சந்ததிகளை இன்றைய தினம் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதில் சர்க்காருக்குக் கொஞ்சம்கூட அக்கரை கிடையாது என்றுதான் ஆகிறது. ஆகவே இதையெல்லாம் பார்க்கிற பொழுது இந்த ஆண்டு பஞ்சத்தைப்போக்க சர்க்கார் ஒதுக்கியுள்ள பணம் போதுமென்று தோன்றவில்லை. இது சென்ற ஆண்டைவிட மிகக்குறைவு."

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member will continue his speech to-morrow. The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow."

The House then adjourned.